

Déifstall an Zerstéierung vu Kultur-gidder verfolgege wou een nëmme kann.

Dat gesot, wëll ech selbstverständ-lech den Accord vu menger Frak-tioun zu dëser Konventioun brén-gen.

Merci.

■ **M. le Président.** - Merci, Här Fayot. Domadder ass d'Riedner-lëscht erschöpft an d'Wuert huet elo d'Regierung, d'Madame Stats-sekretärin Octavie Modert.

Madame Modert, Dir musst lech ee Moment gedëlegen, den Här Adam freet d'Wuert.

■ **M. Claude Adam (DÉ GRÉNG).** - Merci, Här President. Entschëllegt, Madame Stats-sekretärin, ech maachen et och ganz kuerz.

Ech wëll awer trotzdeem vun der Geleeënheet profitéieren och d'Zoustëmmung vun deene Grénge fir dësen zweete Protokoll vun Den Haag ze bréngen. Et wier nach vill méi flott wa mer eng aner Konventioun hei kënnte stëmmen, nämlech d'Konventioun fir op all Conflit armé iwwerhaapt ze verzichten. En attendant datt mer dann esou wäit sinn, menge mer, datt et awer scho richtig ass. Et gëtt ganz vill Beispiller, déi eis dat weisen. Et brauch een net zrëckze-goen an den Zweete Weltkrich, et brauch een och net nach méi wäit zrëckzegoen, wéi d'Muséeën sech an der Kolonialzäit gefëllt hunn, et gëtt nach als Beispill d'Zerstéierung vun Dubrovnik an et gëtt d'Zerstéierung vun de Statuen duerch d'Taliban an Afghanistan.

Mir mengen, et ass selbstverständ-lech richtig fir eis Kulturgidder ze schützen an et ass och duerch esou Konventionen, déi esou komplizéiert solle si wéi si nëmme kënne sinn, fir datt déi Leit, déi wëlle Krich féieren, wa si dat bis liesen sech denken: Mir hu vläicht besser mir paken eis Bomben an a mir fänken iwwerhaapt net un, well duerch esou Konventiounen kënne mer um internationale Gerichtshaff vun Den Haag verfolgegt ginn. An dofir si mer selbstverständlech dofir fir déi Konventioun ze ënnerstëtzen.

Ech soen lech Merci.

■ **M. le Président.** - Merci, Här Adam. Elo ass et dann un der Ma-dame Statssekretärin. Madame Modert!

■ **Mme Octavie Modert, Secrétaire d'État à la Culture, à l'Enseignement supérieur et à la Recherche.** - Merci, Här President. D'Virriedner hu villes gesot vun deem wat ze soen ass, wann net esou wäit alles.

Ech wëll soen, datt et gutt ass, datt mir dëst Gesetz elo hei stëmmen, och wann et net ganz perfekt ass op deem engen oder anere Punkt. Am Inhalt kann een ëmmer eppes nach méi maachen. Et hunn och net sämtlech Staten ënnerschríwen. Trotzdeem ass et gutt, datt mir dat Gesetz elo hei stëmme wäerten, well mir hu rezent Bei-spiller an der Geschicht gehat, wou mir gesinn hu wat mat de Kul-turgidder geschitt ass, och wann natierlech de Mënscheschutz am Krich nach vill méi wichteg ass, wéi dee vun de Kulturgidder, mä et gëtt och Beispiller vun net bewaffnetem Konflikt, wou de Schutz vu kulturel-le Gidder néideg gewiescht wär. Dofir ass et gutt wa mer dat Gesetz hei hunn.

D'Madame Stein huet an hirem ganz gudden Rapport alles gesot, wat am Projet drasteet. Ech wëll just een Element zousätzlech ervir-hiewen. Et gëtt en neie System vu „Protection renforcée“ fir Kulturgidder vun héchster Bedeitung fir d'Mënschheet, dat fält an Zukunft ënner d'Kategorie „Crimes de guerre“. Dat ass jo awer eng Nei-erung, déi et derwäert ass fir se ze ënnersträichen.

Op lëtzebuergeschem Plang wëll ech och e puer Saachen ausféieren. Dat éischt ass, datt mer als Kulturministère gesot hunn, déi Lëscht vun de Gidder, déi schützenswäert sinn, dat ass éischstens d'Lëscht vun de Monuments natio-naux classés, mä dat sinn awer och, an dorobber hunn ech geha-len, alleguerten déi Saache wat Pa-trimoine national ass a wat am Pa-trimoine national läit; natierlech alles wat an der Nationalbibliothék läit, wat an den Archive läit, wat an de Muséeën ass, dat gehéiert selbstverständlech och zu esou schützenswäerte Gidder.

Eng zweet Saach, déi ausféie-rungsméisseg op eis duekënn, dat ass, dass mer musse penal Bestëmmungen ausschaffe fir dat Gesetz hei, wann et bis ratifizéiert ass. An zwar sollte mer e separat Gesetz maache fir déi stroofrecht-lech Moosnamen, fir de Code pé-nal ze compléitéieren.

Ech hunn am Hierscht de Justizmi-nister gefrot gehat, fir eis een Avis dozou ze ginn. De Procureur gé-néral d'Etat huet eis säi ginn am De-zember d'lescht Joer an de Justiz-minister wäert e separat Gesetz déposéieren, soubal wéi dës Ratifi-katioun hei promulgéiert ass. Dat ass also an nächster Zäit.

Ech wëll doriwwer eraus och nach soen, datt dës Konventioun wéi ge-sot net nëmmen zur Applikatioun kënnt wa Staten ënnerenee Krich féieren, mä datt et och esou ass, datt individuell Leit eng internatio-nal Responsabilité pénale aginn, wa se Handel mat deene Gidder dreiwén, déi heiriwwer solle ge-schützt ginn. An do wëll ech just eng Klamer opmaachen, fir ze soen, datt mer jo och nach eng Konventioun vun der UNESCO am-gaange sinn ze ratifizéieren - d'Aarbechte sinn ugelaf an der Kulturkommissioun - iwwert den Import/Export an den „Transfert de propriétés illicites“ vu Kulturgidder. Dat reit sech och an déi hei Matière an.

An dann hunn d'Virriedner mer zu engem Deel d'Wuert aus dem Mond geholl, well dat wollt ech och soen: Ech hoffen, datt mer dëst Gesetz hei ni wäerte brauchen. Ech hätt och léiwer wéi dëst Ge-setz, datt et géif duergoe fir een Appel ze maachen, fir net nëmme kulturell an historesch Gidder ze respektéieren, mä nach vill besser, datt et iwwerhaapt keng Konflikter verbonne mat Gewalt a Krich méi sollte ginn an datt mer aner Mët-te-len hu fir Differenzen oder Diver-genzen auszedroen. Mä trotzdeem ass et ganz gutt, wa mer dat Ge-setz hei elo ratifizéieren.

Merci.

■ **M. le Président.** - Voilà, Dir Dammen an Dir Härén, d'Diskus-sioun ass elo ofgeschloss a mir kommen zur Ofstëmmung iwwert de Projet de loi 4902.

Vote sur l'ensemble du projet de loi et dispense du second vote constitutionnel

De Projet de loi ass mat 58 Jo-Stëmme bei kenger Géigestëmm a kenger Enthaltung ugeholl ginn.

Ont voté oui: Mme Nancy Arendt (par M. Marc Spautz), M. Lucien Clement, Mmes Christine Doerner, Marie-Josée Frank, Marie-Thérèse Gantenbein-Koullen (par M. Patrick Santer), M. Norbert Hauptert (par M. Fred Sunnen), Mme Françoise Hetto-Gaasch, MM. Ali Kaes, François Maroldt, Paul-Henri Meyers (par M. Lucien Thiel), Marcel Ober-weis, Patrick Santer, Marcel Sau-ber, Jean-Paul Schaaf, Marco Schank, Marc Spautz, Mmes Nelly Stein, Martine Stein-Mergen (par Mme Marie-Josée Frank), MM. Fred Sunnen, Lucien Thiel, Lucien Weiler et Michel Wolter;

MM. Marc Angel, Alex Bodry (par M. John Castegnaro), John Cas-tegnaro, Mme Claudia Dall'Agnol, M. Fernand Diederich, Mme Lydie Err (par M. Fernand Diederich), MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Mme Lydia Mutsch (par Mme Clau-

dia Dall'Agnol), MM. Roger Negri, Jos Scheuer, Romain Schneider, Roland Schreiner et Mme Vera Spautz (par M. Roland Schreiner);

MM. Xavier Bettel, Niki Bettendorf (par M. Xavier Bettel), Mme Anne Brasseur, M. Emile Calmes (par M. Charles Goerens), Mme Colette Flesch (par Mme Anne Brasseur), MM. Charles Goerens, Henri Grethen, Paul Helminger (par M. Claude Meisch), Claude Meisch et Carlo Wagner;

MM. Claude Adam (par M. Félix Braz), François Bausch, Félix Braz, Camille Gira, Jean Huss, Henri Kox (par M. Camille Gira) et Mme Vi-viane Loschetter;

MM. Gast Gibéryen (par M. Aly Jaerling), Jacques-Yves Henckes, Aly Jaerling, Jean-Pierre Koepp et Robert Mehlen (par M. Jacques-Yves Henckes).

Gëtt d'Chamber d'Dispens vum zweete Vote constitutionnel?

(Assentiment)

Dann ass et esou décidéiert.

Mir kommen direkt zur Diskussioun vun de Projets de loi 5178 bis 5181, genannt Paquet Télécom. Déi véier Projets de loi ginn an enger Diskussioun regruppéiert. D'Riedezäit ass nom Modell 3 fest-geluecht. Et si bis elo ageschríwen: den Här Maroldt, den Här Grethen, den Här Diederich, den Här Braz an den Här Klein. D'Wuert huet elo de Rapporteur vun de Pro-jets de loi 5178 an 5179, den hono-rabelen Här Lucien Thiel. Här Thiel!

2. 5178 - Projet de loi sur les réseaux et les services de communications électroniques

5179 - Projet de loi portant organisation de la gestion des ondes radioélectriques

5180 - Projet de loi portant:

1) organisation de l'Institut Luxembourgeois de Régulation;

2) modification de la loi modifiée du 22 juin 1963 fixant le régime des traitements des fonctionnaires de l'État et

5181 - Projet de loi

- relatif aux dispositions spécifiques de protection de la personne à l'égard du traitement des données à caractère personnel dans le secteur des communications électroniques et

- portant modification des articles 88-2 et 88-4 du Code d'instruction criminelle

Rapports de la Commission de la Fonction publique et de la Réforme administrative, des Media et des Communications concernant les projets de loi 5178 et 5179

■ **M. Lucien Thiel (CSV), rap-porteur.** - Merci, Här President. Kol-leeginnen a Kolleegen, et huet wuel seelen en technesche Beräich sech an esou kuerzer Zäit esou radikal verännert. Net nëm-men, datt d'Telekommunikatioun, vun där hei d'Ried ass, iwwert de Wee vum technologesche Fort-schrëtt och nach 150 Joer no dee-

nen diversen Entdeckungen, Tële-fonen an aner Telekommunika-tionsmëttel, nach ëmmer Quante-spréng mécht. Bei déi technesch Revolutioun à la téléfax, GSM, In-ternet an digital Televisioun ass och nach déi um organisationelle Plang dobäikomm, déi Europa hi-rem Telekommunikationssecteur ufanks den 90er Jore verschriwwen huet an déi als Dereguléierung be-kannt ass.

Bis dohinner war d'Welt, op d'mannst an der Telekommunika-tioun, an Uerdnung, well alles wat domat zesummenhung war a fes-ten Hänn, nämlech an deene vun der Post. Déi war sengerzäit esou-zesoe prédestinéiert derfir, sech der Vernetzung iwwer Kabel oder Hertz-Wellen unzehuelen, well et jo säit jeehier hir Missioun war, d'Ver-bindung, deemools déi per Schrëftverkéier, tëscht de Mën-schen ze assuréieren.

Mä dunn ass déi sou genannt De-reguléierungs- oder Liberaliséie-rungswell vun déi Säit vum Atlantik hier iwwer Europa eragebrach an huet esou munches duerchernee gerëselt, wat bis dohinner an öf-fentleche Monopoler ofgeséchert a protegéiert war. Dozou huet och eis Post gehéiert, déi jo am August 1992 vun enger Statsverwaltung, déi se bis dohinner war, an eng En-treprise ëmgewandelt ginn ass, al-lerdénge ouni datt, wéi an aneren europäesche Länner, gläich zu enger regelrechter Privatiséierung gegraff ginn ass.

D'Déngschtleschtungen am Post-an Telekommunikationsberäich, déi bis dohinner der Post hir Chasse gardée waren, goufen och fir aner Opérateuren opgemaach. A fir datt déi Dereguléierung hir Uerdnung sollt hunn, huet d'Kom-missioun zu Bréssel eng ganz Hickicht vu Regeln ausgebréit: Net manner wéi 21 Direktiven hunn d'Dereguléierung reguléiert. 2/3 dovunner ware geduecht, fir fir d'Harmoniséierung vun de Spille-gele vun der Telekommunikatioun an Europa ze suergen. De Rescht sollt sécherstellen, datt och wierk-lech d'Konkurrenz géif spillen.

Säithier si ronn zéng Joer vergaan-gen an et muss ee scho soen, datt déi ganz Dereguléierung net ëm-soss war. Telefonéieren ass méi bëlleg a méi mobil ginn. An nei Forme vun Dateniwwerdroung sinn net fir d'lescht Dank deem oppene Maart entstanen, déi am Begrëff sinn eis Gesellschaft gehéierlech ëmzekrempelen an eis de Wee an déi sou genannt Wëssensgesell-schaft ze erliichteren.

A well an deenen zéng Joer sech engersäits esou munches gedoen huet an op där anerer Säit eng Rëtsch Erfarunge mat den Dere-gularéierungsregele vum éischte Worf gesammelt konnte ginn, war eng Revisioun vun deem ganze Regelwierk net vu Muttwëll. Dofir gouf zu Bréssel eng nei Rutsch vu Bestëmmunge gestréckt, déi sech allerdénge dës Kéier mat nëmme siwen Texter zefridde ginn huet an déi elo den Telekommunikations-kader vun deemools compléitéieren an à jour setze sollen.

Lëtzebuerg hat fir d'Ëmsetzung vun deenen neien Direktiven de Choix oder d'Alternativ, entweder seng eege Gesetzter vun deemools ëmzemodelen, oder awer d'grouss Botz ze maachen an déi al Texter duerch ganz neier ze ersetzen. Eis Regierung huet sech fir déi zweet Solutioun entschloss an de sou ge-nannten Telekommunikationspak, deen zu Bréssel ficeliéiert gouf, op véier verschidde Gesetzesprojete verdeelt.

Dat huet den Avantage, datt dat Ganzt e bësse méi iwwersiichtlech gëtt, an dat ass och net vu Muttwëll. Well et ass net esou ein-fach sech an deem Sammelsurium vu Regeln erërmzefannen, déi sech deels iwwerschnéiden, deels awer och mat anere Regelwierker kollidéieren, well op deem weide Feld vun der Telekommunikatioun souwuel heiheem wéi um interna-tionale Plang och nach aner Instan-ze matmëschen.

Wat ass dann elo an deem Tele-kommunikationspak? Et sinn am Ganze siwen Aspekter, déi hei ver-schafft ginn. Sechs dervu sinn an Direktive gepaakt, bei deem siwen-ten handelt et sech ëm eng Déci-sioun.

Do hu mer fir d'éischt d'Directive „cadre“, déi all Zorte vu Kommuni-kationsréseauen ënnert een Hutt bréngt, also d'Téléfonsnetz, Radio an d'Telediffusioun, Kabelréseau an esou weider.

(Coups de cloche de la Prési-dence)

Si hält doriwwer eraus fest, wéini e sou genannte „Branchéplayer“ als dominant um Marché ze gëllen huet a wat vun neien Aufgaben op d'Kontrollinstanz zoukënn, déi jo bei eis „Institut luxembourgeois de régulation“ heescht.

Da kënnt d'Directive „autorisation“, déi, wéi den Numm et seet, fest-hält, ënner wéi enge Konditiounen eng Entreprise am Kommunika-tionsberäich matmaache kann. Si féiert entre autres de Prinzip vum fräien Zougank op de Marché an, also ouni extra Autorisatioun.

D'Nummer dräi ass d'Directive „ac-cès“, déi den Zougank op d'beste-hend Netzer séchert, och wann dës Netzer engem Konkurrent ge-héieren.

D'Directive „service universel“ raumt den eenzelne Staten d'Recht an, een oder méi Netzopérateuren ze forcéieren, e Basisservice unze-bidden, fir de Fall datt net garan-téiert ass, datt jiddfer Bierger op e Minimum vun Telekommuni-kationsdéngschtleschtungen zrëckgräife kann.

Dann d'Directive „vie privée et communications électroniques“ soll, an den Numm seet et jo och schonn, dofir suergen, datt deem eenzelne Bierger seng Privatsphär protegéiert bleift. Eng Suerg, déi jo grad an eiser Zäit, wou Verschid-dener no der totaler Transparenz jäizen, net op déi liicht Schëller ze huelen ass.

D'Directive „concurrence“ hält déi al Bestëmmungen iwwert d'Kom-petititioun tëscht den Opérateuren erëm, déi sech allerdénge mat der Zäit ëm eng Rëtsch Direktiven er-weidert huet. An dofir, den Zweck bleift deeselwechten. Et soll dofir gesuergt ginn, datt de fräie Maart och wierklech am Telekommunika-tionsberäich spillt.

Bleift nach dee lescht Punkt, bei deem et sech net ëm eng Direktiv wéi gesot, mä ëm eng Déci-sioun handelt, also eng méi contraignant Form, déi de Kader fir de sou ge-nannte „spectre radioélectrique“ festhält. Domadder ass d'Gestioun an d'Koordinatioun vun den Äther-welle gemengt, awer nëmmen esouwäit wéi et sech ëm Kommuni-kationsnetzer handelt.

Dës lescht Déci-sioun, geneesou wéi d'Direktiv iwwert den Date-schutz am Telekommunikations-beräich an d'Dispositioun iwwert de Fonctionnement vun der Kon-trollinstanz, also bei eis dem Insti-tut luxembourgeois de régularisa-tion, ginn a separate Gesetzestex-ter ëmgesat a festgeschriwwen. All déi aner Direktive ginn an engem eenzegen Text iwwert d'Réseauen an d'Déngschtleschtungen an der elektronescher Kommunikatioun - e schrecklechen Titel - an d'natio-naalt Recht transposéiert.

Dat mécht also zesumme véier Ge-setzer, déi mer haut ënnert dem Sammelbegrëff Telekommuni-kationspak diskutéieren an adop-téiere sollen.

Zum Projet 5178, eben dem Gesetz iwwert d'elektronesch Kommunika-tionsréseauen an -déngscht-leeschchtungen. An deem Text fanne mer wéi gesot de Gros vun den Di-rektiven erëm, déi et ëmzesetze géillt. Den Text hält sech méi oder weíner un d'Struktur vum Tele-kommunikationspak, deen ech elo grad a groussen Zich probéiert hu virzustellen, a richt sech och am Contenu no deem, wat zu Bréssel festgehalé gouf.

Am éischte Kapitel fanne mer nieft der Definitiou an der Definitioune vun all de wichtige Begrëffer, déi am Telekommunikatiounspak virkommen, déi nei Grenzzéiung, duerch déi elo sämtlech elektronesch Kommunikatiounsnetzer a -servicer ënner een eenzege Reguléierungsdaach kommen.

D'Kapitel 2 hält fest - an dat ass eng vun deenen éischter méi groussen Neierungen -, datt een als Opérateur keng extra Autorisatioun méi brauch, mä datt et mat enger Matdeelung, enger Notifikatioun un d'Iwwerwaachungsinstanz duergeet, wann een am Kommunikatiounsgeschäft wëllt matmëschen. Wat natierlech näischt drun ännert, datt ee sech weiderhin un d'Regele bei eis hei vum ILR muss halen.

Am Kapitel 3 geet et ëm d'Konkurrenz an ëm déi sou genannte Maartdominanz vun eenzelnen Opérateuren, zu deenen natierlech dacks déi fréier Post-Monopolistë gehéieren. Déi al Mächtigkeetsklausel, déi vun engem Maartundeel vu 25% u gespillt huet, gëtt elo duerch dee méi gängege Begrëff vun der Position dominante ersat, dee jo unhand vu méi qualitative Kriteären an net méi duerch e Prozentsaz ermëttelt gëtt.

D'Kapitel 4 beschäftegt sech indirekt och erëm mat der Konkurrenz oder mat der Konkurrenzdefizienzen, déi duerch déi al Monopolistë kënnen weiderbestoen. Fir deem esou wäit wéi méiglech ofzehëllefen, kann d'Opsicht agräifen an déi al Netzer fir nei Opérateuren opmaachen, oder iwwert de Wee vu Vernetzungen neien Opérateuren d'Chance gi matzehalen.

Am Kapitel 5 geet et dann ëm dee sou genannte Service universel, dee jidderengem eng Aart Grundversuergung am Beräich vun der Telekommunikatioun garantéiere muss. Well de Service universel bei eis haut souwiso vun all deenen eenzelnen Opérateuren assuréiert gëtt, bleift déi virgesinne Méiglechkeet, datt d'Opsicht ee bestëmmten Opérateur domat beoptraagt oder souguer dozou zwéngt bis op weideres Theorie.

Dat wat am Kapitel 6 festgehalen gëtt, kënnt een d'Konsumenteklausel nennen. Hei gëtt nach eng Kéier widderholl, datt d'Opérateuren hir Servicer esou ubidde mussen, datt se fir de Client, also den Utilisateur, transparent a mat der Konkurrenz vergläichbar ginn.

D'Kapitel 7 rappeléiert d'Regelen, no deenen d'Opsicht deenen eenzelnen Opérateuren hir Netznummern zoudeelt - Dir kennt se, am Ament bei eis 021, 061 an 091 -, un déi dann déi individuell sechsstellig Nummern drugehaange ginn.

Am Kapitel 8 gëtt den Droit de passage iwwer oder duerch d'Terrainë vum Stat oder vun de Gemengen confirméiert. An deen Droit de passage soll allen Opérateuren et erliichten hir Réseauen opzebauen.

Am Ënnerscheed zum Privatpropriétaire, mat deem den Opérateur sech fir d'éischt eens muss ginn, därft den öffentliche Propriétaire keng Indemnitéit oder Pacht fir dat Passagerecht froen.

D'Kapitel 9 befaasst sech mat där net onwichteger Fro vun der gemeinsamer Notzung vun Infrastruktur wéi zum Beispill vu GSM-Antennen. Hei kann d'Opsicht agräifen an d'Opérateuren dozou bréngen, sech vu Fall zu Fall zesummenzedinn, fir datt net jidderee seng eegen Infrastruktur opriicht, wann och eng eenzel, oder well och eng eenzel et deet, déi da vu méi Opérateure benotzt ka ginn.

Schliesslech hu mer, ausser deem iwwert d'Sanktiounen an deem mat den Iwwergangsbestëmmungen, déi normalerweis an engem Gesetz ermëzefanne sinn, nach en 10. Kapitel. Dat befaasst sech mam ILR, obwuel eis Opsicht jo an engem separate Gesetz behandelt gëtt. Hei geet et dann och nëmmen

ëm ganz spezifesch Froen am Zesummenhang mat eiser Opsicht, virun allem ëm d'Zesummewierken tëschen ILR an där neier Konkurrenzopsicht, déi jo beim Wirtschaftsministère opgehaange gouf, an och ëm secteuiriwwerschreidend a souguer international Kontakter vun dem ILR. Souwäit zum éischte vun deene véier Gesetzprojeten aus deem Pak.

Ech ginn zou, datt hien näischt Weltbewegendes enthält a sech virun allem drop beschränkt, d'Deregulariséierungsregelen - wat ee schéint Wuert - vun deemools opzefrëschen an op de leschte Stand ze bréngen. An dat ass net verkéiert, well schliesslech si mer hei an engem Beräich, deen an de leschte Joren eng rasant Entwécklung duerchgemaach huet, an deen nach ëmmer op der Iwwerhuelspuer am Verglach zu aneren Technologien ass.

Ausser Zweifel steet och, datt ouni d'Liberaliséierung vum Telekommunikationssecteur dës spektakulär Entwécklung kaum stattfonnt hätt, well eréischt duerch d'Spill vun der Konkurrenz de richtegen Drift entstanen ass.

Dass mat der Verbesserung an der Accélération vum Informationsaustausch tëscht de Mënschen d'Entwécklung an déi richteg Richtung gung, wot wuel keen ze bestreiden. Et heescht jo ëmmer, Wësse wär Muecht. Wann dat stëmmt, stellt d'Wëssensiwwermëttelung an d'Wëssensstreeung am groussen Stil, wéi se dank der Telekommunikatioun méiglech ginn ass, e groussen Sprong a Richtung Demokratie duer. Well nëmmen deen, dee weess, datt heescht, deen deen informéiert ass, ass och amstand, en connaissance de cause matzeschwätzen a mat ze décidéieren.

Dann zum Projet 5179, dem zweete Projet aus dem Kommunikatiounspak. Dee Projet bezitt sech op d'Verwaltung vun de Radiosfrequenzen. Allerdéngs muss een do direkt preziséieren, datt et an éischter Hinsicht net ëm déi Sendefrequenze geet, wéi mir se beim Radio a bei der Televisioun gewinnt sinn, mä ëm den Ensembl vun den elektresche Wellen, iwwert déi Signaler - ob analog oder digital, ob Sprooch, Biller oder Daten - transportéiert kënnen ginn.

Am Contraire zu de Réseauen, mat deenen sech de Projet 5178 befaasst huet, hu mer bei de Radiowelle mat enger Matière ze dinn, déi net esou mir näischt dir näischt dereguléiert a liberaliséiert ka ginn. Firwat? Mä ganz einfach, well mir et hei mat enger Wuer ze dinn hunn, déi net beliebig produzéiert an ëmmer erëm frësch opgeluecht ka ginn, mä mat eppes dat endlech - endlech par Oppositioun zu onendlech - ass, an dat ee weder regeneréieren nach reproduzéiere kann.

Duerfir ginn d'Radioswellen zu de rarë Ressourcë gezielt, op déi de Stat den Daum hält an déi een héchstens verpacht awer ni verkeeft. De Kader fir déi Mise à disposition vun de Radiowelle gëtt vun deem Gesetz gezunn, allerdéngs nëmmen esouwäit, erëm eng Kéier, wéi et sech ëm Telekommunikatiounsreseauen handelt, déi an d'Kompetenz vun der Europäescher Unioun falen.

Geregelt gouf d'Gestioun vun de Radiowelle bei eis jo schonn ufanks der 30er Joren, an zwar fir e ganz bestëmmten Zweck. Deemools gung et ëm d'Schafe vun enger Radiosstatioun op Lëtzeburger Buedem, allerdéngs net ëm e sou genannten öffentliche Sender, wéi se deemools iwwerall entstane sinn, mä ëm e private Sender, deen no kommerzielle Kriteäre fonctionnéiere sollt a fonctionnéiert huet - a gutt, wéi mer entre-temps wëssen, well dat war d'Gebuertsstonn vu Radio Lëtzebuerg, eigentlech engem franséische Sender op Lëtzeburger Buedem, deem de Lëtzeburger Stat seng Frequenzen natierlech

géint Bezuelen an eng Rëtsch aner Oploe verpacht hat.

Laang Zäit goufen eis Frequenze fir soss näischt wéi fir Radio Lëtzebuerg a seng verschidden Emissiounen gebraucht, bis dann déi modern Telekommunikationstechnik fir d'Transmissioun vun der Sprooch a spéider vun den elektronischen Daten net nëmme méi op den traditionelle Kabel, mä och op d'Radioswellen zrëckgegraff huet. D'Notzung vun de Radiosfrequenzen, där hir Gestioun bis dohinne eiser Post iwwerlooss war, ass schliesslech am Telekommunikationsgesetz vun 1997 geregelt ginn, allerdéngs ouni datt d'Frequenze vu Radio an Televisioun mat a bezu gi wäeren. Déi gi weider vum 91er Gesetz iwwert d'elektronesch Medië geregelt.

Eigentlech huet Bréssel an där ganzer Wellegestioun näischt oder net vill ze sichen, well déi gëtt net um europäeschen, mä um Weltniveau gemaach, an zwar vun enger Ënnerorganisatioun vun de Vereenten Natiounen, der Union Internationale des Télécommunications, ofgekierzt UIT, zu där hire Grënnungsmitglieder iwwregens och Lëtzebuerg gehéiert. Mä well et hei och ëm Réseae geet, an d'EU-Instanze sech fir déi zoustänneg fillen, hu si sech an der Vergaangenheet schonn emol dragemëscht a probéiert, vereenzelt Initiativen ze entwéckelen.

Dat ass dann alt emol an d'Box gaangen, wéi deemools wéi probéiert ginn ass, e paneuropäeschen „Pager“-System opzerrichten, deen awer leider laanscht de Maart oder laanscht d'Nofro vum Maart gaangen ass. Mä d'Saach ass och emol gutt ausgegangen, wéi mat der Frequenzen-Direktiv vun 1987, där mir de Réseau fir d'Mobiltelefonie an domat d'GSM-Revolutioun verdanken.

Dës Kéier beschränkt sech d'Kommissioun drop, nëmmen asoufern an d'Gestioun vun de Frequenzen anzegräifen, wéi et Iwwerschneidungen mat hirer Réseau- an Telekommunikationspolitik gëtt. Dofir fanne mir am Gesetzesprojet 5179 och dräi Direktiven erëm, déi schonn deelweis duerch de Projet 5178, also deen, deen ech lech elo grad virgestallt hunn, ëmgesat ginn. Et handelt sech dobäi ëm:

- d'Directive „cadre“ iwwert déi gewësse Prinzipie fir d'Zoudeeling vu Frequenzen un d'Opérateure vu Kommunikatiounsreseauen festgehalen ginn;

- d'Directive „autorisation“, an där ënner anerem och d'Rechter an d'Flichten opgefouert ginn, déi déi eenzel Staaten den Opérateuren als Virbedéngung fir d'Notzung vun de Frequenzen operleeë kënnen;

- a schliesslech déi sou genannt Décisioun „spectre radioélectrique“, déi sech jo grad mat de Frequenzen, also mat deem Sujet befaasst.

Et hätt ee sech kënnen froen, ob et bei där grousser Iwwerlappung vun dese Punkte mat dem Gesetzesprojet iwwert d'Reseauen net méi sénnvoll gewiescht wier, datt dat Ganzt mateneen zu engem eenzege Gesetz verschmolt gi wär. Mä well mir et hei mat enger Entwécklung ze dinn hunn, déi eréischt un hirem Ufank ass, a well nach keen dat ganz Ausmooss vun der digitaler Revolutioun erfaasse kann, ass et vläicht net esou falsch, mat engem separate Gesetz d'Grundlag fir e globaalt Regelwierk ze schafen, dat mat der Zäit evoluéiert an dofir suergt, datt d'Funkfrequenzen, déi ëmmer méi seele Wuer, well ëmmer méi duerno froen, och optimal genotzt ginn.

Här President, erlaabt mer zum Schluss nach e Wuert zum Zäitpunkt vun der Ëmsetzung vun deem Telekommunikatiounspak ze

soen. Eigentlech hätte mer jo dat, wat mer haut maachen, scho virun zwee Joer maache misse. Et stëmmt wuel, datt mir net déi Eenzeg sinn, déi sech hu misse vu Bréssel soe loosse, si wäeren am Versuch mat hirer Ëmsetzung. Mä et fält dach awer op, datt mir ëmmer méi an d'Trentele geroden, wann et ëm d'Ëmsetze vun den Direktive geet, déi jo haut den déckste Pak vun eiser Aarbecht an der Chamber sinn.

Wa mir awer elo scho Problemer hunn, fir zäitlech kënnen matzehalen, wat gëtt dat dann eréischt wann d'national Parlamenter nach méi wéi bis elo agespaant ginn? Mir wësse jo, datt beim zweete Lisabon-Ulaf e gudden Deel vun der Aarbecht soll op den nationalen Niveau vertässelt ginn. Mir hunn eis och virgëschter hei mat engem Pilotprojet beschäftegt, bei deem et ëm d'praktesch Uwendung vum Subsidiaritéitsprinzip gung. Do hu mer e Virgeschmaach op dat kritt, wat op eis zoukënnt, wann de Verfassungsvertrag eng Kéier a Kraaft ass.

Wéi awer solle mir dat alles ronn kréien, wa mer elo schonn heiansdo d'Schlappe verléieren? Ech mengen dofir, et wier un der Zäit sech eeschtlech Gedanken iwwert den Oflaf vum legislative Prozess bei eis heiheem ze maachen an ze kucken, wéi déi eenzel Intervenanten - well et ass jo net ëmmer nëmmen un der Chamber wou et hänkt - sech besser organiséiere kënnen. Et sollt ee jiddefalls net waarde bis datt et esou wäit ass, éier ee sech op d'hënnest Bee stellt. Well da kënnt et gäre sinn, datt mir alles iwwert de Knéi brieche missten, woumat der Saach a wuel och eis selwer bestëmmt net gedéngt wier.

Ech soen lech Merci.

■ **Plusieurs voix.** - Très bien.

■ **M. le Président.** - Merci, Här Thiel. D'Wuert huet elo de Rapporteur vun de Projets de loi 5180 an 5181, den honorabelen Här Santer. Här Santer, Dir hutt d'Wuert.

Rapport de la Commission de la Fonction publique et de la Réforme administrative, des Média et des Communications concernant les projets de loi 5180 et 5181

■ **M. Patrick Santer (CSV), rapporteur.** - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, den Titel vum Projet de loi 5180 «portant réorganisation de l'Institut Luxembourgeois de Régulation» kéint sech irreféierend unhéieren, well et hei eigentlech net ëm eng Reorganisatioun vum ILR geet, mä éischter ëm eng Reorganisatioun vun den Texter, déi d'Kompetenzen an d'Strukture vun deem ILR regelen.

Den ILR ass duerch d'Telekommunikationsgesetz vum 21. Mäerz 1997 an d'Liewe geruff ginn. Deemools huet den ILR nach Institut Luxembourgeois des Télécommunications geheescht. An de Joren 2000 an 2001 hu weider Gesetzter d'Attributiounen vun deem Etablissement public op aner Wirtschaftssektoren ausgedehnt: D'Marchée vum Elektreschen, vum Gas an de Post-Servicer ënnerleien elo der Kompetenz vum ILR. Dofir ass jo verständlecherweis den Institut Luxembourgeois des Télécommunications an Institut Luxembourgeois de Régulation ëmgedeelt ginn.

An der Zukunft ass et nach net ausgeschloss, datt weider Secteuren ënnert d'Obhut vum ILR wäerte falen. Wann d'Kompetenze vum ILR an de verschiddene Gesetzter, déi sech op d'Secteuren uwenden, déi der Regulatioun vum ILR ënnerstinn, geregelt sinn, esou bleift déi intern Struktur a Funktiounsaart a -weis vum ILR nach am Telekommunikationsgesetz vun 1997 festgehalen. Dat Gesetz gëtt jo och duerch de Paquet Télécom ofgeschafft.

De Projet de loi 5180 ass am Fong geholl d'Loi-cadre vum ILR. Sou eng Loi-cadre war scho vum Statsrot am Joer 2000 gefrot ginn. Mir hunn am Projet de loi 5180 d'Geschicht net nei erfondt an déi heite Struktur an Organisatioun vum ILR aus dem Telekommunikationsgesetz erausgeholl an an engem eegestännege Gesetzestext mat klengen Ännerungen a Verbesserungen iwwerholl.

An anere Wieder hu mer eis a wesentleche Passagé vum heitege Projet de loi 5180 um Telekommunikationsgesetz vun 1997 inspiréiert. Mir wollten och, esou wäit dat gaangen ass oder méiglech war, e gewësse Parallelismus mat aneren Établissements publics, wéi der CSSF oder der nationaler Datenschuttkommissioun, bäibehalen.

Well mer kee Kadergesetz iwwert d'Strukturen an d'Organisatioun vun Établissements publics hunn, oder nach net hunn, hu mer eis vun enger Instruktioun, déi de Conseil de Gouvernement den 11. Juli 2004 ugeholl huet, inspiréiert. D'Telekommunikationsgesetz vun 1997, Gesetzter, déi vergläichbar Établissements publics regelen, an d'Instruktioun vun der Regierung vum Juli 2004 bilden also d'Grundlag vun deem Projet de loi.

Éier ech lech elo déi grouss Zich vum Projet de loi wäert virstellen, wëilt ech lech just matdeelen, datt de Statsrot a verschidde Chambres professionnelles op dräi Punkte Problemer mam initialen Text vum Projet de loi haten. Et waren dat d'Mandatsdauer vun de Membere vum Verwaltungsrot an der Direktioun vum ILR, an de Fait, datt de Projet de loi weder d'Missiounen nach d'Ressourcë vum ILR opgeléicht hat. Op deenen zwee leschte Punkten, also d'Missiounen an d'Ressourcë vum ILR, hat de Statsrot souguer mat enger Opposition formelle gedroht. All dës dräi Froen sinn awer elo de manière satisfaisante am Projet de loi ermëzefannen.

Den ILR ass en onofhängegen Établissement public. Säi Sëtz ass zu Lëtzebuerg, mä kann duerch Règlement grand-ducal an eng aner Uertschaft verluecht ginn. Mir haten an der Kommissioun eng länger Diskussioun ob de Siège vum ILR sollt zu Lëtzebuerg sinn oder iwwerhaapt sollt am Projet de loi festgeluecht ginn. D'Solutioun, déi mer fonnt hunn, huet de Virdeel, datt se kohärent ass mat anere Gesetzter, déi Établissements publics geschafen hunn, an datt se am Aklang ass mam Gesetz vum 2002 iwwert de Registre de Commerce et des Sociétés, dee virschreift, datt d'Établissements publics musse mat hirem Siège an deem Register agedroe ginn.

Wat d'Missioun vum ILR ugeet, esou hält de Projet de loi nëmme fest, datt den ILR, ech zitieren, «a pour mission la régulation des secteurs économiques, entreprises et opérateurs dans le cadre et dans les limites des pouvoirs lui accordés par les lois et règlements qui les régissent».

Implizit also verweist den Artikel 2 vum Projet de loi op aner Gesetzter, ënner anerem op d'Gesetz vun 2000 iwwert d'Organisatioun vum Marché de l'électricité, d'Gesetz vun 2000 iwwert de Post-Service an d'Gesetz vun 2001 iwwert d'Organisatioun vum Marché vum Gas, an natierlech net ze vergiessen d'Gesetzter, déi mer haut am Paquet Télécom ugeholl hunn. Esou kënnen och weider Wirtschaftssektoren dem ILR ënnerstallt ginn, ouni datt dës Kadergesetz speziell misst ugepasst ginn.

Esou wéi bei de Missiounen stinn d'Ressourcë vum ILR net an deem Projet de loi. Hei mussen erëm déi sektoriell Gesetzter a Betruucht gezu ginn. Dese Verweis op aner Gesetzter erkläert sech doduerch, datt déi administrativ Taxë bei de Post-Servicer anescht geregelt ginn, wéi am Telekommunikationssecteur oder beim Gas oder beim Elektreschen.

D'Gesetz vun 2000 iwwert d'Post-Servicer seet, datt d'Fraisé vum ILR vum Stat ze droe sinn. An deenen dräi anere Secteure sinn et d'Opérateuren, déi d'Reguléierungskäschten droen. Wann een deeselwechte Modus operandi bei de Post-Servicer géif huelen, géifen esou d'Käschten op d'Entreprises, déi am Postsecteur schaffen, drastesch an d'Luucht goen, wat weder wirtschaftlech nach par rapport zu der Direktiv 2002/19 vertrietbar wier. Well d'Käschtenopdeelung an de Secteuren, déi dem ILR ënnerstinn, grondverschieden ass, konnt eng eenheetlech Léiung am Kadergesetz net festgehale ginn, dofir also de Verweis op déi sectoriel Gesetzer.

Wat d'Struktur vum ILR ugeet, esou bleift hei d'Opdeelung tëschent engem Verwaltungsrot an der Direktioun oprechterhalen. De Verwaltungsrot besteet aus siwe Membere, déi vum Grand-Duc op Propos vum Regierungsrot fir fënnf Joer genannt ginn.

D'Kommissioun huet dës vereinfaacht Nominationskompetenz besser fonnt, wéi déi, déi am initiale Projet de loi stoung, wou eng ganz Rëtsch vu Ministèren hir Memberen an de Verwaltungsrot konnten ernennen. Well déi heiteg Mandatsdauer fir d'Membere vum Verwaltungsrot dräi Joer ass, ass am Artikel 25 de Mandat vun de Verwaltungsrotsmemberen, dee beim a Akraafttriede vum Gesetz en cours ass, fir zwee Joer verlängert ginn.

De Projet de loi gesäit och vir, datt d'Membere vum Verwaltungsrot müssen onofhängeg sinn. An anere Wieder, si därfe kee Lien hu mat enger Entreprise oder engem Opérateur, deen der Iwwerwaachung duerch den ILR ënnerläit. D'Kommissioun huet dës Onofhängegkeet, déi am initiale Projet de loi stoung, mä duerno vum Statsrot erausgeholl gouf, erm an de Projet de loi integréiert.

D'Kommissioun war der Meenung, datt, vu déi wichteg Missioun vum ILR a wesentleche Secteure vun eiser Wirtschaft, esou eng Onofhängegkeet en adequate Garde-fou ass, fir vermeintlech Interesseverstréckungen ze vermeiden. Dës Onofhängegkeetsverpflichtung gëllt natierlech och fir d'Direktioun an d'Personal vum ILR.

D'Missioun vum Verwaltungsrot gouf prezisiéiert a vervollstännegt. Esou ass de Verwaltungsrot, dee prinzipiell d'Direktioun iwwerwaacht, och zoustänneg fir ënner anerem de Règlement d'ordre intérieur vun der Direktioun, d'Zuel vun de Beschäftegten oder déi verschidde Primen, Indemnitéiten oder Avantages, déi d'Direktioun oder d'Personal bezéien, guttzeheeschen. De Verwaltungsrot muss och Actes de disposition, déi d'Direktioun ugeholl huet, oder Actes d'administration, déi iwwert d'Gestion journalière erausginn an de Budget vum ILR signifikativ beaaschten, approvéeieren.

D'Direktioun vum ILR setzt sech aus dräi Memberen zesummen. D'Direktioun fungéiert als Exekutivorgan vum ILR. Duerfir ass d'Kommissioun der Meenung, datt et onëmgänglech ass, datt déi Leit, déi an der Direktioun genannt ginn, déi néideg technesch Kompetenz a professionell Erfahrung kënnen opweisen, fir hirer Missioun kënnen gerecht ze ginn.

Der Kommissioun no misst e Member vun der Direktioun op d'mannst een Ingénieursdiplom hunn, och wann diesbezüglich näischt am Projet de loi steet. Fir dem ILR ze erméiglechen, senger Missioun, déi dacks genuch en technesch Charakter huet, nozekommen, sinn d'Kompetenzen an d'Erfahrung um Niveau vun der Direktioun ausschlaggebend. D'Kommissioun wär also frou, wann dës Recommendationen, déi och am schriftleche Rapport erëmfanne sinn, géife berücksichtegt ginn.

D'Membere vun der Direktioun gi fir eng Mandatszäit vu fënnf Joer genannt an hunn de Statut vum Statsbeamten. D'Mandatszäit vu fënnf Joer gouf aus der Instruktioun vun der Regierung vum 11. Juli 2004 iwwerholl. Déi initial Mandatsdauer vu siwe Joer wor vu säitens vum Statsrot an der Chambre des fonctionnaires kritiséiert ginn. Déi fënnfjähreg Mandatsdauer, souwuel beim Verwaltungsrot wéi bei der Direktioun, ass vun der Richtlinn, déi d'Regierung am Juli dann ugeholl huet, iwwerholl.

De Projet de loi gesäit och vir, datt d'Carrière vun dräi Agente vum ILR engem Attaché de direction, engem Ingénieur technicien an engem Expéditionnaire administratif, déi fälschlecherweis agestuift goufen, erm nei constituéiert gi mat fiktive Promotiounen. Den Text vum Artikel 23, deen dës Reconstitution virgesäit, ass vum Statsrot virgeschloe ginn, well den initialen Text vum Projet de loi an där Form vum Statsrot kritiséiert gi war an hie mat enger Opposition formelle gedroht hat. Den Text, wéi en am Projet de loi steet, deen d'Kommissioun elo ugeholl huet, dréit den Observatioun vum Statsrot a vun der Statsbeamtechamber Rechnung.

Schlussendlech ginn duerch dës Projet de loi fënnf Employéé vum ILR zu Statsbeamten ernannt. Dës Ernennung geschitt no de Bedingungen vun enger Instruktioun vun der Regierung vum 5. März 2004.

Här President, de 5. Abrëll dëst Joer huet de Statsrot eis e Brëf geschriwwen an eis op verschidenen Ännerungen, déi nach missten an de Projet de loi afléissen, opmierksam gemaach. All ausser eng vun deenen Ännerunge sinn d'Konsequenze vun engem Amendement, deen d'Kommissioun vum Statsrot iwwerholl huet. An zwar hat de Statsrot eis virgeschloe, a verschiddenen Artikelen, déi anglizistesche Schreifaart a -weis „et/ou“ entweder duerch „et“ oder duerch „ou“ ze ersetzen. D'Kommissioun huet dann och decidéiert, deen Anglicisme ze ersetzen an iwwerall „ou“ ze schreiwen, wou dann „et/ou“ am Text war.

Elo ass awer de Statsrot mat deem Punkt an dräi Artikelen net averstanen a seet eis, mir hätten do net „ou“ solle schreiwen, mä „et“. De Sënn vun deenen dräi Artikelen ass awer kloer an d'Ännerungen, déi vum Statsrot proposéiert ginn, brauchen net an de Projet de loi anzefléissen. Mir brauchen also de Projet de loi 5180 net erm eng Keier op de Métier ze huelen.

De Statsrot huet an deemselwechte Brëf och eng Ännerung vum Artikel 13 gefrot. Dësen Artikel, deen de Statut vum Personal vum ILR festleet, ass vum Telekommunikationsgesetz vum 1997 iwwerholl an et ass deeselwechten, deen am initialen Text vum Projet de loi steet. Hei gouf weder vu Säite vun der Regierung nach vu Säite vun der Kommissioun Amendementer ageerecht. Den Text, wéi e vum Statsrot aviséiert ginn ass, fënnst sech an deem Text erm, dee mer haut wäerten ofstëmmen.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, dëst Kadergesetz soll dem ILR déi néideg Moyenë ginn, fir datt e seng fir eis Wirtschaft ouni Zweifel wichteg Missioun ausübe kann. Dat wäert net ëmmer einfach sinn, well d'Reguléierung an d'Iwwerwaachung vu Secteuren, déi dem ILR ënnerleien, därfe net zu enger Iwwerreguléierung ausaarten, mä d'Intensitéit vun der Reguléierung an der Iwwerwaachung, déi net nëmme fir den ILR spillt, ass eng aner Debatt.

Ech géif lech also bieden, dës Projet de loi, wéi e vun der Kommissioun ugeholl gouf, ze stëmmen, an ech soe fir dës Projet Merci fir Är Opmierksamkeet.

M. le Président. - Merci, Här Santer.

M. Patrick Santer (CSV), rapporteur. - Elo komme mer zum leschte Projet - ech gi mech nach net.

M. le Président. - Ech hat gemengt, Dir hätt Merci gesot, fir ee Punkt.

(Interruptions)

M. Patrick Santer (CSV), rapporteur. - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, dee leschten, mä net grad deen einfachste Projet vum Paquet Télécom, dréint sech ëm den Dateschutz am elektronischen Telekommunikationssektor.

D'Entwécklung vun de modernen Informatiouns- a Kommunikatiounstechnologien stellt nei Erausforderungen duer, wat d'Sécherheet beim Ëmgang vu privaten Donnéeën an Informatiounen ugeet. Mir hu mam Gesetz vum 2. August 2002 eng ausféierlech, verschidde géife soe vill ze vill ausféierlech Gesetzgebung iwwert den Dateschutz. Iwwert dëst Gesetz vum 2. August 2002 hu mer eng europäesch Direktiv aus dem Joer '95 ëmgesat. Souwuel déi europäesch Texter wéi och par ricochet déi national Dateschutzgesetzgebung hu missen un déi technesch Begebenheeten an Ufuerderunge vum Telekommunikationssektor ugepasst ginn.

Dës Upassung fënnst duerch zwou Direktiven aus de Joren 1997 an 2002 statt. Et geet an dësen Direktive virun allem drëm e Regelwierk opzezeechnen, dat als Zil de Schutz vu privaten Donnéeën an Informatiounen am Kader vun elektronischen Kommunikatiounen verfollegt.

D'Direktiv 97/66 gouf vun enger méi rezenter Direktiv 2002/58 iwwerholl. Dës zweet Direktiv, déi am Fong geholl d'Prinzipie vun där éischter iwwerhëlt, war ausgeschafft ginn, well nach eng ganz Rëtsch vu Froe mat där éischter net definitiv gekläert woren. Mam Projet de loi 5181 setze mer also dës zwou Direktiven zesummen ëm.

Dës zwou Direktiven iwwerhuelen d'Zilsetzung vun der genereller Dateschutzdirektiv vun 1995 a wenen dës Zilsetzung, also de Schutz vu privaten Donnéeën a vum Privatliwien, spezifesch op d'elektronesch Medien un.

Folglecherweis, gradesou wéi d'Relatiounen tëschent den Direktiven aus de Jore '97 an 2002 an der allgemenger Dateschutzdirektiv 95/46, esou ass dës Projet de loi eng sectoriel Reglementatioun par rapport zum allgemengen Dateschutzgesetz vum 2002, deen och an dësem Sektor nach applicabel bleift. Dës Lien tëschent där genereller Dateschutzgesetzgebung an dëser sektorieller Dateschutzgesetzgebung steet och am Artikel 1 vum Projet de loi.

Här President, fir mat de generelle Bemierkungen opzehalen, wollt ech lech informéieren, datt Lëtzebuerg de 6. März 2003 erm eng Keier vum europäesche Gerichtshaff veruerteelt ginn ass, weinst Netëmsetzung vun der Direktiv 97/66. Wéi ech dat scho gesot hunn, wollt d'Regierung ofwaarden, bis datt all Froen, déi mat der Direktiv 97/66 net oder nach net definitiv gekläert waren, eng Äntwert kruten, eier mat der Ëmsetzungsprozedur hei am Land sollt ugefaange ginn.

Här President, ech wëllt mech a mengem mëndleche Rapport nëmmen op déi wesentlech Aspekter vum Projet de loi beschränken. D'Detailer kënnt Der mat Genoss bestëmmt a mengem schriftleche Rapport noliesen.

Beim Projet de loi 5181 geet et also drëm fir bei den elektronischen Te-

lekkommunikationsmediën sektorspezifesch Dateschutzbestimmungen virzegesinn. D'Opérateure vu Kommunikatiounsreseauen a Fournisseurs de services, dat heescht déi, déi Kommunikatiounsservicer ubidden, kréie speziell Obligatiounen opeluecht. Esou mussen si all Mesuren huele fir d'Sécherheet vun de Kommunikatiounen ze garantéieren. D'Abonnéë mussen informéiert ginn, wann e Risiko fir d'Confidentialitéit vun de Kommunikatiounen oder e Risiko fir d'Sécherheet vum Réseau besteet a wat dergéint ënnerholl gëtt. D'Confidentialitéit vun de Kommunikatiounen muss geséichert ginn. Dat ass hei eng Obligation de résultat fir den Opérateur an de Fournisseur de services.

Et ass also verbueden d'Kommunikatiounen ofzelauschteren, ze stockéieren oder ze iwwerwaachen. Dat gëllt och fir d'Données relatives au trafic, dat heescht déi Donnéeën, déi et erméiglechen datt d'Kommunikatiounen zustane kommen oder déi et erméiglechen d'Kommunikatiounen ze facturéieren.

Et gëtt natierlech verschidden Ausnahmen zu dësem Verbuet, d'Kommunikatiounen ofzelauschteren, ze stockéieren oder ze iwwerwaachen, zum Beispill wann een en Numéro d'appel d'urgence - zum Beispill den 112 - urift, oder wann de Benotzer sech domadder averstanen erkläert huet, datt seng Kommunikatiounen iwwerwaacht ginn am Kader vum flagrant délit Artikel 40 vum Code d'instruction criminelle oder am Kader vum Répérage téléphonique oder der Iwwerwaachung vun den Telekommunikatiounen am Artikel 88.1 bis 88.4 vum Code d'instruction criminelle.

Eng weider Ausnahm bilt d'Ophuele vu Kommunikatiounen oder vun deenen Données relatives au trafic, wann dat am Kader vu geschäftleche Relatiounen fir de Beweis vun enger Transaction commerciale stattfënnst. Dës Ausnahm spillt zum Beispill am Fall, wou eng Bank oder e Professionnel du secteur financier Bourse-Uerdere per Téléphone matgedeelt kritt. Hei muss just de Client, dat heescht de Benotzer, deen deen d'Uerder gëtt, informéiert ginn, datt säin Telefongespräch opgeholl gëtt a wéi laang d'Telefongespräch gespäichert bleift.

Dës Informatioun brauch net bei all Telefongespräch gemaach ze ginn, mä eng generell Informatioun, zum Beispill an de Conditions générales de banque oder am Vertrag tëschent dem Client an der Bank, deen et erméiglecht, datt de Client der Bank oder dem Professionnel du secteur financier d'Bourse-Urdere per Téléphone matdeele kann, geet duer fir de Bestëmmunge vum Gesetz gerecht ze ginn. Eng préalabel Informatioun bei all eenzelnen Uerder iwwer Téléphone, wéi dat gefaart ginn ass, ass also net noutwendeg.

Den Artikel 5 vum Projet de loi beschäftegt sech mat den Données relatives au trafic. Wéi ech scho gesot hunn, sinn dat Donnéeën, déi et erlaben, datt d'Kommunikatioun zustane kënnt oder d'Kommunikatioun facturéiert gëtt. Dës Donnéeë kënnen ënner verschidde Bedingungen an dräi Fäll traitéiert ginn.

Éischtens, wann esou Donnéeë bei esou Enquête vum der Justice kënnen wichteg sinn, muss den Opérateur oder de Fournisseur de services dës Donnéeën zwielef Méint laang opbewahren. Nëmme d'Justiceautoritéite kënnen an dëser Zäit Zougrëff op dës Données relatives au trafic kréien. No dëser Period mussen d'Donnéeën entweder geläscht ginn oder si mussen anonym gemaach ginn. Dat heescht, si därfe weder d'Kommunikatiounen nach de Benotzer identifizéieren.

Zweetens kënnen d'Données relatives au trafic traitéiert gi fir d'Opstellung vu Rechnungen oder

d'Bezuele vun enger Interconnexion zwëschen zwee Réseauen.

Drëttens kann den Opérateur oder de Fournisseur de services d'Donnéeën och traitéiere fir seng Servicer unzebidden, awer nëmme wann de Benotzer sech domadder averstanen erkläert huet, nodeems hien iwwert d'Zil an den Zweck vun dësem Traitement informéiert ginn ass. Natierlech kann de Benotzer säin Averständnis zu jidder Zäit erm zréckhuelen.

Et gëtt och Donnéeën, Här President, déi méi détailléiert si wéi d'Données relatives au trafic. Et sinn dat Donnéeën, déi et erméiglechen eng Persoun, déi en Telefongespräch zum Beispill mat engem Handy féiert, genau ze lokaliséieren. Dofir heeschen se och Données de localisation. Ech brauch lech d'Wichtigkeet an d'Nützlechkeet vun esou Donnéeë bei stroferechtlichen Enquêtes net ze erklären. Dofir gëllt och bei deenen Donnéeën d'Flicht fir den Opérateur oder de Fournisseur de services, fir dës Donnéeë während zwielef Méint fir d'Justiceautoritéiten zougänglech ze maachen.

Niewebäi mussen d'Localisationsdonnéeën och fir den Numéro d'appel d'urgence 112 zougänglech gemaach ginn. Och hei ass der Wichtigkeet vun esou Donnéeë bei enger Noutsituatioun net ze widersprechen.

Fir weider Traitementen vun Données de localisation muss den Opérateur oder de Fournisseur de services entweder dës Donnéeën anonym maachen oder muss d'Averständnis vum Benotzer hunn. Dëst Averständnis kann entweder zu jidder Zäit réckgängeg gemaach ginn oder fir bestëmmte Kommunikatiounen oder bestëmmte Konnexiounen op e Réseau zäitweileg vum Benotzer verbuede ginn.

Des Weidere ginn am Projet de loi fënnf Servicer oder Situatiounen geregelt, déi hautdësdags gängeg ugebuede ginn oder respektiv stattfannen ouni awer - bis elo zumindest - e klore rechtliche Kader kritt ze hunn. Dat ass zum Beispill déi detailléiert Rechnung. Eng net detailléiert Rechnung muss gratis sinn. Den Opérateur oder de Fournisseur de services kann also a contrario fir eng detailléiert Rechnung Fraisé froen, muss awer net. Dat ass him iwwerlooss. Op enger detailléierter Rechnung därfe net gratis Nummern inklusiv Nummere wéi den 112 opgeléicht ginn. Dobäi därfe och eng detailléiert Rechnung d'Identificatioun vun deemjéinegen, deen ugeruff ginn ass, net erméiglechen.

Zweete Service ass de Renvoi automatique d'appel, also d'Déviatiounen. Wann Der eng Nummer wielt, kann, wann dës Service aktivéiert ass, d'Kommunikatioun op eng aner Nummer weidergeleert ginn, entweder wann een net ophieft oder wann déi Nummer besat ass. Et kann also virkommen, datt eng Drëttpersoun esou eng Déviatioun vu sengem Telefonsapparat op eng Nummer vun engem anerem Abonné mécht. Dësen Abonné kritt d'Recht fir géint dës Renvoi automatique d'appel, dee vun enger Drëttpersoun op seng Nummer gemaach ginn ass, virzegoen.

Drëtte Service, deen ëmmer méi ugebuede gëtt, sinn d'Identifikatiounen vun der Nummer, déi ugeruff gëtt oder déi urift. Wann dës Service aktivéiert ass, muss deejéinegen, deen urift, och ausserhalb der Europäescher Unioun, d'Méiglechkeet kréie fir datt seng Nummer net därfe identifizéiert ka ginn. Eng Ausnahm gëtt et, wann den 112 oder aner Numéros d'appel d'urgence ugeruff ginn. An deene Fäll gëtt d'Nummer vun deem, deen urift, ëmmer ugewisen.

Deen, deen ugeruff gëtt, och wann dat aus engem Drëttstat de Fall ass, muss kënnen d'Identifikatioun vun der Nummer, déi urift, verhën-

nere kennen. Och muss de Fournisseur de services op Ufro, an dat gratis, d'Méiglechkeet ubidden, wann d'Identifikatioun vun der Nummer, déi urifft, verhënnert ginn ass, dësen Uruff net unzehuelen.

Als Regelung vun engem weidere Service gesäit de Projet de loi och vir, wéi eng Donnéeë vun engem Abonné an engem öffentlech zougänglechen Annuaire sollen ageschriwwe ginn. D'Téléfonbuch ass hei een ze restriktiven Ausdrock, éischstens well et sech hei net noutgedrongenerweis ëm e Buch handelt, och eng elektronesch Versioun ka méiglech sinn, an zweetens well et net nëmmen Telefonscoordonnéeë sinn. En Abonné muss informéiert ginn, wat fir eng Donnéeën, déi hie betreffen, an esou en Annuaire kommen, a muss och kënne festleeën, wat fir eng Donnéeën an deem Annuaire agesat ginn, an hie muss och d'Recht hu fir dës Donnéeë kënne läschen ze loossen oder geännert ze kréien.

An der Kommissioun hu mer eis och mat der Konsequenz vun engem falschen Androen oder engem net Androen an engem Annuaire befasst. Mir hunn diskutéiert, ob een net an dësem Projet de loi soll eng forfaitaire finanziell Indemnisioun festhalen, wann d'Donnéeën an engem Annuaire falsch oder iwwerhaapt net veröfentlecht goufen.

Sollt e Betrib, deem seng Donnéeë vergiess goufen an engem Annuaire publizéiert ze ginn an deem do-uerch kéint e kommerzielle Schued erlidden hunn, Recht op eng forfaitaire Entschiedegung hunn? De Problem ass, datt et net ëmmer einfach ass ze behaapten, dass e schwaachen oder méi reduzéierte Chiffre d'affaires op eng net Veröfentlechung vun den Donnéeën an engem Annuaire zrëckzeféieren ass.

Et muss een natierlech och soen, datt de Beweis vun engem Lien de causalité tëschent engem kommerzielle Schued an enger net Veröfentlechung oder enger falscher Veröfentlechung an engem Annuaire och op Grond vun deene klassische Regeln vun der Responsabilité contractuelle schwéier hierstellen ass. Mä eng forfaitaire Indemnisioun géif de Risiko vun Abuse mat sech bréngen, wou, dobäi gesot, d'Grondlag vun der Entschiedegung net ze ëmschreien ass.

Ech verweisen och hei op den Artikel 45 vum Projet de loi 5178, dee virgesäit, datt den Editeur seng Datebank diesbezüglech esou séier wéi méiglech ännere muss a bei der nächstbeschter Geleeënheet säi Feeler behiewe muss.

Dee leschte Punkt, deen ech beschwätze wëll, si keng Servicer, déi ugebuede ginn, mä éischter de Géigendeel. D'elektronesch Kommunikatiounsmëttele kënnen och gebraucht ginn, fir d'Leit op déi eng oder aner Aart a Weis ze belästegen. Esou Belästegunge kënnen stattfannen entweder, wann anonym ugeruff gëtt, dat sinn déi sou genannten Appels à contenu malveillant ou dérangeant, oder wann aus iergendwelleche kommerzielle Prétexter ee mat enger onméiglecher Unzuel vu Messagen iwwerschott gëtt.

Den Artikel 7 vum Projet de loi betrëfft d'Appels à contenu malveillant ou dérangeant. Deejäinegen, deen esou belästegt gëtt oder gestéiert gëtt, kann den Opérateur oder de Fournisseur de services froen, datt déi Nummer vun där dës Uriff kommen identifizéiert soll ginn. E Règlement grand-ducal wäert nach d'Modalitéiten, wéi dës Identifikatioun technesch soll stattfannen, präziséieren.

Dës Bestëmmung ersetzt net, mä au contraire ergänzt den Artikel 6 vum Gesetz vum 11. August 1982, deen eng Strof vun aacht Deeg bis ee Joer Prisong an/oder - elo därëf ech dat soen, de Statsrot héiert net mat - eng Geldstrof vun 251 bis

5.000 Euro virgesäit fir deen, dee wëssentlech eng Persoun iwwer Téléphone oder soss belästegt huet. Esou wäert deen, dee vun der Anonymitéit vun de Kommunikatiounsmëttele profitéiert fir d'Leit ze belästegen, aus sengem donkelen Eck kënnen erausgeholl ginn.

Déi zweet Zort vu Belästegunge sinn déi Messagen iwwert de Fax, E-Mail oder SMS, manner dës Kéier iwwer Téléphone, fir iergendwellech Produkter oder Servicer ugebueden ze kréien. Mir alleguerten heibanne ware schonn - a sinn nach haut - iwwer E-Mail-Adress oder soss elektronesch Kommunikatiounsmëttele vun honnerte vu Messagen iwwerschott ginn, fir sou genannte wonnerwierkend Produkter ze kafen.

Esou Communications non sollicitées, fir Clienten unzewerben, kënnen nëmme mam Averständnis vum Abonné stattfannen. Et ass hei de System vun „opt in“, dat heescht, fir an de Genoss vun engem Service ze komme muss een domadder averstane sinn. Beim System vum „opt out“ ass een am Contraire automatesch am Genoss vun engem Service mat dran an et muss ee soen et wëllt een en net méi. Mä hei ass et de System vun „opt in“, dat heescht et muss ee soen, et ass een domadder averstane, fir déi Communications non sollicitées ze kréien.

Dëse Problem - pour la petite histoire - war ee vun deene Problemer, déi an der Direktiv 97/66 nach net geregelt goufen an duerno eréischt an der Direktiv vun 2000 konnte gekläert ginn.

Hei geet et nëmmen ëm kommerziell Messagen. Zum Beispill karitativ Zwecker sinn zwar net expressis verbis am Projet de loi ausgeschloss, mä falen net ënnert d'Notioun vu Prospection directe, déi eng kommerziell Konnotatioun huet an dorobber ausgericht ass fir nei Clienten ze kréien.

Wann een Abonné engem Verkeefer seng elektronesch Coordonnéeën, zum Beispill seng E-Mail-Adress, matgedeelt huet fir gewësse Produkter oder Servicer ze bestellen, da kann dee Verkeefer dës elektronesch Coordonnéeë benotzen, fir analog oder similaire Produkter oder Servicer unzebidden. An deem Fall huet awer den Abonné d'Recht - do komme mer erëm op den „opt out“ -, fir sech géint dës weider Ausnutzung vu sengen elektronesch Coordonnéeën ze wieren. Wann et sech ëm net elektronesch Coordonnéeën handelt, da muss d'Averständnis vum Abonné ëmmer do sinn.

E lescht Wuert zum Projet de loi. Am Titel vum Projet de loi steet, datt d'Artikelen 88-2 an 88-4 vum Code d'instruction criminelle geännert ginn. An dësen Artikelen ass festgehalten a wat fir Fäll a wéi an der duerch wien d'Telekommunikatiounen an d'Korrespondenz kënnen iwwerwaacht ginn.

Dës zwee Artikeléier ginn net an hirer Substanz geännert. Well d'Post kee Monopol am Telekommunikationssektor méi huet, sinn d'Referenzen un den Direkter vun der Post duerch eng Referenz un d'Opérateure vun der Post an der Telekommunikatioun, wat den Artikel 88-2 ass, duerch eng Referenz op den Opérateur des Postes beim Artikel 88-4 ersat ginn.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, wat déi parlamentaresch Aarbecht betrëfft wëll ech just ervirhiewen, datt de Statsrot a sengem Avis vum 4. Mee 2004 zwou Opposition-formellë gemaach huet. An zwee Artikeléier stoung, datt déi national Dateschutzkommissioun de Pouvoir géif kréien, fir d'Kategorië vun Donnéeën, déi net ënnert dës zwee Artikeléier géife falen, opzelëschen. De Statsrot huet gemengt, hei géif géint den Artikel 36 vun der Verfassung verstouss ginn, dee beseet, datt et nëmmen dem Grand-Duc virbehalen ass, fir Reglementer auszeschaffen, déi e Gesetz exekutéieren.

D'Kommissioun huet dem Statsrot senger Opposition formelle zwar Rechnung gedroen an do d'Kompetenz vun der nationaler Dateschutzkommissioun duerch eng Referenz op e Règlement grand-ducal geännert, zu dësem Punkt huet sech awer d'Kommissioun gefrot, ob d'Argumentatioun vum Statsrot nach ëmmer pertinent a richtig ass.

Duerch e Gesetz vum 19. November 2004, also nom Avis vum Statsrot, ass den Artikel 108bis iwwert d'Établissements publics an eis Verfassung agefouert ginn. Dësen Artikel beseet: «La loi peut créer des établissements publics», an e seet a sengem zweete Saz: «Dans la limite de leur spécialité, le pouvoir de prendre des règlements peut leur être accordé par la loi.»

Et kann ee sech also d'Fro stellen, ob opgrond vun deem neien Artikel 108bis eng Opposition formelle nach ëmmer ubruecht ass an ob een net der Dateschutzkommissioun de Pouvoir hätt kënne ginn, fir gewësse Lëschté vun Donnéeën auszeschaffen, fir dëst Gesetz ze exekutéieren. Well d'Kommissioun op Nummer sécher wollt goen, ass awer de Règlement grand-ducal, dee vun der Regierung a sengen Amendemente virgeschloe gouf, bäibehale ginn.

Här President, zum Schluss vu mengem mëndleche Rapport wollt ech iwwert d'Dateschutzgesetz vum 2. August 2002 e puer Wieder verléieren. Am initialen Text vun der Regierung war virgesinn, datt dëst Dateschutzgesetz punktuell sollt ofgeännert ginn. Dësen Deel gouf awer vun der Regierung aus dem Projet de loi geholl. D'Dateschutzgesetz soll generell iwwerpréift ginn opgrond vun den Erfahrungen, déi mer an de leschten dräi Joer mat dësem Text gemaach hunn.

D'Kommissioun an d'Regierung wollten sech net géint de Prinzip vun enger Iwwerprüfung auschwätzen, an de Fait, datt duerch dëse Projet de loi d'Dateschutzgesetz net geännert gëtt, soll net esou ausgeluecht ginn. Mir wollten d'Ëmsetzung vum Paquet Télécom net nach méi laang aussetzen. Mir wollten op där anerer Säit d'Reform vum Dateschutzgesetz net iwwert de Knéi brieche.

Gläich sinn et dräi Joer hier wou mer eis e richtegt Dateschutzgesetz ginn hunn. Dat viregt Gesetz vun 1979 war scho säit laange Jore veraltet, souguer éier et ausgeschafft gouf, a gouf iwwerhaapt net méi ugewannt. Mam Gesetz vum 2. August 2002 hu mer also bei null ugefaangen. Lëtzebuerg hat iwwerhaapt keng Erfahrung op dësem wuel wichtege Gebitt. Et gouf keng Jurisprudenz, et goufe keng Texter op déi mer eis hätte kënne stäipen, just zwee Artikelen am Gesetz vun 1982 iwwert d'Vie privée. Also et war just eleng eng Direktiv vun 1995, déi mer ëmsetze sollten a wou mer och laang a Verzug gerode waren.

Et ginn, heiansdo zu Recht, heiansdo zu Onrecht, Kritike géint d'Dateschutzgesetz gemaach. Mat verschiddene Kritiken, Remarquen, Observatiounen, Suggestiounen kann een averstane sinn. Mä wat ech mer schwéier erkläre kann ass, wann elo vu verschiddene Säite Kritike gemaach ginn, wuelwësend datt, wéi de Projet de loi 4735, also deen duerno d'Gesetz vum 2. August 2002 ginn ass, ausgeschafft gouf, iwwerhaapt keng Kommentare vun deeneselwechte Säiten ze héiere waren, oder wann dës Kommentare koumen, da wéi déi parlamentaresch Prozedur schonn eriwuer war.

Ech wollt lech just matdeelen, datt déi deemoleg Kommissioun ëm déi zwielef Sëtzungen zu dësem Projet de loi hat an zwou Serië vun Amen-

dementer gemaach huet, datt d'Commission du Travail et de l'Emploi e Rapport pour avis gemaach hat, an datt mer nach sëllech Avisë kritt hunn, déi mer och akribesch analyséiert hunn an déi och am Detail an deem deemolege Rapport erëmzefanne sinn. Fir elo ze soen, mir haten lech gesot, dat geet schif, fannen ech staarken Tubak, a wann ech dat soen, da muss et wierklech staarken Tubak sinn.

(Hilarité)

No deenen éischte Jore vun der Uwendung vun dësem Dateschutzgesetz kënne mer eis e Bild maaachen, wat mer mussen änneren, wat falsch gelaf ass, wou mer iwwert d'Zil geschoss hunn, wou mer ze vill administrativ Hürde gebaut hunn. Eng Iwwerprüfung vun dësem Gesetz sollt also esou séier wéi méiglech stattfannen, well iwwert d'Recht op d'Privatsphär aus dem Dateschutz zu engem Grondrecht sech amgaangen ass auszeschuelen, an ech bezéie mech hei op den Artikel II-68 vun der Europäescher Verfassung, dee bei de Grondrechter vun de Bierger vun der Unioun ganz kloer den Dateschutz festhält.

(M. Jos Scheuer prend la Présidence)

An dësem Zesummenhang hunn ech och eng Motioun virbereet, déi d'Regierung opfuert, fir eng Reform vum Dateschutzgesetz der Chamber virzeleeën an dobäi op d'Erfahrung vum alle Säiten, souwuel déi, déi d'Donnéeën traitéieren, wéi och déi, där hir Donnéeën traitéiert ginn, zrëckzegräifen an onnëtz administrativ Prozeduren ofzebauen. Dës Motioun huet véier Ënnerschrëften. Et feelt nach eng, mä ech ka mer virstellen, datt d'ADR-Fraktioun, déi nach net ënnerschriwwen huet, déi wäert ënnerschreiwen, well se mer gesot hunn, si géifen dës Motioun ënnerstëtzen.

Motion 1

La Chambre des Députés,

- considérant qu'avant la loi du 2 août 2002 relative à la protection des personnes à l'égard du traitement des données à caractère personnel, le Luxembourg ne disposait pas d'une législation appropriée relative à la protection des personnes à l'égard du traitement de leurs données à caractère personnel, la loi du 31 mars 1979 étant devenue obsolète et communément inappliquée;

- que le manque total d'expérience en la matière explique, entre autres, certaines difficultés pratiques et surcharges administratives, peu compatibles avec le but recherché par le législateur, mises en exergue lors de la mise en œuvre de la loi du 2 août 2002;

- considérant que la loi du 2 août 2002 aurait dû être révisée dans le cadre du projet de loi 5181;

- que le projet de loi 5181, tel qu'il a été adopté par la Commission de la Fonction publique, de la Réforme administrative, des Media et des Communications le 12 avril 2005, ne contient plus le volet relatif à la révision de la loi du 2 août 2002, alors que cette révision nécessite un examen approfondi de la mise en œuvre de cette loi et des difficultés qu'elle a générées en pratique;

- vu la déclaration gouvernementale aux termes de laquelle «il sera procédé rapidement à une révision de la loi du 2 août 2002 relative à la protection des personnes à l'égard du traitement des données à caractère personnel avec comme objectif primaire de clarifier et de simplifier les procédures de façon à éliminer certains obstacles purement administratifs sans plus-value pour la protection de la vie privée et les libertés fondamentales»;

invite le Gouvernement

- à soumettre à la Chambre des Députés dans les meilleurs délais un projet de loi révisant la loi du 2 août 2002 relative à la protection

des personnes à l'égard du traitement des données à caractère personnel,

lors de l'élaboration de ce projet de loi et tout en restant dans le cadre de la directive 95/46/CE:

- à tenir compte de l'expérience acquise dans la mise en œuvre de cette loi et des besoins et exigences constatés en pratique tant du point de vue des personnes dont les données sont traitées que de celui des personnes traitant de ces données, et

- à veiller à alléger les procédures administratives surabondantes là où nécessaire.

(s.) Patrick Santer, Félix Braz, Henri Grethen, Jacques-Yves Henckes, Roland Schreiner.

Dir Dammen an Dir Hären, Här President, am Numm vun der Kommissioun géif ech also bieden, dëse Projet de loi, deen unanime an der Kommissioun ugeholl ginn ass, ze stëmmen. Ech soen lech Merci, an dann ass et fäerdeg mam Rapport vun deenen zwee Projeten an dorwuer eraus mat de Rapporte vum ganze Paquet Télécom.

Ech soen lech Merci.

Plusieurs voix. - Très bien.

M. le Président. - Merci, Här Rapporteur. Den éischten Diskussionsriedner ass den Här Maroldt. Här Maroldt, Dir hutt d'Wuert.

Discussion générale

M. François Maroldt (CSV). - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, ech wëllt un éischter Plaz deenen zwee Rapporteurs vun deene véier Gesetzesprojeten am Numm vu menger Fraktioun e grouse Merci soe fir hir kompetent Aarbecht.

De President vun der zoustänneger Kommissioun, den honorable Lucien Thiel, an den honorablen Här Patrick Santer hunn eis op hir gewinnt kompetent Aart a Weis Opgeschlossen ginn iwwert dës Projeten, déi, wéi mer grad héieren hunn, vu ganz komplexer an technescher Natur sinn. Si hunn et och verstanen d'Aarbechten zu dëse Projeten an der Kommissioun ze guidéieren, wat dozou bäigedroen huet, datt mer se relativ séier an an engem konstruktive Klima konnten ofschléissen.

Déi zwee Rapporteurs hunn et gesot, déi betreffend Direktiven hätte schonn am Juli 2003 an eis national Gesetzgebung transposéiert misste ginn. Mä och aner Länner an Europa hu sech e bësse schwéier gedoe bei der Transposition. Ech wëllt do nëmme Länner, wéi Däitschland, Griicheland, Frankräich, Holland an d'Belsch ervirsträichen, déi och alleguerten Enn Oktober 2003 eng Procédure d'infraction ageleet kritt hunn.

D'Kommissioun hat och eng Partie konkret Problemer opgezeechent, déi bei der Transposition an deene jeeweileg nationale Législatiounen opriede kënnen. Als Beispill kann een uféieren, datt déi national Reguléierungsinstanzen onbedéngt e klore Profil vun hire Kompetenze musse kréien, fir datt dat gesamt Regelwierk einwandfrei ka funktionnéieren.

En anere Punkt, ëm deen et bei der Kommissioun och gaangen ass, war virun allem d'Fro vun de Services publics an ëm d'Mechanismen, déi eventuell u missen agefouert ginn, fir Fournisseuren ze designéieren, déi de Service universel sollen ubidden, an dat mat der Oplag fir domadder esou mann wéi méiglech eng Verfälschung vun de Maarkondiounen hierstellen a fir de Prinzip vun der net Diskriminatioun oprechtzehalen.

Ech wëll mech awer net an den techneschen Detailer vun de Projekte verléieren, mä e puer generell Iwwerleeungen ustellen iwwert d'Wichtgekeet vun dësen Texter, esouwuel um Niveau vun de Medien a vun dem Kommunika-

tiounsstanduert Lëtzebuerg, wéi fir Europa selwer, an dat an engem Secteur, deen an de leschte Jore rasant Entwécklung matgemaach huet. Et ass e Secteur, deem seng Wirtschaftskraaft nach net ëmmer épuiséiert schéngt an deen als Outil onerlässelech ass fir eis Wirtschaft u sech.

E puer Zuelen op europäeschem Niveau beleëen dat. Esou ass fir d'Joer 2003 de Marché vun den elektronische Kommunikatiounen méi gewuess, mat engem Taux tëschent 3,7 a 4,7% wéi d'Croissance nominale vum PIB vun der Europäescher Unioun selwer, déi sech bei 3% agependelt huet.

Och déi mobil Telefonie huet eng impressionnant Progressioun virgeluecht. An de Joren 1995 bis 2003 huet d'Zuel vun den Abonnemeteren ëm 42% pro Joer zougeleuecht. 2003 hate mer an der Unioun vun deene 25 net manner wéi 364 Milliounen Abonnemeter. Dat heescht, dass an der Moyenne op 100 Awunner 80 Abonnemeter kommen. Lëtzebuerg stécht an dem Tableau ervir mat 120 Abonnemeteren op 100 Awunner, wäit viru Schweden mat 98, Italien 96 an der Tschechescher Republik 95. Eng ähnlech Progressioun gëtt et och am Secteur vun der Breetbandtelefonie.

Dir Dammen an Dir Hären, ech erënneren drun, datt d'Politik mat Besuch op d'Telekommunikatiounen bis un d'Enn vun den 80er Joren eng reng national staatlech Affär war. D'Diskussiounen hu sech an der Regel op d'Konzessionsfroen am Beräich vum Fernseh beschränkt.

An der Tëschenzäit hunn déi elektronesch Kommunikatiounen e ganz grouss Stellwäert an Europa ageholl. Si gi mëttlerweil an engem méi breede Kontext gesinn, am Sënn vun enger Informatiouns- a Kommunikatiounspolitik, déi all implizéiert Partner um Informatiounsmaart mat aschléisst. Dat heescht esouwuel d'Produzente vun Informatiounstechnologien an d'Ubidders vun esou Servicer, wéi natierlech och déi, déi an de Benefiss vun esou Dëngschtleeschtingen kommen, dat heescht de Konsument. Op dësen Aspekt kommen ech spéider nach eng Kéier zréck.

D'Strukturen an dësem Beräich waren deemno u sech ëmmer méi monopolisteschen an oligopolisteschen geprägt, wou sech de Stat nach eng grouss Main mise geséichert hat. Grad an Europa gouf dëse Beräich eng laang Zäit ëmmer als eng reng Infrastrukturpolitik ugesinn, déi an den zentralen Aufgabenberäich vum Stat gefall ass.

Eréischt an de leschte 15 Joer gouf eng entgéintgesaten Tendenz an dësem Politikberäich spierbar. Moto an dëser Entwécklung war a bleift déi Europäesch Unioun, déi versicht huet den ënnerschiddleche Stand vun der Technik an de Memberlänner, d'Differenze vum Volume an de Potentialitéiten op deene vereenzelten nationale Mäert, déi international Ramificatiounen, esou wéi d'Bezéiunge vun de staatleche Monopolenreprise zu de Produzenten op e gemeinsamen, oder besser gesot, e gemeinschaftlechen Nenner ze bréngen, fir mat vill Fangerspëtzegefill déi al Strukturen opzebriechen.

Éischt europawäit Iddien an dës Richtung goufen am Dezember 1993 am Wäissbuch vun der Europäescher Kommissioun „Growth, competitiveness and employment: the challenges and ways forward into the 21st century“ zu dëser Thematik ausformuléiert. An dësem Dokument gouf schonn detailléiert iwwert d'Verbreedung vun der Notzung vun Informatiounstechnologien, d'Entwécklung vu grenzüberschreidene Basisdëngschtleeschtingen, déi kontinuierlech Realiséierung vun engem gemeinsame Regelwierk, den Ausbau vun der Formatioun an dësem Beräich, esou iwwert d'Stärkung vun der technologescher an industrieller Leeschtungsfäegkeet vun Europa referéiert.

Déi 1994 agesaten Task force, déi dës Iwwerleeunge weider ausgedäitscht hat, ass deemools zum Schluss komm, datt d'Liberalisatioun an dësem Secteur misst beschleunegt ginn, mat engem Akzent op d'Interoperabilitéit vun den Informatiouns- a Kommunikatiounsstrukturen an -dëngschtleeschtingen an den eenzelne Länner.

D'Décisioun vum Europäesche Rot, fir d'Strukturen am Beräich vun den elektronische Kommunikatiounen bis den 1. Januar 1998 ze liberaliséieren, war deemools e Kompromëss, Compte tenu vun den ënnerschiddleche Vuen a Voraussetzungen an deenen eenzelne Memberlänner vun der EU. Deemno war et nëmmen normal, datt sech verschidde Länner fir Iwwergangsbestëmmungen staark gemaach hunn. Ech erënneren drun, datt Lëtzebuerg, zesumme mat der Belsch, Frankräich an Däitschland, prinzipiell näischt géint de Prinzip vun der Liberalisatioun anzuwenden hat, ma sech net wollt fir eng soforteg Ouverture vum Marché ausschwätzen.

Dir Dammen an Dir Hären, haut schreiwe mer 2005 a mir hunn erëm aner Rahmebedingungen, déi d'Adaptatioun vun engem eenheetleche Cadre réglementaire méi wéi jee noutwendeg maachen. D'Evolutioun vun der Technologie, d'Innovatioun bei der Offer vun den Dëngschtleeschtingen, d'Präispolitik an déi qualitativ Amélioratioun duerch d'Affäre vun der Konkurrenz an dësem Secteur hunn de Wee fir an déi villbeschwuerten Informatiouns- a Kommunikatiounsgesellschaft opgezechent.

D'Konvergenz vun den Télécommunicationsssecteuren, vun der Radiodiffusioun a vun den Informatiounstechnologien huet de Marché grondleeënd revolutionéiert. Déi traditionell Trennung vu Reglementer nom jeeweilege Secteur ass hifälleg ginn, au vu vun der Konvergenz vun engem Secteur op deen aneren. D'Verbindung vu Mobiltelefonie an Internet sinn hei e gutt Beispill.

Déi virleien Texter versichen dës Facteurs mateneen an Aklang ze bréngen an e Regelwierk ze ficeleieren, wat fir déi kommend Joren en akzeptabele Cadre réglementaire duerstellt.

Här President, d'Liberalisatioun vum Secteur vun den elektronische Kommunikatiounen reimt awer net mat enger willkürlecher a wëller Dereguléierung, mä verfollegt an alleréischter Linn d'Zil fir d'Konkurrenz an dësem Secteur ze stimuléieren a fir dem Konsument ee gudde Service unzebidden, deen hie sech ka fräi eraussichen.

Ech wëllt un dëser Plaz nach eng Kéier zréckgoen an den Traité vu Maastricht aus dem Joer 1992, deen d'Grondprinzipie vun deenen ze ergräifende Moosnamen an dësem Schlësselwirtschaftszweig scho fréizäiteg erkannt huet.

Ech wëllt dofir kuerz e puer Extraiten aus dem Artikel 129B an 129C aus dem Traité zitieren: «La Communauté contribue à l'établissement et au développement de réseaux transeuropéens dans les secteurs des infrastructures du transport, des télécommunications et de l'énergie. Dans le cadre d'un système de marchés ouverts et concurrentiels, l'action de la Communauté vise à favoriser l'interconnexion et l'interopérabilité des réseaux nationaux ainsi que l'accès à ces réseaux. (...) la Communauté établit un ensemble d'orientations couvrant les objectifs, les priorités ainsi que les grandes lignes des actions envisagées dans le domaine des réseaux transeuropéens. La Communauté met en œuvre toute action qui peut s'avérer nécessaire pour assurer l'interopérabilité des réseaux, en particulier dans le domaine de l'harmonisation des normes techniques.»

Den Text huet u sech dräi inhärent Aussoen. Et geet zum Éischten net dorëm déi national Monopolgesellschaften mir näischt dir näischt ze privatiséieren. Et geet zweetens och net dorëm fir eng total Ouverture vum Marché anzeféieren mat der Konsequenz vun enger totaler Dereguléierung. Et gëtt awer am Text dorop higewisen, datt et ëm eng kontrolléiert Ouverture geet, wou Clignotanten an Instanzen agebaut sinn, déi agräife kënnen, wann zum engen den Zougang zu de Réseauen a Fro gestallt ass, an zum aneren, wann d'Funktionsfäegkeet vun der gesamt-europäescher Infrastruktur duerch mangelhaft Verbindungen oder duerch feelend Standards hypothekéiert ass.

Wat 1992 wouer war, ass och bei der Reform, déi mir mat de virleien Gesetzesprojeten alauden, net zur Onwouerecht ginn. Et geet net virrangeg dorëm fir ee Monopolbetrieb op de fräie Marché ëmzeswitchen. Mä et soll zum engen de konkurrenzuelle Marché verschäerft ginn an zum anere soll ee Beitrag zu deene verännerten technesche Rahmebedingungen geleescht ginn. En erfreeschen Nieweneffekt ass eng wesentlech Vereinfachung vum Regelwierk an eng besser Iwwerschaubarkeet vun de bestoende Rechtsgrundlagen.

Här President, ech hunn aganks scho gesot, datt de Paquet Télécom seng Wichtigkeet virun allem doraus zitt, well hie fir Europa a fir Lëtzebuerg, als Medien-, Informatiouns- a Kommunikatiounsstanduert, eng Grondlag ass fir dëse Secteur dauerhaft zu Lëtzebuerg ze konsolidéieren.

Et brauch een nëmmen den Avis vum Wirtschafts- a Sozialrot vum 11. Mäerz 2005 ze consultéieren, deen ënner anerem dorop higerdängt huet, fir déi virleien Gesetzesprojeten esou schnell wéi méiglech ëmzesetzen - dat och am Hëllef op déi dringend Noutwendegkeet fir d'Missioun vum ILR nei ze definéieren.

Den Avis weist och dorop hin, datt sech déi europäesch Stats- a Regierungschefen um Sommet zu Sevilla am Juni 2002 dorop verstänegt hate fir den Aktiounsplang eEurope 2005 mat Liewen ze erfëllen. Dëse Plang setzt seng Prioritéiten ënner anerem nach op d'Sécherheet vun de Réseauen a vun den Informatiounen, op den Ausbau vun Online-Administratiounen, op eLearning an op de Commerce électronique.

De Plang gesäit an de Méiglechkeeten vun der Informatiouns- a Kommunikatiounsgesellschaft een enorm wirtschaftlecht Potenzial fir eis a fir Europa, notament um Niveau vun de Privatinvestitiounen a bei der Schafung vun Aarbechtsplazen. Eis öffentlech Dëngschtleeschtingen kënnen optimiséiert ginn, an den Zougang vum Privatbenotzer gëtt duerch eng méi schnell, méi einfach Technologie gewëssermoossen demokratiséiert.

De Wirtschafts- a Sozialrot mengt awer, datt d'Regierung misst méi Efforte maachen um Niveau vun der sou genannter Signature électronique, fir dës an de beschten Délaie bei eis anzeféieren.

Um Niveau vum ILR plädéiert de Wirtschafts- a Sozialrot och nach dofir d'Missiounen an d'Kompetenze vum Conseil de la concurrence a vum ILR kloer ze délimitéieren, fir datt et zu kengem double emploi oder zu Kompetenzstreidegkeeten kënnt. Et muss och zu enger klarer Ofgrenzung tëschent dem ILR an dem Statec kommen, wat d'Kollekt vun den Donnéeën fir Statistiken ubelaangt.

Ech wëllt awer och nach op zwou Remarquen aus dësem Avis zréckkommen, déi d'GSMen ubelaan-

gen. Et ass fir d'Opérateure wichtig, datt de Plan sectoriel iwwert d'GSM-Antennen esou schnell ewéi méiglech ugehall gëtt, fir datt Kloeheet op dësem Gebitt besteet.

Och gëtt dofir plädéiert, den UMTS-Réseau esou schnell ewéi méiglech anzeféieren. Aner Länner sinn eis do u sech e gutt Stéck viraus. Wa meng Informatiounen stëmmen, si beispillsweis d'Belsch, Dänemark, Holland a Schweden eis do scho wäit viraus. Vlächent kann eis de Minister e puer Präzisiounen zu dëse Voleté ginn. Här Minister!

Léif Kolleginnen a Kollegen, een Aspekt, dee mir an dëser Diskussioun net dierfe vergiessen, ass d'Potenzial am Beräich vun den Informatiouns- a Kommunikationtechnologien. Ech denken hei virun allem un d'Fuerschung an d'Formatioun.

De Wirtschafts- a Sozialrot seet zum Beispill, ech zitieren: «Le Luxembourg devra faire l'inventaire des activités de R&D pour identifier, notamment en collaboration avec le monde des entreprises, les niches où il veut et peut créer un niveau d'enseignement et de recherche de qualité et orienter la recherche vers les domaines stratégiques susceptibles d'engendrer des impacts positifs pour l'économie. (...)»

En outre, le CES insiste pour que l'évaluation ne se limite pas à la recherche, mais qu'elle englobe également l'enseignement. (...) Le CES est d'avis que les activités de recherche universitaire pourraient démarrer dans les domaines où le Luxembourg dispose déjà d'avantages dus à l'accumulation de compétences ou bien dans les domaines en forte croissance, dont (...) les communications électroniques et par satellite.»

Et geet also dorëm, fir déi Beräicher, wou mir d'Spëtzt sinn, ausbauen. Dorënner falen ouni Zweifel d'Informatiouns- an d'Kommunikationstechnologien. Mir hunn eng jonk Université du Luxembourg, déi an hire kruziaalste Jore stécht. Mir hu Lëtzebuerg als solches, wat zu engem Informatiouns- a Mediëstanduert erugeuess ass. A mir hunn CRPen, déi eng qualitativ héichwäerteg Fuerschung praktizéieren. Dës dräi Facteurs stellen eng Chance duer virun allem um Niveau vun de Formatiounen, déi kéinten ugebuede ginn.

De Kontakt tëschent dem Héichschoulwiesen an deenen eenzelnen Acteuren wier schnell hiergestallt. Symbiose kéinten doduerch entstoen, déi mëttel- a laangfristeg Lëtzebuerg als ee regelrechte Centre d'excellence an den Informatiouns- a Kommunikationstechnologien eruwuesse loosse.

Ech erënneren dorun, datt d'Orientatiounsdebatt vum 13. Juni 2002 iwwert déi audiovisuell Medien ënert der Fiederféierung vu mengem Fraktiounskolleg Laurent Mosar schonn dës Pisten opgezeechent huet.

Dat setzt viraus, datt mir Entreprises zu Lëtzebuerg kréien, déi sech dauerhaft wëllen installéieren an déi een Intérêt drun hunn, fir och um Niveau vun der Formatioun mat eiser Héichschoul zesummenzeschaffen.

D'Gesetzer vun haut de Mëtteg setzen deemno d'Jalone fir d'Attraktivitéit vum Standuert ze verbesseren a fir den Entreprises am Secteur eng stabil Rechtsgrundlag ze verschafen.

Här President, ee leschte wichtigen Aspekt ass dee vum Intérêt fir de Benotzer an de Konsument vun den Dëngschtleeschtingen an dësem Secteur, deen, ech hunn et scho gesot, mëttlerweil eng direkt an net méi ewechzedenkend Inzidenz op eiser allerguernten aldeeglecht Liewen huet. Ech denken, datt beispillsweis jiddferen hei am Haus op d'mannst een Handy huet.

Dat neit Regelwierk gesäit eng verbessert Protektioun vum eenzelne Konsument am Beräich vun den Telekommunikatiounen vir. Esou gëtt beispillsweis d'Nummer 112 obligatoresch, déi bestoend Obligatiounen iwwert d'Prozedure bei Plainten a bei Sträitfäll, esouwéi d'Transparenz virun allem an der Präis- an Tarifpolitik gi wesentlech verstärkt.

Des Weidere ginn d'Fournisseurs dozou verpflichtet, hir Clienten adequat an ausräichend iwwer hir Dëngschtleeschtingen an hir Produiten ze informéieren. Net zulescht kënnt et zu enger Harmoniséierung an enger wesentlecher Vereinfachung vun der Attributioun vun Internetsadressen a bei der Attributioun vun Handysnummern. Den „Portage“, vun deem mer säit Ufank vun dësem Joer kënne profitéieren, ass do en éischte Virgeschmaach.

Net zulescht consacrééiert dat neit Regelwierk de Service universel, dee verschidde Kritäre bei der Ausgestaltung muss entsprechen an dee rasonnabele Prinzipie bei der Präisformatioun vum Service universel muss entsprechen. Et sinn dës alles Aspekter, déi scho vu menge Virriedner ugeschnidde goufen an op déi ech net méi wëll am Detail zréckkommen, déi awer doduerch net manner wichtig sinn.

Här President, fir meng Fraktioun a mech sinn dës alles Grënn fir eis onageschränkt zu dësen Texter ze bekennen. Et si virun allem wichtig Texter fir de Wirtschaftsstanduert Lëtzebuerg, deen an dësem Secteur Kloeheet gebraucht huet, fir datt sech weiderhin eng Consolidatioun an en Ausbau ka vollzéien. Net zulescht sinn et Projeten, déi en direkten Intérêt fir den Normalverbraucher hunn, well se eng verbessert Transparenz schafen. Dës gesot, ginn ech den Accord vun der CSV-Fraktioun zu dësen Texter a soen lech Merci fir Är Opmierksamkeet.

Plusieurs voix. - Très bien.

M. le Président. - Merci, Här Maroldt. Als nächste Riedner ass den Här Henri Grethen ageschriwwen. Här Grethen, wann ech gelift, Dir hutt d'Wuert.

M. Henri Grethen (DP). - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, mir sinn hei mat véier ganz wichtige Projete befaasst, d'Ëmsetzung vun enger ganzer Rei vun Direktiven, mat deene mer schonn am Versuch sinn. Fir d'Bedeutung vun deene Projeten ze ënnersträichen, huet och d'Conférence des Présidents fir dës Projeten de Modell 3 gewielt, dee menger Fraktioun eng Riedezäit gëtt vu 60 Minuten.

(Hilarité)

Ech wëll awer ënnersträichen, Här President, dass d'Virriedner, souwuel déi zwee Rapportere wéi och de mandatierte Spriecher vun der CSV, schonn am Detail, ech géif souguer soe bis an déi klengst Detailer eran dës véier Projeten exposéiert hunn. Duerfir mengen ech, dass ech mech kann dovun dispenséieren si nach eng Kéier ze widderhuelen.

(Interruptions)

A well ech och de Souci kenne vun eise President, deen op eng Straffung vun den Debatten ëmmer erëm drängt,...

(Hilarité)

...dee wierklech insistéiert, dass een awer déi Riedezäit soll esou kuerz wéi méiglech halen, wëll ech och déi sechzeg Minutten net voll ausnotzen.

M. le Président. - Dir hëlleft dem Vizepräsident, Här Grethen.

M. Henri Grethen (DP). - Här President, an deem Moment wou de Vizepräsident d'Présidence vun der Chamber huet, ass e President.

■ **M. le Président.**- Merci, Här Grethen.

■ **M. Henri Grethen** (*DP*).- Ech hunn dee richtegen, dee gellege President, voll am A.

(Interruptions diverses et hilarité)

Ech hat haut de Muere mat him eng laang Diskussioun iwwer eist Reglement, wou d'Chamber och nach eng Kéier wäert domat befaasst ginn.

Här President, ech hu just eng eenzeg Suerg, déi ech awer hei wollt artikuléieren a wou ech schonn d'Geleeënheet hat dës Woch driwwer ze schwätzen, dat ass am Bezuch op den ILR. De Rapporteur schreift dat och a sengem Rapport op der Sait 2 vum Document parlementaire 5180¹⁵, dass den ILR och kann an der Zukunft aner Missiounen iwwerdroe kréien, déi iwwert déi erausginn, déi en elo huet.

Ech denken do haaptsächlech un d'Attributioun vun de Sillonnen am Eisebunns-wiesen. Ech hat schonn d'Geleeënheet, dës Woch hei dorobber ze insistéieren. Leider ass den zoustännegen Transportminister, dee freet sech nach, deen ass nach amgaange mat sech zu Chouer ze goen, mä dat Einfachst wier, wann een dat och géif dem ILR iwwerdroen. Dat ass ee vun de Wënsch, déi ech hunn.

Mir hunn och als Kommissioun deementspriedend elo schonn de Projet 5180 esou artikuléiert, dass dat méiglech ass. Dat ass dee Wonsch, deen ech hu fir d'Zukunft. Mat deem Wonsch verbonne bréngen ech den Accord vu menger Fraktioun zu deene véier Projeten an hunn domadder nëmme 5% vun eiser Riedezäit ausgenotzt.

(Hilarité)

■ **Plusieurs voix.**- Très bien.

■ **M. le Président.**- Merci, Här Grethen. Als nächste Riedner ass dann den Här Diederich ageschriwwen. Här Diederich, wann ech gelift.

■ **M. Fernand Diederich** (*LSAP*).- Merci, Här President. Här Minister, Dir Dammen an Dir Hären, dëst Gesetz schafft de gesetzleche Kader, deen der Ouverture vun de Mäert, déi sech säit den 90er Joren entwéckelt hunn, souwéi den technesche Changementer, déi an där Zäit erfollegt sinn, Rechnung dréit mam Zil, d'Opmaache fir d'Konkurrenz vun de Réseauen an de Servicer vun den Telekommunikatiounen ze preparéieren.

Et geet dorëm, e substanzuellen Deel vun den Texter vum Paquet Télécom, déi vun der Kommissioun vun der Europäescher Unioun ausgeschafft gi sinn, an nationaalt Recht ze transposéieren, an zwar véier Direktive vum Europaparlament a vum Conseil, eng Direktiv vun der Kommissioun souwéi eng Décisioun vum Europaparlament a vum Conseil.

A sengem Avis vum 4. Mee 2004 bedauert de Conseil d'État ënner anerem e gewësse Mangel u Rigueur wat d'Definitiounen betrëfft, souwéi de Fait, datt de Projet de loi sech net ëmmer genee genuch un d'Texter vun de verschiddenen Direktiven hält.

D'Objektiver vum Gesetz bestinn doranner, e concurrencielt Ëmfeld fir de Secteur vun den elektronesche Kommunikatiounen an déi fräi Ausübung vun dësen Aktivitéiten am Respekt vun de gesetzleche Bestëmmungen ze schafen, souwéi den Zougang zu den elektronesche Kommunikatiounsréseauen an déi Interkonnexioun ze reglementéieren, mam Zil, eng nohalteng Konkurrenz ze favoriséieren, gläichzäiteg awer esou de Konsumenten Avantagen ze verschafen.

D'Rechter vun de Benotzer souwéi déi entspriedend Obligatiounen fir d'Entreprisë gi festgeschriwwen. De Service universel am Beräich

vun elektronesche Kommunikatiounen gëtt definéiert an déi zwou Funktiounen, d'Reguléierung an d'Exploitatioun vun de Réseauen, gi getrennt.

Dir Dammen an Dir Hären, erlaabt mer nëmme ganz kuerz véier Artikelen aus dem Projet de loi ze zitéieren.

(Coups de cloche de la Présidence)

Am Artikel 5 vum Projet de loi gëtt e Comité national des Communications geschaaft, deen aus 20 Vertrieder maximal besteet, déi aus Ministèren a staatlechen Organisme kommen, an deen d'Regierung soll assistéieren a conseiléieren.

Den Artikel 9 seet, datt all Entreprisë notifié, déi Réseauen oder elektronesch Kommunikatiounsservicer offréiert, autoriséiert ass, d'Interkonnexioun mat anere Fournisseure vu Réseauen ze négociéieren a gegebenenfalls den Accès oder d'Interkonnexioun zu hire Réseauen op allen Deeler vum Territoire vun der Europäescher Unioun ze kréien.

Den Artikel 37 hält fest, datt all Utilisateur e Recht huet op den „droit universel“ am Beräich vun den elektronesche Kommunikatiounen. De Service universel ka vun enger oder méi Entreprises oder Gruppe vun Entreprises assuréiert ginn, déi verschidden Elementer vum Service universel erbréngen oder verschidden Deeler vum nationalen Territoire couvréieren. Den ILR kontrolléiert, datt de ganzen nationalen Territoire couvriert ass.

Laut Artikel 56 gëtt e Fong geschaf fir de Maintien vum Service universel, dee vum ILR géréiert gëtt.

Weider wichteg Dispositiounen fanne mer ënner Kapitel 6, „droits des utilisateurs finaux“, dem Kapitel 8, „droits de passage“, an dem Kapitel 9, „partage d'infrastructures“, op déi virdu schonn de Rapporteur prezis agaangen ass.

Dir Dammen an Dir Hären, eng einfach Ofännerung vun Lëtzebuerger elementaresche Kader hätt eng Upassung vum ofgeännerte Gesetz vum 21. Mäerz 1997 iwwert d'Telekommunikatiounen souwéi vun alle groussherzogleche Reglementer un déi nei kommunautaire Bestëmmungen bedéngt. Mat Hiweis op déi fundamental Differenzen, déi tëschent dem alen an neie Kader bestinn, war et sënnvoll, dee bestehende Kader ze abrogéieren an duerch en neien Text ze ersetzen, zu deem ech heimat den Accord vu menger Fraktioun wëll ginn.

De Projet de loi 5179 huet als But deen Deel vum Paquet Télécom, deen d'Gestioun vun de radioelektresche Welle betrëfft, an nationaalt Recht ëmzesetzen. Fir d'Gestioun vun de radioelektresche Wellen ass d'Union Internationale des Télécommunications (UIT) zoustänneg. Dës Organisatioun vun de Vereenten Natiounen huet als Zil, d'Membere vun de Vereenten Natiounen zu engem rationellen Ëmgang mat de Ressources rares, déi d'Frequenzen duerstellen, ze bréngen, deen dem Intérêt général um internationalen Niveau Rechnung dréit.

D'Auteure vum Projet wëllen eenenzege reglementaresche Kader fir d'Reseauen uwennen, deen neutral ass vum Standpunkt vun den applizéierten Technologien an den Elementer, déi d'Reseaeu constituéieren.

Dës Elementer kënnen Träger sinn, wéi de Koffer an d'Glas oder radioelektresch Wellen. Wann d'Konstruktioun vu câbléierte Réseauen aus Koffer oder Glasfaser op aner Ressources rares wéi d'Droits de passage ka stoussen, sou sinn d'radioelektresch Welle par nature Ressources rares, déi de Gesetzter vun der Physik ënnerleien. Dës Gesetzter imposéieren all Benotzer vu Frequenze Constraints, am Fall wou een dës Welle wëlt valoriséieren an effikass a ra-

tionell gebrauchen, dëst besonnesch well d'Uwendungen, déi mat de radioelektresche Welle realiséiert kënnen ginn, sech vervillfacht hunn. Zu den traditionellen Utilisateuren vum Spektrum, de Radiodiffuseure sinn d'Opérateure vun de mobile Servicer an de Services à distance dozoukumm.

Am Gesetz gëtt festgehal, datt d'radioelektresch Welle Ressources rares sinn an datt d'Gestioun an d'Benotzung dovunner dem Stat reservéiert sinn. Kee kann op Lëtzebuerger Gebitt eng Frequenz oder ee radioelektresche Kanal benotzen, ouni déi dozou noutwendeg Autorisatiounen ze hunn. Dëst gëllt esouwuel fir d'Emissioun wéi fir den Empfang.

Ee groussherzoglecht Reglement, genannt „plan des fréquences“, leet de Plang vun der Zoudeeling vun de Frequenze fest. Dës Zoudeeling ginn an engem öffentliche Fichier festgehalten, dem Registre des fréquences, deen och iwwert d'Obligatiounen, déi domat verbonne sinn, informéiert.

De Minister vergëtt d'Lizenzen no objektive Kritären an op eng transparent an net diskriminatoresch Manéier, entspriedend dem Plan des fréquences an nodeem de Registre des fréquences consultéiert ginn ass.

Eng Rei Obligatiounen sinn un d'Lizenz geknëppt, wéi d'Bezeechnung vum Typ vu Réseau oder Technologie, fir déi d'Benotzer-rechter accordéiert gi sinn, d'Exigenzen en vue vun engem performanten an effiziente Gebrauch vun de Frequenzen, eventuell Exigenzen, déi d'Ouverture betreffen, technesch Konditiounen fir de Brouillage ze évitéieren an d'maximal Dauer vun der Benotzung.

Am Fall vun engem Brouillage kann de Minister all Mesurë beschléissen, déi dozou dinge kënnen, d'Ur-sache vum Brouillage ze ënnerbannen. Dozou gehéiert och de Verbuet, d'Exploitatioun vun den Arichtungen weiderzeféieren.

Dir Dammen an Dir Hären, d'Dispositiounen vun dësem Projet de loi stellen een optimaalt Basisinstrument duer fir d'natierelech Träger, déi d'radiophonesch Frequenze sinn, op eng rationell an effikass Manéier ze géréieren, dëst souwuel um nationale wéi um internationale Plang. An ech wëll heimat der den Accord vu menger Fraktioun zu dësem Projet bréngen an nach eng Kéier nodréiglech dem Rapporteur scho Merci soe fir säin excellente Rapport, deen et eis op dës Manéier erlaabt huet vill méi kuerz ze äntweren.

Merci.

■ **Plusieurs voix.**- Très bien.

■ **M. le Président.**- Merci, Här Diederich. Här Braz, Dir kritt elo offiziell d'Wuert.

■ **M. Félix Braz** (*DÉI GRÉNG*).- Här President, Dir Dammen an Dir Hären, déi véier Gesetzter vum Paquet Télécom sinn, dat ass schonn ënnerstrach ginn, ganz wichteg Gesetzter an ech wäert probéieren op déi Saachen, déi scho gesot gi sinn, net nach eng Kéier anzegoen. Ech wäert allerdéngs vläicht e bëssen een anere Bilan maache vun der aktueller Situatioun, wéi deen, dee bis elo gemaach ginn ass, an och bei deem enge Gesetzesprojet, beim 5181 iwwert d'Données personnelles an d'Protektioun vun de Leit vläicht och nach eng Fro opwerfen, déi bis elo nëmmen um Rand opgeworf ginn ass.

Dës Gesetzter hunn als Zweck, de Marché unique am Télécomberäich ze realiséieren, fir een aalt Wuert ze gebrauchen, dat awer hei an dësem Kontext ganz aktuell ass. Dës Marché unique soll och

daduerch realiséiert ginn, datt d'Direktiven elo eng technesch Neutralitéit kréien. Dat heescht, et gëtt elo generell vum Zougank zu Réseau geschwat ouni sech opzehale mat der eenzelner Technik. Mä et ass eng generell Approche, déi technesch neutral ass, fir de Marché unique ze realiséieren.

Dat wäert och mat sech bréngen, dass nieft där méi grousser Konkurrenz an där méi séierer Entwécklung vun de Réseauen a vun den Angeboter et och esou wäert sinn, datt natierlech ee Stéck Privatiséierung domadder zesummenhänkt. Dat war ganz am Ufank vun der Entwécklung bei den Opérateurs historiques eng vun hire Suergen.

Si waren net onbegrennt, mä trotzdem huet d'Entwécklung net nëmmen negativ Säite gehat, mä si huet och fir de Konsument ganz vill positiv Aspekter gehat an dat muss een och kënnen unerkennen, och wann elo mat dësen Direktiven am Beräich vun der Télécom déi privat Opérateuren méi liicht et wäerten nach kréie wéi an der Vergaangenheet, fir sech méi séier kënnen ze entwéckelen, méi séier nach kënnen op Entwécklungen ze reagéieren an domadder misst och de privaten Opérateuren hir Part de marché duerch dës Texter kënnen klammen.

Den Zougank zu dëse Réseauen ass haaptsächlech wichteg gewiescht fir déi Leit, déi am Telekommunikationsberäich, an der mobiler Telefonie aktiv sinn. Déi ganz breet Ouverture huet Virdeeler. Dat bréngt mat sech, dass zum Beispill d'Colocalisatioun méi grouss geschriwwen gëtt, dass d'Sitten am Beräich vun der mobiler Telefonie méi kënnen gedeelt ginn, dass also manner Antenne mussen ënner Ëmstänn opgeriicht ginn. Dat ka Virdeeler hunn am Beräich vun der Santé, dat kann och Virdeeler hunn am Beräich vun de Käschten. Et kann och Virdeeler hunn am Beräich vum Landschaftsschutz respektiv vum Urbanismus an de Stied, an dat ass dofir och an eisen Aen a priori eng positiv Entwécklung, dass déi Ouverture an deen Zougank méi séier ginn.

D'Kommunikatioun ka vill Pabeier ersetzen, d'Kommunikatioun ka vill Transport ersetzen. Et gëtt also och indirekt zumindest en Ëmweltaspekt an dësen Direktiven, deen een net négligéiere soll. Et soll een dann awer fairerweis hannendrun hanken, dass déi ganz E-Kommunikatioun och E-Waste produzéiert am Beräich vun de Komponenten, am Beräich vun de Qualitéite vun de Produiten entsteet och munchen Offall op deem schnelllliewege Marché, wou et an Europa bis haut nach keng zefridde stellend an adequat Äntwert op déi rapid Entwécklung vun deem mobilé Marché gëtt.

Mäi Virriedner, den Här Maroldt, hat virdrun drop verweisen, dass sech dës Secteur méi séier entwéckelt wéi den Duerchschnëtt vun der Economie. Hien huet awer vergiess hannendrun ze hanken, dass en sech nach laang net esou séier entwéckelt wéi gemengt gi war.

Bis zum éischte Crash vum Nasdaq am Mäerz 2000 hu mer eis jo an där Bulle spéculative befonnt, wou d'nei Technologie Monts et merveilles versprach hunn am Beräich vun der wirtschaftlecher Entwécklung, dass d'Croissance géng ganz séier klammen. Fakt ass awer och, dass een haut muss feststellen, dass et wuel ee Secteur ass, deen an Expansioun ass, et ass awer och e Secteur, dee fir d'Croissance vun den nationalen Economien a vum europäesche PIB net deen Impakt schlussendlech kritt huet, dee viru Jore gemengt gouf, an d'Croissance ass zënter dem Crash vum Nasdaq am Mäerz 2000 mat Sécherheet net esou séier virugaange wéi ee wollt.

Dat huet och Impakter gehat op d'Entwécklung vun der mobiler Kommunikatioun. Déi drëtt Generatioun vun der mobiler Kommunika-

tioun, déi sou genannten UMTS-Technik, leit och ënnert där doter Entwécklung.

Jiddferee ka sech erënneren un dat villt Geld wat noutwenneg war fir d'Opérateuren, fir un eng Lizenz ze komme vun der drëtter Generatioun. An déi Opérateuren, déi houschten haut nach ganz kräfteg ënnert der Laascht vun deem Käschtapunkt, well eben de Marché, nodeems si Lizenze deelweis ersteet hunn, hinnen ënnert de Feiss ewechgefuert ass an e bëssen déi Bulle spéculative och hinnen an den Hänn geplatzt ass. Sou dass déi Technik am Moment wuel ufängt hire Wee ze maachen, mä wesentlech méi lues, wesentlech manner rapid, wéi dat gemengt gi war.

Au contraire gesäit een, dass bei den Handye vun der zweeter Generatioun eng Partie Techniken dobäikomm si wéi WiFi, wéi Bluetooth, déi déi méi einfach Technik vun der zweeter Generatioun awer elo nach zu neie Parts de marché bruecht hunn an net nëmmen déi Hightech-Technologie vun der drëtter Generatioun sech konnt durchsetzen, mä dass do e bëssen eng kleng Paus agetrueden ass an deem dote Marché an eng kleng Stabiliséierung vum Marché, déi och guttdeet. Wann ee fënnf Joer zrëckkuckt, war dat eng Entwécklung, déi praktesch mat Rationalitéit net méi ze gräife war. Elo si mer erëm e bëssen an engem Beräich, wou déi kleng Schrëtt och hire Sënn maachen.

Een Aspekt ass virdrun och schonn ugeschwat ginn, vum éischte Rapporteur, dem Här Thiel, deen drun erënnert huet, wéi wichtig dass am Kontext vun der Wëssensgesellschaft déi nei Informations-technologie wieren.

Eppes ass awer och do net gesot ginn: Et gëtt bei dëser Diskussioun och e sozialen Aspekt. Wa vum Internet geschwat gëtt a vun deenen Technologien, muss ee vläicht och rappeléieren, dass 90% vun den Internetuschläss weltwäit sech an den entwéckelte Länner befannen. 50% vun der Weltbevölkerung hunn haut nach emol net den Telefon. Mol net den Telefon! Do gesäit een, wou d'Problemer leien.

Et läit och eng Problematik am Beräich vun de Logiciels libres. D'Patentéierung - d'Brevetéierung besser gesot - vun de Logicielen huet natierlech och en Impakt op de Coût a wäert och d'Fracture digitale, déi tësche verschiddene Regione vun der Welt besteet, net méi kleng maachen. An déi Logicielen, déi um Marché sinn, ouni datt se e Code source secret hätten, kënnen sech natierlech net entwéckelen, wann se op där anerer Sait mat der Brevetéierung vun de Logicielen an där Form wéi elo konfrontéiert sinn. Dat sinn och Realitéiten, déi am Beräich vun der Kommunikatioun a vun der mobiler Kommunikatioun musse genannt ginn.

D'Alphabétisation numérique ass och zu Lëtzebuerg nach ëmmer en Thema. Och zu Lëtzebuerg huet nach laang net jiddfereen Zougang, och emol net sproochlechen Zougang zu der Technologie. Och duerch de Coût vun der Technologie muss ee soen, si Grenzen, Barrieren haut nach ëmmer gesat, déi vill Leit dovunner ofhalen, op dës Technologie zrëckzegräifen.

An e lescht Wuert zu deem Block: Wann ee schwätzt vun der Société du savoir, wann ee vum Wësse schwätzt, vun der Technologie, därëf een awer ni vergiessen, dass och d'Computeren an ähnlech modern Apparater deelweis nach ëmmer vun Aarbechter zesummege-sat ginn, an dass dat sech net nëmmen am Beräich vum Wëssen ofspillt, mä dass och hei e groussen Deel Handwierklechkeet nach ëmmer verlaangt ass. Et soll een dat am A behalen, well soss huet ee vläicht net all d'Aspekter am A behalen.

Dat gesot, wëll ech kuerz op déi véier Projeten oder déi éischst dräi Projeten agoen, fir ze soen, dass mir déi éischst dräi, den 5178 bis 5180 inclus, ënnerstëtzen. Déi sinn eiser Meenung no insgesamt positiv, well se eng Entwécklung virubringen, déi eiser Meenung no eng positiv Entwécklung ass. Dofir ass et och okay, wann de libre accès zu de Réseauen e Prinzip gëtt. Mir halen dat och dofir fir richtig, dass eng einfach Notifikatioun an Zukunft soll duergoen. Dat wäert mat Sécherheet méi Driff an deen dote Marché bréngen.

Et ass awer och dofir wichteg, dass souwuel d'Rechter wéi d'Obligatiounen vun den Opérateuren elo e bësse méi prezis beschriwwen ginn. Mir sinn och domat averstanen, dass d'Position dominante um Marché op déi Aart a Weis definéiert gëtt, wéi se elo soll definéiert ginn, nämlech mat qualitativen Aspekter, a manner mat engem rengen Pourcentage.

Et wär och nach eng drëtt Optioun ginn, déi éischter am Beräich vun der Loi de la concurrence da géng stattfannen, dat wär eng Ex-post-Kontroll. Dat ass e bësse de Microsoft-Prinzip: Et léisst ee mol de groussen Opérateur gewäerden an iergendwann eng Kéier seet een, et fänkt u problematesch ze ginn. Mir optéieren och wéi am Projet éischter fir déi Ex-ante-Approche, déi hale mir fir méi zäitgeméis a méi adequat fir dem Marché gerecht ze ginn.

De Service universel soll assuréiert ginn; d'Interopérabilitéit a-connectivitéit duerch de ganze Réseau soll och assuréiert ginn. Och dat si Punkten, déi mer kennen ënnerstëtzen, gradesou wéi mer och kennen de Mechanismus guttheesche vum Service universel, wou elo de Service net méi engem Opérateur zougeschriwwen gëtt, mä wou de Service universel als Gesamtleeschung vu sämtlechen Opérateuren betruucht gëtt, mat engem bestëmmten Mechanismus fir dee kennen ze déclenchéieren, wann en iren net méi zefridde stellend am Moment assuréiert wär.

Eng Remarque awer an dem Beräich zum Rôle vum ILR, deen an der Definitiou vum Service universel e ganz grouse Rôle, e ganz wichtege Rôle spillt. Et muss ee soen, dass d'Regulateuren am Prinzip de verlängerten Aarm vun der Kommissioun sinn. Et huet wuel all Land säi Régulateur. Och hei zu Lëtzebuerg ënnersteet de Régulateur engem Ministre de tutelle, mä et ass awer eigentlech an deem Konflikt tëschent europäescher Politik an nationaler Politik éischter déi Institutioun, déi op der Säit vun der Kommissioun steet.

Mir hätten eis och dofir gewënscht, dat hu mer an der Kommissioun artikuléiert, dass de Service universel zumindest deelweis an den Hänn wär vun engem wierkelech nationalen, engem méi politesche Gremium, quitte dass den ILR e ganz wichtege Rôle ze spille gehat hätt. Mä mir mengen awer, dass do dem ILR seng Kompetenzen eigentlech ze wäit ginn, a mir hätte wierkelech eng Präferenz gehat fir déi Definitiou vum Service public méi an den Hänn vun der nationaler Politik ze behalen an net nëmmen an deenen, déi à juste titre de verlängerten Aarm éischter vun der Kommissioun wéi vun der Regierung sinn.

(*Interruption*)

Ech kommen nach zum Traité, Här Jaerling. Do steet munches dran, wat Dir nach net gelies hutt.

(*Interruption*)

Dat gesot, komme mer gären iwwer zum Projet de loi 5179, zu deem net vill ze soen ass. Et geet ëm d'Gestioun vun de Fréquences radioélectriques. Et ass am Prinzip nach ëmmer eng national Kompetenz. Et war noutwendeg eng Harmoniséierung ze maache weinst der mobiler Kommunikatioun, soss hätt déi sech net kennen esou entwéckelen, wéi se sech entwé-

ckelt huet. Et bleift awer am Wesentlechen nach ëmmer eng national Kompetenz mat e bësse méi Harmoniséierung wéi virun.

Wat allerdéngs eiser Meenung no an deem Kontext och hätt kennen diskutéiert ginn, dat ass den Aspekt vun den Emissiounen, vun der Puissance d'émission vun den einzelnen Antennen. Et kann een et heirobber beschränken, mir hätten awer gäre gehat, déi aner Diskussioun wär matgefuert ginn. Dat ass net de Fall gewiescht. Mir bedauern dat, mä mir kennen awer insgesamt deemem Projet d'Zoustëmmung bréngen, well e keng gréisser Problemer duerstellt.

Den drëtte Projet de loi ass den 5180 iwwert den ILR, deem seng Kompetenzen, nodeems en ufängelech Institut Luxembourgeois des Télécommunications geheescht huet, mat der Zäit erweidert gi sinn op d'Elektrescht, op d'Post, op de Gas. Tendenz steigend! Déi Lëscht ass mat Sécherheet nach net ofgeschloss. Dofir ass et och noutwendeg, wann ee kuckt, wéi vill Marchéé liberaliséiert gi sinn - dat heescht, wéi vill Marchéé fir d'Konkurrenz opgemaach gi sinn -, dass een e Régulateur huet. Dat ass an Europa net jiddferengem seng Meenung.

Et gëtt och Tendenzen an Europa, déi mengen, dass een dat soll op den Niveau reng vun Konkurrenzrecht reduzéieren. Mir Gréng fanen dat net. Mir sinn entschieden dofir, dass een am Kader vun opene Mäert, vu Konkurrenzmäert och engem Régulateur seng Pouvoiré gëtt, dass de Régulateur ka Spillregele festleeën, wou d'Konkurrenz ka stattfannen, an dass d'Konkurrenz net op deene Gebidder stattfënnt, wou se gesellschaftlech ufänkt kontraproduktiv kennen ze ginn. Et mussen also minimal Regeln definéiert ginn; et mussen minimal Qualitéiten definéiert ginn; et mussen Rechte definéiert ginn; de Service public, de Service universel muss kennen definéiert ginn; d'Transparenz muss kennen an deene Marchéé stattfannen.

Dat si lauter Elementer, déi sech net automatesch astellen. Dat sinn Elementer, déi sech an engem konkurrenzelle Marché dann eréischt astellen, wann et e Régulateur gëtt, deen dofir suert, dass déi elementar Spillregele respektéiert ginn, well de Rôle vum Régulateur - an dat kann een eigentlech net oft genuch ënnersträichen - ass net d'Intérêt vun den Opérateuren ze verfolgegen; de Rôle vum Régulateur - esou steet et an der Direktiv, esou steet et am Gesetz - ass et den Intérêt public ze verdeedegen, an net d'Zomm vun den Intérêts particuliers vun den Opérateuren. En huet e Rôle d'intérêt public ze spillen, fir dofir ze suergen, dass d'Konkurrenz net nëmmen den Opérateuren eppes bréngt, mä datt d'Konkurrenz tatsächlech esou ofleeft, dass de Schlusskonsument an d'Allgemengheet eppes dovunner hunn.

Dofir menge mer och, dass dat mat de rengen Konkurrenzregeln net ze bewerkstellige wär, an dofir gesi mer och do kee Widdersproch tëscht dem Conseil de la Concurrence an dem ILR, au contraire, mir halen dat fir eng absolut noutwendeg Komplementaritéit, déi wierkelech d'Qualitéit garantéiert, déi anerer esou net kéinte garantéieren.

Da muss een och eng Kéier weisen op déi Diskussioun, déi gefouert ginn ass an der Kommissioun iwwer eng Loi-cadre fir d'Établissements publics. Do hu mer elo probéiert an der Kommissioun eis unzepassen un anerer, mä et läit nach ëmmer de Wonsch och vun der Kommissioun um Dësch un d'Adress vun der Regierung, sech mat der Fro vun enger Loi-cadre ze beschäftegen am Beräich vun den Établissements publics.

An deem Kontext, mengen ech awer, misst eng Fro och mol eng Kéier opgeworf ginn, déi ee seelen héiert hei am Land. Mir hunn dem

ILR elo och an deem Gesetz méi Rechte ginn, méi Kompetenzen ginn, well säin Aufgabebereich sech erweidert. Déi Leit, déi do schaffen, kruten elo méi e prezise Statut; si hu ganz vill Afloss a Rechte par rapport zu de Marchéen an den Opérateuren. Si hunn e Beamtestatut kritt. Dat muss och sinn. Si sollen ofgeséichert si par rapport zu Tendenzen vum Marché, mä eng Fro ass net gestallt an dofir och net beäntwert ginn. Dat ass d'Fro vum Iwwergank vu Leit, déi bei engem Régulateur schaffen, eriwuer an d'Privatwirtschaft.

Et kann ee sech virstellen, wéi vill Wëssen datt e Beamte vum ILR, e Beamte vun anere Régulateuren an Europa accumuléiert während senger aktiver Zäit, wéi vill Hannergründinformatiounen déi Leit kréien iwwer sämtlech Opérateuren op engem Marché. Dat ass e Wësse wat Milliounen wäert ass! Dat si Leit, déi kënne vun haut op muer an d'Privatwirtschaft wiesselen a si bréngen e Wësse mat, wou de „golden handshake“ emol eng Kéier beim Agank wier an net bei der Sortie.

Mir hunn zu Lëtzebuerg vläicht deen een oder anere Fall gehat, wou ee kann driwwer diskutéieren. Ech verweisen awer am Ausland op den Här Bangemann deemools, deen och mat deem geballte Wësse vum EU-Kommissär bei Telefónica a Spuenien schaffe gaangen ass, wou an Europa zu Recht en Tollé war, well dat selbstverständlech problematesch war.

An Europa sinn du Regeln agefouert ginn. Hei zu Lëtzebuerg hu mer Regeln, déi sinn net esou prezis. Ech wëll kengem eppes ënnerstellen, kengem dee beim ILR schafft a kengem héije Beamten an der Fonction publique, mä déi Fro grad bei Régulateuren ass se vläicht nach méi akut wéi an de Ministären - wéi een deen Iwwergank vun der Fonction publique an de Privatsektor ka gestalten, déi Fro ass awer gestallt, an et muss jo net eng Kéier esou wäit kommen, dass mer de konkrete Fall hunn, dass mer e Lëtzebuerger Bangemann hätten, fir dass mer eis mat där Fro misste beschäftegen.

Mir missten eis eiser Meenung no elo schonn domadder beschäftegen: Wat sinn d'Passagen, wat sinn d'Rechter an d'Obligatiounen vu Leit, déi bei engem Régulateur géinge fortgoen, fir sech iergendwou an der privater Wirtschaft néierzeloossen, mat hirem ganzen Insiderwëssen, wat natierlech ganz vill Geld wäert ass vum éischten Dag un.

Leschte Projet, dat ass den 5181, e Projet, deen och eng ganz Partie positiv Elementer huet, dat wëll ech net leegnen. E mécht eng sektoriell Reglementatioun am Beräich vun der Telekommunikatioun. Dat ass och verständlech: Nei Technologie brauchen nei Reglementatiounen. Dat ass a senge Pluspunkten och schonn opgeworf ginn. Mir stellen awer fest, dass dat schéngt e Beräich ze sinn, wou Lëtzebuerg sech schwéier doet. Mir hunn et net fäerdeg bruecht, d'Direktiv 97/66 - et de loin - an den Délaien ëmzesetzen. Déi war fälleg zënter dem 24. Oktober 1998. Dofir si mer 2003 da condemnéiert ginn.

Et ass bedauerlech, dass mer d'Gesetz vun 2002 net elo konnten änneren. Gutt, dat kann een à la rigueur nach vläicht packen. Mä et gëtt awer ee Punkt, an deen ass problematesch, dat hunn ech an der Kommissioun och gesot, dat ass d'Ëmsetzung vun der Direktiv 2002/58 op deem Punkt deen een op Däitsch mat Vorratsdatenspeicherung beziechent.

Dat ass also de Prinzip - de Rapporteur hat dat virdru kuerz erwähnt -, dass ee kann Daten, dass d'Opérateuren souguer d'Obli-

gatioun hunn, Donnéeën vum Trafic, déi am Normalen nëmme fir d'Facturation gebraucht ginn, an och d'Localisationsdonnéeën bei der Téléphonie mobile (wéi eng Nummer mat wéi enger Nummer a wéi enger Zell stoung, wou se matenee geschwat hunn) zwielef Méint laang ze späicheren.

Dat gëtt begrënnt mam Argument, dass dat wichteg wär a kéint a Police-Enquêtes nützlich sinn. Dat ass richtig. A Police-Enquête kann enorm villen nützlich sinn. Wann an all Wunneng e Mikro wär, dat wär och nützlich. D'Fro ass awer ob dat ubruecht ass. D'Fro ass ob dat proportionell ass.

An déi Fro kritt doduerch méi Acuitéit, well jo um europäeschen Niveau elo och nach eng Initiativ komm ass vu véier Memberlänner, an zwar vu Frankräich, Irland, Schweden a Groussbritannien, déi de Virschlag vun enger Décision-cadre gemaach hunn, a spezifesch deem dote Beräich, fir eng Obligatioun doraus ze maachen. D'Direktiv huet eis elo net gezwongen, op deen dote Wee ze goen, et war eng Méiglechkeet. D'Majoritéit huet se gezunn.

Ausser deene Grénge waren se alleguerten dofir, och d'liberal Partei, där hire President nach viru kuerzem erkläert huet, op der Fro vun de Grondrechter, vun de Rechte vum Individuum wéilt déi liberal Partei besonnesch opmierksam sinn. An der Kommissioun hat se keng Bedenke fir problemlos eng obligatoresch Vorratsdatenspeicherung iwwer zwielef Méint mat ofzestëmmen.

Duerch dee Virschlag vun deene véier Memberlänner si Leit an Europa ëm en Avis gefrot ginn: dat ass den europäeschen Datenschutzbeauftragten an dat ass dee berühmte Groupe de travail, deen agesat ginn ass opgrond vum Artikel 29 iwwert d'Protection des données.

Den normale System ass, dass déi Opérateuren hir Daten esou laang späichere wéi se dat brauche fir d'Facturation, a wann e Richter, e Juge d'instruction Zweifel huet mat engem, da seet en, lauschtert emol, deen dote wëll ech mer gär méi no ukucken. Déi Méiglechkeet huet en à tout moment, fir haut schonn ze soen, späichert wann ech gelift deem dote seng Daten e bësse méi laang, deem dote mussen mer kennen e bësse méi op d'Fanger kucken. Dat ass bei Leit wou e Verdacht besteet.

Hei gëtt elo de Verdacht generaliséiert. Dat gëtt natierlech begrënnt mam Terrorismus - parfois il a bon dos, le terrorisme -, mä déi Leit, déi sech domadder beschäftegt hunn op engem juristesche Plang an déi dat verglach hu mat der europäescher Mënscherechtskonventioun, mat Uerteeler, déi scho komm si vum Europäesche Mënscherechtsgerichtshaff, déi soen awer ganz däitlech eng aner Saach.

Dat gëtt souwuel gesot vun deenen dote Leit wéi och iwwregens vun eiser Commission nationale vun der Protection de données - an ech wäert e puer Saachen doraus zitieren, fir dass et, mengen ech, och fir déi Leit, déi eis nolauschteren a vläicht kucken, ganz verständlech gëtt ëm wat dass et geet.

Et geet also dorëms, d'Plaz, d'Numeroen, déi benotzt ginn, bestëmmte Services téléphoniques, fixes oder mobiles, SMSen an anerer kennen ze späicheren iwwer eng bestëmmten Zäit, ouni dass e prezise Verdachtsmoment op deene Leit läit. Op eis alleguerten. All eis Date ginn an Zukunft e ganz Joer laang gespäichert, net de Contenu - ausser bei den SMSen, well do ass nämlech d'Technik net esou vum Contenu ze trennen -, mä sämtlech Date gi vun eis alleguerten an Zukunft e ganz Joer laang gespäichert.

Selbstverständlech huet net jiddereen Zougank. Dat géng awer och nach feelen, géng ech soen!

Wann dat en Argument ass fir dat heite guttzeheeschen,...

(*Interruption*)

...à la bonne heure! Also dat géng awer och just nach feelen, dass dat och nach ouni Problem kéint zougängelech gemaach ginn!

An et ass kloer, dass déi doten Donnéeën iwwer jiddferengem säi Liewen eppes aussoen. Souguer wann en net kriminell ass kann een, wann een déi doten Informatiounen huet, sech duerchaus e Bild iwwer jiddferee maachen, wat seng Präferenz sinn, wat seng Aktivitéiten sinn. Dat sinn also keng harmlos Informatiounen, souguer wann een net ofgelauschert gëtt am klassesche Sënn, dass ee matlauschtert, nom berühmte Knack - wéi dat fréier war - an der Leitung.

De Prinzip ass awer, dass all Interceptionioun vun esou Donnéeën - all Interceptionioun! - eng Violation vum Droit à la vie privée vun den Individuen a vum Secret vun der Korrespondenz duerstellt. Dat ass de Prinzip. Wéi all Prinzip huet e seng Ausnahmen, do si mer ganz d'accord. An et ass kloer, dass déi Ausnahmen, dass déi Interceptioniounen also inakzeptabel sinn, ausser si géingen dräi Kritären entsprechen.

Dat si fundamental Kritären, déi am Artikel 8 Paragraph 2 vun der Europäescher Konventioun an och duerch d'Interpretatioun, déi de Gerichtshaff dovunner gemaach huet, drastinn. 1. Si brauchen eng Base légale. Déi schafe mer heimat. 2. Och d'Nécessitéit vun der Mesure «dans une société démocratique» ass ee Kritär. An 3. d'Konformitéit «à l'un des buts légitimes», déi an der Konventioun énuméréiert ginn.

Et gëtt schonn Uerteeler doriwwer. Déi europäesch Cour européenne des droits de l'homme seet zum Beispill am Uerteel an der Affär Klass - dat war an Däitschland -, datt e „besoin social pressant“ muss virleien. Dat kann een nach interpretéieren. Si seet awer och ganz kloer, dass, an do liesen ech erëm eng Kéier, wann Der erlaabt, kuerz aus deem Uerteel vir, iwwert de Prinzip ewech: «Les États contractants ne disposent pas pour autant d'une latitude illimitée pour assujettir à des mesures de surveillance secrète les personnes soumises à leur juridiction. Conscience du danger, inhérent à pareille loi, de saper, voire de détruire, la démocratie au motif de la défendre,....»

Dat ass jo d'Perfidie vun der Argumentatioun vun deenen, déi déi aktuell Dispositiounen vun deem neie Gesetz verteidegen. Et sapéiert een d'Demokratie hannert dem Virwand se wëllen ze verteidegen! Dat ass d'Perfidie vun där Argumentatioun! An dat steet och schonn a méi alen Uerteeler, dass et esou Argumentatiounen gëtt.

«...de saper, voire de détruire, la démocratie au motif de la défendre, elle affirme qu'ils ne sauraient prendre, au nom de la lutte contre l'espionnage et le terrorisme, n'importe quelle mesure jugée par eux appropriée.» Dat steet an engem Uerteel vun der Cour européenne des Droits de l'Homme.

Dee Stockage, dee globale Stockage vun Donnéeën, deen zur Routine erkläert gëtt an deem Gesetz, dee mécht aus der erlaabter Surveillance a ganz exzeptionelle Fäll d'Regel! Dat wat an eisen international gültigen Texter als Ausnahmen, als Regel definéiert gëtt, gëtt mat deser Dispositioun just einfach ëmgedréint. Mir deklaréieren mat där doter Dispositioun d'Ausnahm zur Regel an d'Regel zur Ausnahm. An dat kann an enger Demokratie, dat kann an engem Rechtsstat net sinn! Dat wäert och um europäeschen Niveau net duergoen. Da wäerte mer nach op dëst Gesetz mussen zrëckkommen. Dat do ass an där Form eiser Meenung no net laang haltbar.

Une voix. - Très bien!

M. Félix Braz (DÉI GRÉNG). - Et gëtt awer nach e weidert Beispill. Déi Mesuren, déi kënnen heiansdo natierlech praktesch sinn, utile, si kënne wëschenswäert sinn, si kënne souhaitabel sinn, mä si mussen awer an enger Société démocratique noutwendeg sinn, besonnesch wann dat zu deem systemateschen Enregistrement vun elektronische Kommunikatiounsdate féiert. An ech zitieren hei aus Berichter vum europäeschen Dateschutzbeoptraagten an aus Uerteeler, déi vun der Cour européenne des Droits de l'Homme kommen. Dat si keng Appréciatiounen vun eis eleng, dat si gréissten-deels Zitater aus esou Texter.

Den Opérateuren ze imposéieren, déi doten Donnéeën ze halen, iwwert den Trafic, respektiv d'Lokalisierung, ass jo eigentlech hinnen eppes opdroen, wat iwwerhaapt net hir Aufgab an iwwerhaapt net hire Problem ass. Si iwwerhuelen do eng Aufgab fir anerer mat, wat och erëm eng Kéier eng nei Derogatioun, eng Derogatioun sans précédent zum Prinzip vun der Finalitéit an dem But duerstellt.

A mir maachen eis et dann och nach immens einfach: Selbstverständlich geet dat op hir Käschte gemaach. De Stat dekretiert ganz kammoud, dass mer dat esou maachen. E stéiert sech net eng Sekonn drun, dass dat ganz héich Käschte generéiert fir d'Opérateuren, Käschte selbstverständlich, déi de Schlusskonsument, dat heescht den normalen Handysbesëtzer op senger Rechnung herno muss droen. Op Lëtzebuergesch seet een, aus aner Leit hirem Lieder Rimmer schneiden, dat wär eng liicht Saach.

Ma hei geschitt genee dat. Genee dat geschitt. Dat gëtt den Opérateuren, obwuel et iwwerhaapt net zu hiren Aufgabe gehéiert, operluecht; si mussen et finanzéieren; de Schlussclient kritt et facturéiert an de Stat huet sech domadder och nach ganz op eng labber Aart a Weis am Widdersproch mam Artikel 8 vun der Mënscherechskonvention placéiert. Wann dat net summa summarum eng gelongen Operatioun ass...

An dobäi gëtt et och aner Modeller. Déi international Konventioun beispillsweis iwwert d'Cyberkriminalitéit gesäit och vir, dass e Stockage individuel nëmmen au cas par cas ka gemaach ginn. Nom Modell „fast freeze - quick thaw“, dat heescht, dass dat just de Contraire ass vun deem wat déi véier Regierungen elo proposéieren a wou mir eis schonn hei am Viraus un dat ugelehnt hunn, wat menger Meinung no europäesch net ganz wäit wäert kommen.

Et geet drëm, datt hei mol net e Soupçon méi verlaangt ass, et ass mol net méi e Soupçon verlaangt, fir dass där dote perséinlech Donnéeë kënne gespäichert ginn. Dat ass wierklech fir eis eng Entwécklung, déi bedenklech ass, déi net akzeptabel ass a wou mer hoffen, dass mer op déi sollen zrëckkommen.

Ech zitieren dofir dee leschte Saz nach eng Kéier vum europäesche Grupp «Artikel 29»: «Le groupe de travail est d'avis que la conservation obligatoire de tout type de données sur toute utilisation des services de télécommunications à des fins d'ordre public, dans les conditions prévues par le projet de décision-cadre,» - dat ass dat wat mir am Gesetz schonn iwwerholl hunn - «n'est pas acceptable dans le cadre juridique établi à l'article 8.», de la Convention européenne des Droits de l'Homme, hänken ech hannendrun.

Méi daitlech an einfach kann een dat net ausdrécken. Déi national Dateschutzkommissioun seet iwwregens genee datselwecht. Och do zitieren ech een e bësse méi laange Passus, wou iwwregens déi national Dateschutzkommissioun sel-

wer d'Déclaration des commissaires européens à la protection des données zitéiert. Ech liesen se vir: «Après un très long et très explicite débat, il a été établi, selon l'article 15 (1)» vun der Direktiv «que la conservation des données de trafic à des fins policières doit remplir des conditions strictes: dans chaque cas la conservation des données doit être prévue pour une période limitée et constituer une mesure nécessaire appropriée et proportionnelle dans une société démocratique.» An dat ass e ganz wichtegt Wuert!

«Lorsque des données de trafic doivent être conservées, sa nécessité doit être démontrée» - an et ass net pauschal ze beweisen, dass vu jiddferengem seng musen zrëckbehale ginn - «la période de conservation doit être aussi courte que possible» - et ass also och ganz kloer, dass dat heescht, dass se net fir jiddferree kann d'selwecht laang sinn; aussi courte que possible, et ass individuell festzemaachen, an net pauschal fir sämtlech Handysbenotzer am ganze Land - «et cette pratique doit être clairement établie par la loi, de façon à prévenir tout accès illégal ou autre forme d'abus. La conservation systématique de tout type de données de trafic pour une période d'un an ou plus serait clairement disproportionnée et par conséquent inacceptable.» Och dat un Daitlechkeet net ze iwwerbidden.

(M. Lucien Weiler reprend la Présidence)

Ech kéint där Zitater nach méi drunhänken. Ech mengen awer de Punkt ass kloer gemaach. Ech wëll just awer duerfir ofschléisse mat engem leschten Zitat, an zwar iwwer Grondrechter an aus dem Traité iwwert d'europäesch Verfassung, dee vu ville Leit schlecht gemaach gëtt.

Ech wëll nach eng Kéier rappeléieren, dass an deenen éischten zwou Partië vum Traité iwwer eng Verfassung fir Europa och iwwert déi dote Rechter Aussoen drastinn. Dat ass an der Partie 1, beim Artikel 51, deen heescht «Protection des données à caractère personnel», wou kloer drasteet wat de Prinzip ass. De Prinzip ass: «Toute personne a droit à la protection des données à caractère personnel la concernant.» Dat an net säi Contraire ass de Prinzip.

Och dat gëtt e weideren Acquis, wa mer hei zu Lëtzebuerg, an an deenen anere 24 Länner hoffentlech och, deesen Traité ratifizéieren. Net de Contraire ass de Prinzip, dat do ass de Prinzip. An et ass net de Prinzip, dass vu jiddferengem kënne privat Donnéeë gespäichert ginn iwwer ee ganz Joer. Dat muss d'Ausnahm bleiwen. Och dat steet heidranner, ass heidranner verankert.

Dat steet och nach op enger anerer Plaz am Traité dran. An der zweeter Partie vun deem Text steet am Artikel 67 an am Artikel 68 erëm eng Kéier erwähnt, wat d'Prinzipie sinn, an de Rescht sinn d'Ausnahmen. An d'Ausnahme kënne net verallgemengert ginn. De Prinzip, Artikel II-67, Respect de la vie privée et familiale. An do steet näischt hannendrun, Här Schiltz. Ech liesen herno och den zweeten Alinea gäre mat.

Beim Artikel II-67, Titel „respect de la vie privée et familiale“, steet dran: «Toute personne a droit au respect de sa vie privée et familiale, de son domicile et de ses communications.»

Nächsten Artikel, do steet näischt hannendrun, dat ass de Prinzip. Dat a keng Ofschwächung dovun, an net de Contraire dovun.

Artikel II-68, do gëtt erëm eng Kéier deen Artikel vum virdrun zitéiert. Bien entendu gëtt et dozou Ausnahmen, dat ass deen Alinea 2 op deen Der wëllt verweisen, Här Schiltz. Natierlech gëtt et d'Ausnahm am Fall vun enger Enquête judiciaire, do si mer eis ganz eens. Mä de Punkt ass ebe just deen,

dass dat d'Ausnahme sinn, an déi kënne net op deeselwechte verallgemengerten Niveau gehuewe gi wéi de Prinzip, an déi Avisën, déi ech lech virdrun zitéiert hunn, loosse un Daitlechkeet näischt ze wënschen iwwreg.

Dat ass ee Grond fir sech mat deem Text hei ze beschäftegen an eventuell den 10. Juli mat Jo ze stëmmen. An ech géing lech bieden, Här Schiltz, op déi zwou méi prinzipiell Froen, den Avis zu der Initiativ vun de véier Länner, d'Haltung vun der Lëtzebuurger Regierung dozou, respektiv déi Fro vum Passage vun héije Fonctionnaires an d'Privatwirtschaft, notament beim Régulateur, vläicht eng Stellungnahm vun der Regierung ze ginn; dofir stëmme mer beim leschte Projet mat Nee, bei deenen dräi éischte mat Jo.

Ech soen lech Merci.

Plusieurs voix. - Très bien.

M. le Président. - Merci, Här Braz. Als nächste Riedner ass den honorabelen Här Klein ageschriwen. Här Klein, Dir hutt d'Wuert.

M. Jean-Pierre Klein (LSAP). - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, Merci de Rapporteure fir hir Rapporten an och fir dat Geschéck, dat se gewisen hunn, fir d'Kommissioun duerch déi ganz wichteg a komplex Matière hei ze féieren, komplex um Plang vun der Juristerei an och vun der Technicitéit. Dat war wierklech eng schwéier Matière, déi Neiland war fir deen een oder anere vun der Kommissioun.

Dir Dammen an Dir Hären, e puer Wuert zum ILR, zum Institut Luxembourgeois de Régulation. Et ass scho gesot ginn, mä ech wëlt et nach eng Kéier hei widderhuelen, dass d'Source vum deem Institut do op d'Gesetz vum 21. Mäerz 1997 iwwert d'Telekommunikatiounen zrëckgeet, wat ofgeruff gëtt iwwert de Projet de loi 5178, dee mer haut sollen hei stëmmen, an deen de Libellé huet „Projet de loi sur les réseaux et les services de communications électroniques“. Deemools huet den Institut luxembourgeois des Télécommunications, wéi en du geheescht huet, ganz wichteg Kompetenzen an Attributiounen kritt, wann een dat Gesetz vun 1997 noliest. Den ILR war de Garant vun der korrekter Ëmsetzung vum Geescht an den Dispositiounen vum deem Gesetz a vun deenen, déi nach kommen, oder duerno komm sinn, a wou den Institut och agebonne ginn ass.

Och déi aner Gesetzter, déi mer haut hei stëmme wäerten, am ganzen Dossier Télécom, ginn dem ILR wäitgehend Kompetenzen a Missiounen. E kann zum Beispill och zwéngend Décisiounen huelen, e beréit den zoustännege Minister, e mécht Propositionen, e formuléiert Avisën, elo zum Beispill bei Geleeënheet zum Système de brouillage fir d'Ausschaltung vun de GSMen am Prisong. Déi Circulaire hu mer jo alleguer kritt, déi Leit, déi an der Kommissioun waren. D'Exécutant vum dem Gesetz, déi hunn och ganz wichteg Funktiounen. En Deel vun de Fonctionnaires, déi vum Minister designéiert gi sinn, dat ass d'Gesetz vun 1997, hunn d'Qualitéit vum Officier de police judiciaire kritt.

Et ass just eng Fro do. Duerch d'Abrogation vum Gesetz vun 1997, wat geschitt elo mat deene Leit, déi déi Qualitéit kritt haten an déi se an Zukunft nach kéinte kréien, wann de Geescht vum deem Gesetz géing bleiwen? Mä dat ass jo ofgeruff ginn, oder et gëtt ofgeruff duerch den 5178. Wéi fonctionnéiert dat dann elo mat der Qualitéit vun den Officiers de police judiciaire, déi jo d'Attributioun hu fir Infractiounen zum Gesetz ze

constatéieren an ze recherchéieren? Ech hunn elo déi legal Basis an deene Gesetzter vermësst. Sauf erreur de ma part hunn ech nieiers gesinn, dass dat vun 1997 mat an en neit Gesetz iwwerholl ginn ass.

Lues a lues huet also den ILR méi grouss Missiounen kritt, besonnesch och duerch d'Gesetz vum 24. Juli 2000 iwwert d'Organisatioun vum Elektrizitéitsmarché, de 15. Dezember 2000 d'Service-postalen, an 2001 wat de Marché vum Äerdgas ubelaangt. Et ass nach net um Enn, an nach nei Gesetzter wäerte geschafe ginn, duerch déi den ILR Kompetenze kritt.

Den ILR muss also eng robust Struktur kréien, eng nei Organisatioun, déi an deemem Projet de loi festgehele ginn ass. D'Organisatioun muss gutt fonctionnéieren an dat soll mat deem Gesetz geschéien. Et ass en organescht Gesetz, wat eng autonom Organisatioun fir den ILR schafft. Den ILR gëtt en Établissement public, en Établissement public, deen un déi generell Regeln sech ulehnt, déi an enger Regierungsinstruktioun vum 11. Juni 2000 festgeluecht gi sinn.

Mir hunn nach ëmmer kee Kadergesetz iwwert d'Établissements publics. Dat ass eng Situatioun, déi schonn x-mol reklaméiert ginn ass; et ass awer nach keent do. Ëmmerhin, déi hei Instruktioun gëtt prezis Orientatiounen, wou ee sech kann drun orientéieren. Mä och d'Kommissioun, déi zoustänneg Kommissioun huet dat nach eng Kéier kritiséiert, dass bis elo nach kee Kadergesetz gemaach ginn ass iwwert d'Établissements publics.

Wat d'Missiounen vum ILR ubelaangt, do renvoyéiert dëst Gesetz op Texter, Gesetzter a Reglementer, déi him Kompetenzen zougestinn. Zum Finanzement vum ILR, do mécht och dat organescht Gesetz hei Referenz op aner Gesetzter, wou de Finanzmodus virgesi ginn ass.

Déi Inscriptioun do vun de Kompetenzen, vun de Missiounen a vum Finanzement, dat ass gefuerdert gi vun de Chambres professionnelles, vun der Chambre des Fonctionnaires et Employés publics an och vum Statsrot. Deem ass dann och schlussendlech an dem definitiven Text Rechnung gedroe ginn.

D'Responsabilité civile vum ILR kann och vun Opérateuren, Clients, déi geschiedegt gi sinn, invoquéiert ginn, nëmmen am Fall vun enger Faute grave, wat am Fong net konform ass zu deenen allgemenge Bestëmmunge vum Gesetz vun 1988 iwwert d'Responsabilitéit vum Stat a vun de Gemengen a vun den öffentleche Kollektivitéiten, wou virgesinn ass, dass och fir ee méi klenge Feeler oder manner grave Négligencé kann den Auteur vun engem Schued belaangt ginn. Hei ass dat net esou. Et muss eng Faute grave virleien, fir dass eng Aktioun, e Recours en dommages et intérêts ka géint den ILR gemaach ginn.

D'Nominatioun vun de Membere vum Conseil d'administration vum Établissement public ass och ganz kloer festgeluecht. D'Gesetz gesäit och vir, datt d'Membere vum Conseil d'administration onofhängeg musse si par rapport zu den Entreprises oder den Organisatiounen, déi ënnert d'Surveillance vum ILR falen ënnert der Sanktioun vum Artikel 245 vum Code pénal, wat d'Immixtion ubelaangt. Dës Bestëmmung hat dem Statsrot net convenéiert an hien huet gesot, am Fong géing keen operationelle Lien bestoen tëschent dem Conseil d'administration an deenen Organisatiounen. Mir hunn dann als Kommissioun et méi ubruecht fonnt, fir dat stoen ze loosse, fir eng total Indépendance tëschent dem Conseil d'administration an deenen aneren, de Clients oder den Opérateuren, anzeféieren.

De Kader vun de Beamten ass och festgeluecht ginn, souwuel am

technesche wéi och am administrativen Beräich, wéi d'Qualifikatioun, déi ganz diversifizéiert muss sinn, well jo d'Fonctionnaires - déi technesch an déi administrativ - an deene verschiddenste Beräicher mussen aktiv sinn. Si kënne och - besonnesch déi, déi eng speziell Ausbildung hunn - eng supplementar Indemnitéit bezéien. Dat ass och am Hibleck, fir de Recrutement méi attraktiv ze maachen, eng ganz gutt Dispositioun.

Den Här Braz huet elo grad de Problem opgeworf iwwert de Passage vun engem, deen am ILR schafft, engem Fonctionnaire, dee sech do Erkenntnisser erworben huet, wéi dat sollt regléiert ginn, wann deen erëm zrëck an de Secteur privé geet. Dat schéngt mer eng ganz interessant Fro ze sinn, déi enger ganz komplexer Diskussioun och misst ënnerworf ginn.

D'Fonctionnaires däerfen och kee Lien mat den Organismen hunn, wéi och d'Membere vum Conseil d'administration. Dat schéngt mer och eng ganz normal Saach, dat och ënnert der Sanktioun vum Artikel 245, wann dat net agehale géif ginn.

Wéi gesot, dat hei ass e ganz wichtige Projet de loi, wat de Fonctionnement vum ILR, d'Organisatioun, de Statut vun de Beamten, d'Fonctionnaire vum ILR ubelaangt, e wichtegt Kadergesetz, fir dass den ILR ka seng Missioun voll a ganz erfüllen. Dofir wëll ech och den Accord vun eiser Fraktioun zu deemem Projet de loi ginn.

M. le Président. - Merci, Här Klein. Als leschte Riedner ass den Här Schreiner agedroen. Här Schreiner, Dir hutt d'Wuert.

M. Roland Schreiner (LSAP). - Merci, Här President. Här President, léif Kolleginnen a Kollegen, ech wëll nach e puer Wuert soen zum Projet de loi 5181 iwwert den Dateschutz am Secteur vun den Telekommunikatiounen. Fir d'alleréischts wëll ech awer domadder ufänken, dass ech dem Rapporteur, dem Patrick Santer, Merci soe fir säin excellente schrëflechen a mëndleche Bericht an och déi Aarbecht, déi vill Aarbecht, déi hie sech am Virfeld domat gemaach huet.

Et ass e ganz wichtige Projet - an ech wëll net hei op all déi Aspekter nach eng Kéier agoen, déi hei scho gesot gi sinn -, mat deem mer déi zwou europäesch Direktiven iwwert den Dateschutz am Secteur vun der Telekommunikatioun an nationaalt Recht ëmsetzen.

D'Direktiven hu jo zum Zweck am Kader vum Marché intérieur vun der Telekommunikatioun eng Harmoniséierung vum Dateschutz, awer och vun der Transmissioun vun den Donnéeën an all deem, wat do hannendrun hänkt, ze realiséieren.

Et ass en important Gesetz, dat ass scho gesot ginn, dat e Secteur couvréiert, deen duerch déi permanent a rasant technologesch Evolutioun ganz vulnérabel ginn ass, wou en ëmmer méi grouss Public op eng dach ëmmer méi einfach Aart a Weis an zu ëmmer méi gönschtege Konditiounen Accès kritt zu Donnéeën, déi eigentlech perséinlecher Natur sinn. Hei geet et ëm d'Vertraulechkeet vun de Kommunikatiounen. Et geet ëm d'Conservatioun vun den Donnéeën, a wa jo zur Conservatioun, da wéi laang an zu wéi enge Konditiounen? Mä virun allem muss et hei drëm goen a geet et och drëm, fir den Utilisateur oder de Konsument ze schützen an ze verhënneren, dass perséinlech Date mëssbraucht ginn.

Et geet also drëm perséinlech Donnéeë géint abusiv Traitementen ze schützen, ouni op d'Avantagen op där anerer Säit vun den neien Technologien ze verzichten. Dat ass e Spagat, e Spagat tëschent op där enger Säit den Intérêt vun deem, deen d'Modalitéiten an d'Finalitéite vum Traitement festleet, an

op där anerer Säit de Rechter an de Fräiheete vun der betraffener Persoun. Esou en Equilibre ass ganz schwéier zustan ze bréngen an net ëmmer evident an der Praxis ëmzesetzen. Dat wësse mer an dat stelle mer och dagdeeglech fest bei der Applikatioun vum allgemeinen Dateschutzgesetz aus dem Joer 2002.

Vill méi einfach wier et gewiescht, wa mer entweder all Traitementur vu perséinlechen Donnéeë verbueden oder alles ouni Aschränkung zougelooos hätten. Mä des zwou extrem Situatiounen si weder realistesch nach wëschenswäert. Et ass also héich Zäit ginn, dass mer och an deemem Beräich légiféieren, net nëmme wéinst den europäeschen Obligatiounen, déi mer hunn, mä virun allem, well e groussen Handelsbedarf an deem ganze Beräich do besteet. Mir kennen eis duerfir och als sozialistesch Fraktioun zu de Grondgedanken, déi den Direktiven an och dem Regierungsprojet hei zugronn leien.

Et ass awer interessant, och an deem Kontext ze ënnersträichen, dass den Ausgangspunkt vun der Direktiv net de Schutz vum Eenzelne géint de Mëssbrauch vun Daten, déi seng Persoun ugin, ass, mä et handelt sech hei ëm eng Marché-intérieur-Direktiv, wou et drëm geet duerfir ze suergen, dass den europäesche Bannemaart sech voll kann entfalten, dass d'Transmissioun vun Date méiglechst fräi zirkuléiere kann an dass et net duerch verschidden national Regeln, déi den Dateschutz oder d'Transmissioun vun Donnéeën ugin, zu Konkurrenzdistorsiounen tëschent den eenzelne Länner oder tëschent eenzelnen Entreprisë kënn.

Duerfir also déi Vereenheetlechung respektiv Harmoniséierung vun den nationale Bestëmmunge wat d'Dateveraarbechtung an Europa ugeet. Et ass also am Kontext och, dat muss ee gesinn, vun enger Marché-intérieur-Direktiv wou mer eis müssen ausernee setze mat de Schutzbestëmmungen, fir perséinlech Rechter a Fräiheeten ze garantéieren.

Den Numm vum Projet de loi ass och duerfir vläicht e ganz bëssen irreféierend, well en eigentlech déi éischt Komponent, déi fräi Transmissioun vun den Donnéeën, wat eng vun den Zilsetzung jo ass um europäesche Plang, net erëmgëtt, mä ausschliesslech eigentlech vum Dateschutz schwätzt respektiv vum Schutz vun der Persoun an dass hir perséinlech Daten net mëssbräichlech benotzt kënnen ginn.

D'Fro, déi sech an deem Zesammenhang och stellt, ass déi: Wéi kënnen mer de Prinzip vun der fräier Zirkulatioun vu perséinlechen Date mat dem Schutz vun der Privatsphär an Aklang bréngen? Et muss een also genau ofweien oder e genau Ofweie maache vun deene verschiddene Wäerter, Grondprinzipien, déi hei a Konkurrenz zuee stinn, fir ze probéiere méiglechst eng ausgeglachen, eng logesch Léisung ze fannen.

Och musse mer et fäerdeg bréngen, eng Rei vu Perséinlechkeetsrechter mat der technologescher Entwécklung ze verflechten an zu engem prekäre Gläichgewicht ze bréngen. D'europäesch Direktiv huet dat grosso modo fäerdeg bruecht. Si fixéiert en akzeptabelen, e relativ héije Schutz um Niveau fir d'Persounen. Dat ass och gutt esou an dat spigelt sech och an enger Rei vu wesentleche Merkmalen vun deem neie reglementaresche Kader erëm.

Fir d'éischt emol d'Recht op Informatioun. D'Noutwendegkeet, dass am Prinzip jiddferree muss seng Zoustëmmung gi fir d'Veaarbechtung vun den Daten. De fräien Zougank zu den Daten. D'Recht sech ze opposéiere wann een net wëllt, dass seng Daten zu engem gewëssen Zweck benotzt a veraarbecht ginn. D'Recoursméiglech-

keete bei enger onofhängeger Autoritéit respektiv bei de Geriichter an enger zweeter Phas. D'Iddi vun der Transparenz, déi verankert ass an deem System. Dat alles si Punkten, déi eigentlech d'Positioun vum Bierger stärke géigeniwwer enger exzessiver Dateveraarbechtung a méigleche mëssbräichleche Benotzung vu perséinlechen Donnéeë vun de Leit.

Date sammeln a besonnesch d'Dateveraarbechtung, well et ass déi jo, déi hei viséiert ass, muss enger legitimer Zilsetzung entsprechen. Dat ass dee Grondgedanken, deen dëser ganzer Legislatioun zugronn läit. Mä et geet net duer Regeln ze fixéieren a Gesetzer ze stëmmen. Et geet besonnesch drëm fir déi Regeln och bekannt ze maachen, fir dass se akzeptéiert ginn ähnlech wéi beim allgemengen Dateschutzgesetz vun 2002 an dass se da schlussendlech och respektéiert gi vun de Leit, vun all deenen, déi an deemem Beräich Dateveraarbechtung maachen.

Dann ass et natierlech och wichtig, dass et Kontrollorganer gëtt oder Kontrollmechanisme gëtt, fir d'Iwwerwaachung vun der Gesetzesausféierung kënnen duerchféieren. Dozou gehéiert jo och déi national Kommissioun, déi duerch d'Gesetz vun 2002 agefouert ginn ass, déi onofhängeg ass an déi d'Befugnis huet, anzegräifen an och disziplinaresch Moosnamen huele kann. Et ass also wichtig, dass een opkläert, informéiert an duerfir suert, dass déi néideg Mechanismen, dass d'Ausféierung vum Gesetz och tatsächlech stattfënt.

An enger entwëckelter an héich technologiséierter...

(Interruption)

Et ass e schwéiert Wuert, jo.

...Informationsgesellschaft muss genügend Fräiraum och an Zukunft bleiwen, fir d'Privatliewen, de Respekt vum Eenzelnen a senger Privatsphär. Op där aner Säit ass et natierlech och esou, dass d'Dateveraarbechtung haut e feste Bestanddeel ginn ass vun eise ganze wirtschaftlechen a gesellschaftleche Liwwen. Dass et do méiglech muss sinn, dat weider kënnen ze entwëckelen, fir dass mer net do hannendru geroden.

Mir sinn also als Fraktioun mat der Grondausrichtung vun deem Text d'accord. Ech wëll awer vläicht nach eng Kéier d'Aufgabe vun engem modernen Dateschutzgesetz an Erënnerung rufen, esou wéi mir et verstinn an et och schon 2002 bei der Diskussioun vum allgemengen Gesetz zum Ausdrock bruecht hunn.

Éischstens emol, den Dateschutz, dee muss effektiv sinn. Dat heescht e muss op wesentlech Bedrohungen reagéieren an e muss enger ganz wirksamer Kontroll ënnerleien.

Zweetens, den Dateschutz muss risikogerecht ëngesat ginn. Dat heescht de Schutz muss an enger vernetzter, enger all Beräicher ëmfaassender Dateveraarbechtung nach garantéiert bleiwen.

Drëttens, den Dateschutz muss verständlech sinn. Dat heescht e muss einfach, iwwersiichtlech a kloer strukturéiert sinn.

A véiertens, den Dateschutz muss och attraktiv sinn. Den Opwand, dat heescht déi Flichten, déi ee muss leeschten, müssen an engem vernünftege Verhältnis zum Ertrag och stoën. Den Ertrag, dat heescht Selbstbestëmmung, Vertrauen a Sécherheet, déi een duerch dëse System ka kréien.

Mir hu schon iwwert d'Gesetz vun 2002 geschwat, an de Patrick Santer huet dat méi ausféierlech gemaach, huet och gesot, et entsprécht sécher net dëse Kritäre vun engem modernen a wirksamen Dateschutz. Et muss also onbedéngt zu weideren Adaptatiounen vun der Gesetzgebung kommen

opgrond vun der praktescher Erfahrung, déi gemaach gouf, an och mat deenen oft schwéierfälligen administrative Weeër, déi deem Gesetz zugronn leien.

Mä awer och opgrond vun der gesellschaftlecher Entwécklung, speziell och am Informationsberäich, déi och nach net op dem Niveau vun haut wäert stoe bleiwen, mä sech wäert explosiounsarteg an deenen nächste Jore widerentwëckelen, a wou kee genau ka soen, a wat fir eng Richtung dat higee.

An deem Sënn ënnerstëtze mir selbstverständlech och d'Motioun, déi de Patrick Santer hei agereecht huet, dass mer esou séier wéi méiglech mat enger Revisioun vum Gesetz vum 2. August 2002 befaasst ginn. D'Fro, déi bleift, ass déi, ob mer bei där explosiounsarteger Entwécklung vun den Informatiounstechniken an enger globaler Welt vum Internet mat gesetzleche Regeln a Prozeduren iwwerhaupt nach kënnen eng Protektioun sécher a wirksam durchzéien. Ass dat net einfach eng Illusioun, där mer eis higinn? D'Praxis vun den nächste Jore wäert dat weisen.

Als sozialistesch Fraktioun wäerte mer awer dëse Projet, well d'Grondausrichtung ganz sécher stëmmt, ënnerstëtzen. Mir mengen, dass et en éierleche Versuch duerstellt am Sënn och vum Gesetz 2002, fir verschidde Wäerter a Grondregeln, Grondfräiheete mateneen an Aklang ze bréngen, an aus dësen Iwwerleeungen eraus wäert eis Fraktioun dann och dësen Text stëmmen.

Merci.

Plusieurs voix. - Très bien.

M. le Président. - Merci, Här Schreiner. Domadder ass d'Generaldiskussioun zu deem Projet ofgeschloss. D'Wuert huet elo d'Regierung, den Här Minister Jean-Louis Schiltz. Här Schiltz!

M. Jean-Louis Schiltz, Ministre délégué aux Communications. - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, et ass schon extrem vill hei gesot ginn zu deene véier Projeten. Ech wëll och sécherlech hei kee Résumé maachen. Ech si frou, dass mer esou wäit komm sinn, dass mer haut, wann d'Chamber dee Projet hei da stëmmt, zu der Transpositioun vun deem Paquet Télécom kommen, dass mer zousätzlech dat Gesetz iwwert d'Gestioun vun de Frequenzen - ech mengen, den Här Thiel huet et virdu gesot -, en Domän wou Europa eigentlech net vill domat ze dinn huet, mä dat och hei mat dran ass, och kënnen da stëmmen, an dass mer och dat Gesetz iwwert d'Organisatioun vum ILR an deem nämlechte Kader haut kënnen mat um Ordre du jour hunn.

Ech hunn et gesot, ech wëll kee Résumé maachen hei vun deene verschiddenen Dispositiounen. Ech wëll awer op de generelle Kader agoen an ech wëll och deen een oder anere Punkt vläicht awer méi am Detail belichten.

De generelle Kader ass deen, dass haut, zéng Joer nom Schluss vum staatleche Monopol, d'Fro ubruecht ass, ob duerch déi Ouverture, déi realiséiert ginn ass a wou mer haut nach e Schrëtt weiderginn, de Client - dat heescht mir alleguer - profitéiert huet.

Ech menge wat d'Mobiltelefonie ubelaangt ass d'Äntwert sécherlech jo. D'Präisser sinn erofgaangen, gi weider erof. D'Offer huet sech diversifiéiert, an ech mengen dat sécherlech am Intérêt vum Konsument. An d'Präisser gi weider erof. Wann Der kuckt, en Débit vun engem Megabyte, deen huet

Ufank 2003 nach 129 Euro kascht, Ufank 2004 36 Euro an haut 29 Euro. Ech mengen dat ass nëmme ee Beispill wéi deen dereguléierte Kader, deen neie Kader et awer erlaabt, dass d'Präisser erofginn.

Och wann ëmmer gesot gëtt, dass d'Präisser hei zu Lëtzebuerg nach a verschiddene Punkten ze deier sinn, wëll ech ervirhiewen, dass d'OECD an enger rezenter Etüd zur Konkusioun komm ass, dass Lëtzebuerg deen niddregsten Taux hätt wat e Panier vun Telefonssewicer ubelaangt par rapport zum Revenu net vun den Awunner hei am Land. Dass mer also do och, mengen ech, op engem Wee sinn, wou de Konsument scho vun deem ale Kader profitéiert huet a weider och wäert vun deem neie Kader profitéieren. Och wat d'Entreprises ubelaangt, mengen ech, sinn d'Präisser amgaange kompetitiv ze ginn. Dat wäert sécherlech net änneren mat deem neie Kader, dat wäert weider an déi nämlechte Richtung goen.

D'Offer huet sech och diversifiéiert. Ech brauch lech net ze soe wat haut d'Offer alles ass. Ech mengen et besteet eng effektiv Konkurrenz, eng Konkurrenz, déi och an allen Domänen amgaangen ass sech auszebauen an déi och am Intérêt vum Konsument ass, net nëmme well se en Impakt op d'Präisser huet, mä well och d'Offer méi diversifiéiert ass a jiddferree sech dat kann erauswielen, wat en da wëllt.

D'Infrastrukturen hu sech an deene leschten zéng Joer net därmoosse weiterentwëckelt. D'Capacitéit vun de Réseaux ass zwar eropgaangen, mä et sinn net elo massiv nei Infrastrukturen opgeriicht ginn, sauf am Domän vun de Satelliten a vun der Téléphonie mobile. Mä wat déi terrestresch Installatiounen ubelaangt, sinn net massiv nei Infrastrukturen derbäikomm. Duerfir ass et och wichtig, mengen ech, dass deen neie Kader den Droit de passage organiséiert.

Et ass scho gesot ginn, dass de Partage vun Infrastrukturen organiséiert gëtt. Mir kréien dann och elo an noer Zukunft e Plan sectoriel iwwert d'Antennen. An den neie Kader virun allem, mengen ech, dréit der Entwécklung och Rechnung vun deene leschte Joren, andeem nämlech - an et ass och scho vun enger Rei vu Riedner ervirgehewe ginn - virun all Aktioun den ILR eng Analys vum Marché mécht, wat em dann erlaabt, méi cibléiert, méi individuell, méi genau a méi op d'Spezifisitéite vun deene verschiddene Fäll ugepasst ze intervenéieren. Do kënn also nach eng Verbesserung am Kader vun deem neie Paquet op eis zou.

Generell géif ech gar bei deem Paquet, nieft deene ville Charakteristiken, déi en huet, dräi spezifesch ervirhiewen. Et gëtt eng Simplification administrative realiséiert. De Paquet assuréiert eng effektiv Konkurrenz, a leschtendlech sinn och Regele virgesinn, déi sécherstellen, dass de Konsument weider vum Marché ka profitéieren, weider sech doranner erëmfënnt mat Garde-fouen, mat Garantien. Ech kommen herno dorobber ze schwätzen.

Et ass eng Simplification administrative aus deem Grond, well net méi fir alles muss eng Autorisation gefrot ginn. Am 5178 ass de Prinzip dee vun der Notifikatioun, an da kann den Opérateur ufänken ze schaffen. D'Kontroll gëtt effectuëiert op Basis vun der Analys vum Marché, wou dann och den ILR eng ganz Rei, e ganzen Arsenal vu Mesuré kritt huet, op déi een da kann zréckgräifen, fir do anze-gräife wou et dann net klavéiert.

De System erlaabt eng effektiv Konkurrenz. Ech hu scho gesot, dass keng Lizenze méi ausgestallt ginn, mä wéi gesot, dass den ILR ex post intervenéiert an do kuckt wou et net klavéiert. De System ass och e System, deen der technologescher Neutralitéit Rechnung dréit. Dat heescht mir ginn net méi hin a mir reglementéieren dat eent esou an dat anert esou, well déi techno-

logesch Neutralitéit esou haut ass, dass mer alles müssen an engem Kader apprëndéieren, well déi Servicer, déi jo duerch verschidde Moyenen diffuséiert ginn, déi nämlech sinn, an et och duerfir wichtig ass, dass mer all technologesch Moyenen apprëndéieren.

Eng effektiv Konkurrenz ass och an deem Sënn wichtig, well mer nämlech higinn an deen Telekomskader op de Konkurrenzskader alignéieren - den honorablen Här Thiel huet et virdu och ugeschnidden ënner anerem -, sou zwar dass all Mesure vum ILR, déi eng Inzidenz huet op d'Konkurrenzrecht, muss vum Conseil de la Concurrence guttgeheescht ginn.

A virun allem profitéiert vum System de Konsument, well - ech hunn dat schon zweemol gesot - eng Konkurrenz do ass. D'Präisser wäerte weider erofgoen, d'Diversitéit vun de Produkte wäert sech weider entwëckelen. Et sinn eng Rei Garde-fouen agebaut, d'Rechter vun den Utilisateurs ginn definéiert. Ech ginn net dorobber an. Et ass en Arsenal vu Mesuré virgesinn, dee ka geholl gi fir do, wou et muss sinn, ze ajustéieren an och do wou et muss sinn ze sanktionéieren an ze intervenéieren.

Finalement - an dat ass ee vun deene Punkte wou ech vläicht e bësse méi laang wëll drop agoen - de Service universel, deen ass an deem neie Gesetz garantéiert. Et kënn fir d'éischte Kéier zu enger Definitioun vum Service universel. Dat ass 1997 bemängelt ginn. De Service universel gëtt duerch véier Komponenten definéiert: de Festnetztelefon, d'öffentlech Kabinen, d'Téléfonbuch an de Service de renseignements, dat heescht de Renseignement téléphonique. Véier Komponente wou nach e puer accessoire Komponenten derbäikommen op déi ech elo net wëll agoen.

Dat ass en Ensembl, dat ass eng Saach, déi och nach an der Evolutioun ass, well nämlech wéi et elo ausgesäit um europäeschen Niveau déi Fro vun deem, wat an dee Service universel erakënn oder net, erëm wäert an deenen nächste Joren op de Métier geholl ginn. Do muss ee kucken, dass et zu enger kontinuëierlecher Adaptatioun am Sënn vum Konsument kënn, ënner anerem an de Froe vum Internet, obwuel an där heiteger Definitioun schon drasteet, dass dat Recht op e Festnetztelefon e funktionellen Accès op den Internet och beinhalt.

Wéi gesot, dass ass eppes, wat nach weider an der Evolutioun ass, a wou Lëtzebuerg och an Europa wäert dat soen, wat et ze soen huet am Intérêt vum Konsument, dass de Konsument e Service universel huet, deen eppes daagt. Wann ech soen, e Service universel deen eppes daagt, dann heescht dat och eng Surveillance vun deem Service universel. Dat heescht eng Surveillance vun der Qualitéit. D'Minimalqualitéit gëtt vum ILR festgesat, an den ILR surveilléiert och d'Präisser vun deem Service universel, ënner anerem par rapport zum Indice des prix à la consommation, an e kann och Encadrementsmesuré festsetzen, wat déi Präisser ubelaangt.

Finalement ass och nach wichtig ze soen, dass wann dee Service universel emol eng Kéier net méi sollt assuréiert ginn, kann et zu engem Appel d'offres kommen, a wann deen ouni Resultat ass, kann de Service universel enger oder méi Entreprises imposéiert ginn. Ech mengen also, dass dat e Kader ass, dee stëmmt, e Kader ass, wou mer awer weider ëmmer periodesch wäerte kucken, ob en erëm stëmmt, well d'Evolutioun geet weider an et ass also net auszuschléissen, dass déi véier Komponenten elo op nationalem Niveau oder op EU-Niveau an deenen nächste Jore wäerten änneren.

D'Droitë vun den Utilisateure ginn och festgesat an deem Kader. Och dat ass eppes wat am Intérêt vum Konsument ass. Hien huet d'Recht op komplett Informatiounen, hien huet d'Recht op transparent Informatiounen, hien huet d'Recht op Informatiounen, déi vergläichbar sinn. Ech ginn do net an den Detail eran.

Finalement gëtt am éischte Projet, am 5178, och den Droit de passage an de Droit de partage vun den Infrastrukture regléiert. Dat war e Sträitpunkt am 97er Gesetz. Dat war e Punkt wou Lëtzebuerg och condemnéiert gi war am Joer 2003 vun der Cour de Justice vun der Communauté européenne. Dat ass eng technesch komplizéiert Fro, obwuel et esou ass, dass déi meescht Infrastrukture jo leien. Et ass scho gesot gi virdrun, d'Prinzipie vun 1997 bleiwen. Si ginn awer nei ausgeluecht. Si gi besser reglementéiert.

Et ass esou, dass et zu enger Konventioun kënn, wann et e Passage ass iwwert den Domaine public, an dass eng Permission de voirie ausgestallt gëtt am Strossen- a Schinneberäich. Et ass esou - dat ass och vu menge Virrédner gesot ginn -, dass keng Taxien do kënnen imposéiert ginn, a virun allem gëtt den Akzent geluecht op d'Deele vun deenen Infrastrukturen. Dat heescht dat, all Kéiers do wou eng Demande kënn, gekuckt gëtt, ob déi Demande net kann zefridde gestallt ginn, an deen, dee freet, eng Infrastruktur opzerichten, eng existent Infrastruktur mat engem aneren deelt, an dann, wa se sech do net eens ginn, ass et och den ILR deen tranchéiert.

Virun allem ass am Gesetz och festgehalde ginn, dass déi Infrastrukturen an deene mannst schiedleche Konditiounen mussen opgeriicht ginn, dass se mussen esthetesche Kritäre Rechnung droen an dass se mussen Environmentskritäre Rechnung droen. Alles an allem bréngt eis dee Projet 5178 en zolitte Schrëtt weider. En erlaabt eis nach méi ee kompetitive Kader ze schafen, deen zur gläicher Zäit awer och d'Rechter vum Konsument festegt. Ech mengen dofir, dass dee Projet an déi richteg Richtung geet. Wéi gesot, et ass keng figéiert Matière; d'Matière geet weider. Ech mengen, mir hätten awer elo hei een zolitte Kader virgeluecht fir déi nächst Joren.

Op d'Frequenze wëll ech hei vläicht net weider agoen, mat Ausnahme vun engem Punkt; Den Här Klein huet d'Fro soulevéiert, ob déi Officiers de police judiciaire, déi am ILR mol eng Zäit bestan hunn, an haut och nach bestinn, ofgeschaf ginn. Et ass sou, dass Problemer deemools bestanen hunn am Beräich vum CB-Funk, dee vun noen Ausland erakomm ass. Deemools ass gesot ginn, dass et wichteg wier, fir déi Emetteure vu Radio-diffusioun ze kontrolléieren, dass och Leit, déi Kompetenzen am ILR hätten, géifen assermentéiert ginn als OPJ. Entre-temps huet de Savoir-faire vun der Police sech ausgebaut.

Den Artikel 9 vum 5179 gesäit elo eng ganz Rei Méiglechkeete vir, duerch déi de Minister och ka Leit mandatéiere fir dann do ze kucken, wou déi Brouillagë sinn a fir déi Mesuren ze huelen, déi musse geholl ginn. E kann och mam Accord vum President vum Tribunal deene Brouillagen en Enn setzen.

Den Artikel 9 - ënnen - gesäit vir, dass wann de President vum Tribunal an deene Kaderen, wou Saisien oder Perquisitiounen wären, intervenéiert, hien een oder méi Officiers de police judiciaire designéiert, déi mat bei den Operatiounen dobäi sinn. Ech mengen also, dass wier am neie Gesetz iwwert dee Wee do couvériert.

Beim 5180 iwwert d'Organisatioun vum ILR wëll ech mech vläicht do-robber beschränken, fir ze soen - zum Cadre organisationnel vum ILR - dass den IRL nei Funktiounen kritt huet an dass den ILR och nach,

selon le cas, nei Funktiounen wäert kréien. Ech sinn der Meinung, dass all Kéiers do, wou mir mengen, dass een Organe de régulation besteet, wat gutt zousätzlech Missiounen kann erfëllen, mir dat solle maachen, well et huet kee Wäert, dass mir nach 37 Autoritéite parallell kreéieren. Mä wéi gesot, et muss awer séchergestallt ginn, dass dat Institut déi Mesuren an dee Secteur och ka betreiben.

Fir op dem Här Braz seng Fro anzegoe vum Iwwergang vun de Beamten an de Privatsektor, géif ech soen, Här Braz, dass et jo esou ass, dass d'Politik net kann déi sinn, dass mir den Iwwergang vum Privatsektor an den öffentleche Secteur a vice versa blockéieren. Ech mengen, dass ass net den Zweck vun der Übung. Mir kënnen d'Leit och net ustrécken.

Ech sinn awer mat lech eens, dass dat effektiv a verschiddene Fäll kann ee Problem duerstellen, och wann ech ze bedenke ginn a soen, dass déi Confidentialitéit an déi Obligatiounen u Secret, déi déi Beamten hunn, jo weider bestinn, och wa si net méi am Service vun deem Institut oder vun engem aneren Institut sinn. Dat ass also schonn een éischte Punkt, mengen ech, dee wichteg ass ervirzehiewen.

Op där aner Säit soen ech awer, dass, esou laang mir net an d'Richtung gi fir Iwwergäng ze blockéieren, ee sécherlech déi Fro do sollt traitéieren am Kader vun där méi weider Fro vum Statut vun den Établissements publics. Op Basis vun der Instruktioun, déi do ass, stelle sech sécherlech och esou Froe wéi déi heiten. Wéi gesot, et ka kee Blocage sinn, mä ech mengen awer och, dass een déi Fro konstruktiv soll ugoen.

Ech kommen dann, Här President, op dee leschte Projet, den 5181, deen eng Rei Saache reglementéiert, deen d'Sécuritéit vun de Kommunikatiounen garantéiert, an d'Confidentialitéit vun de Kommunikatiounen, och eng Fro, déi den Här Santer opgeworf huet, regelt. Déi Fro vun den Transactions commerciales vun de Banken, bei deenen d'Gesprécher enregistriert ginn, gëtt och do geregelt. Dat ass eng gutt Saach. Da gëtt och iwwert d'Identifikatioun vun de Linne geschwat, iwwert d'Annuairen; a finalement gëtt iwwert déi Fro geschwat vun der Conservatioun vun den Donnéeën.

Ech géif gären dozou eng Rei Remarquë maachen. Ech géif gär fir d'éischt soen, dass et jo net esou ass, wéi den Här Braz dat hei gesot huet, dass mir do eis am Domän vum Arbiträr befannen, well mir zwar nämlech eng genau Reglementatioun virgesinn hunn.

Ech weess och mech ze erënneren, dass ech an der Kommissioun lech e puer Mol gefrot hunn, wéi Dir lech da géift d'Ausrichtung vun deem Text virstellen. Do hutt Dir mir awer ni dorop geäntwert, Dir hutt ëmmer Blocage gemaach an Dir hutt gesot, Dir wäert eigentlech radikal dogéint. Dofir...

(Interruption)

Selbstverständlech!

M. le Président. - Den Här Braz huet d'Wuert.

M. Félix Braz (DÉI GRÉNG). - Just dat heiten: Esou net, Här Minister, gell! Dat do ass e bëssen einfach!

Also éischstens, dass Wuert „arbiträr“ hunn ech net gebraucht; dass Zweet, wann Dir een alternativen Text wëllt hunn zu deem, wat Dir virgeschloen hutt, do braucht Dir just den Avis zu deem Projet de loi vun der Commission nationale de la protection des données ze liessen, déi hunn en Alternativtext virgeschloen, deen een ouni Problem hätt kënnen huelen. Schwätzt - dass wier méi fair - iwwert d'Argumenter, déi opbruecht ginn, d'Mënschenrechtskonventioun Artikel 8 Alinéa 2. Déi do Zocht Ënnerstellung ass e bëssen einfach.

M. Jean-Louis Schiltz, Ministre délégué aux Communications. - Ech mengen, Här Braz, ech hunn lech näischt ënnerstallt hei.

Ech mengen, dass et esou ass, dass mir am Detail iwwert déi Dispositioun an der Kommissioun diskutéiert hunn, an dass och erkläert ginn ass, an ech ginn déi Erklärungen dann hei nach eng Kéier. Op Basis vun deenen Erklärungen ass net eng alternativ Formulatioun proposéiert ginn. Dir erlaabt mir awer dobäi ze bleiwen. Ech soen lech zum Beispill, dass wat d'Facturen ubelaangt jo eng Dispositioun vu sechs Méint drasteet. An ech soen och, dass déi zwielef Méint, déi hei drastinn, dass ass elo fir mech keen definitiven Dogma, dass heescht ech mesuréieren dat gären en vue vum Resultat vun deenen europäeschen Diskussiounen, op déi ech elo direkt hei wäert kommen.

Ech mengen, Dir hutt et selwer gesot, dass et bei där Dispositioun hei effektiv dorëm geet fir verschidden Donnéeën ze halen. Et sinn nëmme verschidden Donnéeën an net all Kategorië vun Donnéeën, well d'Kategorië vun Donnéeën ginn nämlech par Règlement grand-ducal festgemaach. Et ass also net all Donnée nécessairement.

Dat heescht, et gëtt genau determinéiert, wat fir eng Donnéeën do gehale ginn, a bei deenen Donnéeën besti jo massiv Garantien. Den Text vum Artikel, ëm deen et geet, ass jo net fir näischt - et ass den Artikel 5 - esou laang, an et ass net fir näischt, dass deen d'Obligatioun den Opérateuren operleet, dass kee kann zu deenen Donnéeën accédéieren. Dat ass also eng zousätzlech Garantie. Et ass esou, dass fir d'Facturen d'Donnéeën - ech hunn dat virdru gesot - sechs Méint conservéiert ginn. Hei sinn et zwielef Méint, dass ass also net wäit aus de Féiss.

Et ass och esou, dass allgemeng unerkannt ass, ech mengen och vun lech, dass et eng Dispositioun ass, déi utile ass, wann de Kader stëmmt, an de Kader stëmmt hei, am Kampf géint d'grenziwwerschreidend Kriminalitéit.

Sou. Elo ass et awer esou, dass wa mir hei vu grenziwwerschreidender Kriminalitéit schwätzen, dass et, mengen ech, awer absolut sënnvoll ass, dass et eng europäesch Regelung zu där Fro do gëtt, well wa mir wëllen d'grenziwwerschreidend Kriminalitéit heimadder apprëhenderéieren, da schéngt et mir jo awer esou ze sinn, dass déi Durée de conservation muss an deene verschiddene Memberstaten déi nämlech sinn.

Ech soen lech elo schonn, dass mir als Lëtzeburger Regierung där Durée, déi wäert aus den europäeschen Diskussiounen erauskommen, wäerten dann hei och Rechnung droen. Ob et elo méi laang gëtt oder manner laang gëtt, dozou kommen ech.

Dir hutt richteg gesot, dass ee Projet de décision-cadre virgeluecht ginn ass vu Frankräich, Irland, Schweden a Groussbritannien. Dee Projet huet an enger éischerter Phas eng Durée de conservation vun den Donnéeën vun zwielef bis 36 Méint virgesinn. Et leien elo Texter vir an den Diskussiounen, wou tëschent zwielef an 48 Méint diskutéiert ginn. Mir sinn also de Moment op dem Minimum vun deem, wat op europäeschem Niveau diskutéiert gëtt, a wa mir vu Bekämpfung vu Criminalitéit transfrontalière schwätzen, mengen ech, kann et och net esou sinn, dass de Subsidiaritätsprinzip hei, deen lech jo och um Häerz läit, spillt, dass all Land dat ka selwer reglementéieren, da brauche mir a um moment donné eng europäesch Regelung.

Wéi gesot, d'Diskussiounen sinn ugaang op Basis vun dem Projet de décision-cadre, déi vun deene véier Länner virgeluecht ginn ass. Déi Diskussiounen sinn nach laang net ofgeschloss. Et si jo och Partei-kolleege vun lech, oder fréier Parteikolleegen, déi - well dat ass de Moment am Piller JAI wou dat diskutéiert gëtt - do wäerte matdiskutéieren, an ech si gespaant och emol fir d'Meenung ze héieren da vu Leit wéi dem Här Schily zu där Fro do.

(Interruptions diverses)

Wéi gesot, dass wat mir hei virgesinn, sinn zwielef Méint. Wat virgesinn ass, sinn och net all Donnéeën, wat virgesinn ass, sinn déi Donnéeën, déi iwwer e Règlement grand-ducal festgeluecht ginn.

An da wëll ech awer vläicht nach eppes soen, dass ass, dass, wann e Recht constitutionnel verbrieft gëtt, a genau wéi Dir hunn ech och gutt Lecturen, wann e Gesetz constitutionnel verbrieft ass, dann heescht dat net, dass dat net ka reglementéiert ginn, an dann heescht dat och net, dass et zu deem Recht keng Ausnahmen dierfe ginn. Dir hutt dat selwer gesot. Mir hunn hei wéi gesot eng strikt Reglementatioun, déi eng strikt Durée virgesäit, déi strikt Konditiounen virgesäit.

Fir op d'Europäesch Constitutioun zrëckzekommen: Deen Artikel, ëm deen et geet, ass den Artikel II-68, wou Folgendes steet: «Toute personne a droit à la protection des données à caractère personnel la concernant.», dass hutt Der virgelies. An dann: «Ces données doivent être traitées loyalement, à des fins déterminées et sur base du consentement de la personne concernée ou en vertu d'un autre fondement légitime prévu par la loi.»

Ech menge mir wäeren hei an deem leschte Fall, mä wéi gesot d'Diskussioun geet op europäeschem Niveau weider, mir wäerten eis an deen europäesche Kader areien. En attendant hu mer déi do Dispositioun.

Voilà, Här President, ech kommen zum Schluss. Ech mengen, dass mer e Pak hei virleien hunn, deen et erlaabt, weider zu Lëtzebuerg kompetitiv ze sinn am Domän vun den Telekommunikatiounen, fir op e Punkt zrëckzekommen, deen den Här Maroldt soulevéiert huet, dass dee Kader stëmmt, dass et e Kader ass, deen eng effektiv Konkurrenz erlaabt.

Datt et op där anerer Säit e Kader ass, deen d'Rechter vum Konsument, d'Rechter vum Utilisateur, d'Rechter vun eis alleguer fest verbrieft: Recht op Service universel, Recht op Informatioun, Recht op all Donnéeën. Och spillt sech nach dat Ganz am Kader vum méi globale Protection-des-données-Gesetz of, well déi Dispositiounen spille jo zousätzlech zu deenen, déi mer hei hunn.

Domadder wëll ech vläicht ofschléissen. Et ass richteg, dass d'Regierung wëllt dat Gesetz vereinfachen, an do wou fir d'Protektioun vun deenen individuelléi Libertéën de Moment administrativ Hürde bestinn, déi näischt zu där Protektioun bäidroen, wëlle mer déi ofbauen. Dat ass eppes wat e bëssen Zäit hält. Mir maachen dat gär an engem Worf. Mir wäerten dat an deenen nächste Méint maachen, an ech wäert dann d'Chamber mat deem Projet saiséieren.

Ech soen lech Merci.

M. le Président. - Merci, Här Minister. Domadder ass d'Debatt definitiv ofgeschloss a mir kommen dann zu den Ofstëmmungen iwwert déi eenzel Projeten.

Mir stëmme fir d'éischt of iwwert de Projet de loi 5178.

Vote sur l'ensemble du projet de loi 5178 et dispense du second vote constitutionnel

De Projet ass ugeholl mat 59 Jo-Stëmmen, bei kenger Nee-Stëmm a kenger Abstentioun.

Ont voté oui: Mme Nancy Arendt (par M. Lucien Clement), M. Lucien Clement, Mmes Christine Doerner, Marie-Josée Frank, Marie-Thérèse Gantenbein-Koullen (par M. Patrick Santer), MM. Marcel Glesener (par Mme Martine Stein-Mergen), Norbert Hauptert (par M. Marco Schank), Mme Françoise Hetto-Gaasch, MM. Ali Kaes, François Maroldt, Paul-Henri Meyers, Laurent Mosar (par Mme Nelly Stein), Marcel Oberweis, Patrick Santer, Marcel Sauber, Jean-Paul Schaaf, Marco Schank, Marc Spautz, Mmes Nelly Stein, Martine Stein-Mergen, MM. Fred Sunnen, Lucien Thiel, Lucien Weiler et Michel Wolter;

MM. Marc Angel, Alex Bodry, John Castegnaro, Mme Claudia Dall'Agnol, M. Fernand Diederich, Mme Lydie Err, MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Mme Lydia Mutsch (par M. Jean-Pierre Klein), MM. Roger Negri, Jos Scheuer, Romain Schneider, Roland Schreiner et Mme Vera Spautz (par M. Alex Bodry);

MM. Xavier Bettel, Niki Bettendorf, Mme Anne Brasseur, M. Emile Calmes (par M. Charles Goerens), Mme Colette Flesch (par M. Xavier Bettel), MM. Charles Goerens, Henri Grethen, Claude Meisch (par M. Henri Grethen) et Carlo Wagner;

MM. Claude Adam, François Bausch, Félix Braz, Camille Gira, Jean Huss, Henri Kox et Mme Viviane Loschetter;

MM. Gast Gibéryen (par M. Aly Jaerling), Jacques-Yves Henckes, Aly Jaerling, Jean-Pierre Koepp et Robert Mehlen (par M. Jacques-Yves Henckes).

Gëtt d'Chamber d'Dispens vum zweete Vote constitutionnel?

(Assentiment)

Dann ass et esou decidéiert.

Da komme mer zum Projet de loi 5179.

Vote sur l'ensemble du projet de loi 5179 et dispense du second vote constitutionnel

De Projet de loi 5179 ass mat 57 Jo-Stëmmen, bei kenger Nee-Stëmm a kenger Abstentioun ugeholl.

Ont voté oui: Mme Nancy Arendt (par M. Lucien Clement), M. Lucien Clement, Mmes Christine Doerner, Marie-Josée Frank, Marie-Thérèse Gantenbein-Koullen (par M. Lucien Thiel), M. Norbert Hauptert (par M. Marcel Oberweis), Mme Françoise Hetto-Gaasch, MM. Ali Kaes, François Maroldt, Paul-Henri Meyers, Laurent Mosar (par Mme Marie-Josée Frank), Marcel Oberweis, Patrick Santer, Marcel Sauber, Jean-Paul Schaaf, Marco Schank, Marc Spautz, Mmes Nelly Stein, Martine Stein-Mergen, MM. Fred Sunnen, Lucien Thiel, Lucien Weiler et Michel Wolter;

MM. Marc Angel, Alex Bodry, John Castegnaro, Mme Claudia Dall'Agnol, M. Fernand Diederich, Mme Lydie Err, MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Roger Negri, Jos Scheuer, Romain Schneider, Roland Schreiner et Mme Vera Spautz (par M. Fernand Diederich);

MM. Xavier Bettel, Niki Bettendorf, Mme Anne Brasseur, M. Emile Calmes (par M. Niki Bettendorf), Mme Colette Flesch (par M. Xavier Bettel), MM. Charles Goerens, Henri Grethen, Claude Meisch (par M. Henri Grethen) et Carlo Wagner;

MM. Claude Adam, François Bausch, Félix Braz, Camille Gira, Jean Huss, Henri Kox et Mme Viviane Loschetter;

MM. Gast Gibéryen (par M. Aly Jaerling), Jacques-Yves Henckes, Aly Jaerling, Jean-Pierre Koepp et Robert Mehlen (par M. Jacques-Yves Henckes).

Gëtt d'Chamber d'Dispens vum zweete Vote constitutionnel?

(Assentiment)

Dann ass et esou decidéiert.

Da komme mer zur Ofstëmmung iwwert de Projet de loi 5180.

Vote sur l'ensemble du projet de loi 5180 et dispense du second vote constitutionnel

De Projet de loi ass eestëmmeg ugeholl mat 60 Jo-Stëmmen.

Ont voté oui: Mme Nancy Arendt (par M. Lucien Clement), M. Lucien Clement, Mmes Christine Doerner, Marie-Josée Frank, Marie-Thérèse Gantenbein-Koullen (par Mme Nelly Stein), MM. Marcel Glesener (par M. Paul-Henri Meyers), Norbert Hauptert (par Mme Marie-Josée Frank), Mme Françoise Hetto-Gaasch, MM. Ali Kaes, François Maroldt, Paul-Henri Meyers, Laurent Mosar (par M. Marc Spautz), Marcel Oberweis, Patrick Santer, Marcel Sauber, Jean-Paul Schaaf, Marco Schank, Marc Spautz, Mmes Nelly Stein, Martine Stein-Mergen, MM. Fred Sunnen, Lucien Thiel, Lucien Weiler et Michel Wolter;

MM. Marc Angel, Alex Bodry, John Castegnaro, Mme Claudia Dall'Agnol, M. Fernand Diederich, Mme Lydie Err, MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Mme Lydia Mutsch (par M. Ben Fayot), MM. Roger Negri, Jos Scheuer, Romain Schneider, Roland Schreiner et

Mme Vera Spautz (par M. Alex Bodry);

MM. Xavier Bettel, Niki Bettendorf, Mme Anne Brasseur, M. Emile Calmes (par M. Niki Bettendorf), Mme Colette Flesch (par M. Xavier Bettel), MM. Charles Goerens, Henri Grethen, Paul Helminger (par Mme Anne Brasseur), Claude Meisch (par M. Charles Goerens) et Carlo Wagner;

MM. Claude Adam, François Bausch, Félix Braz, Camille Gira, Jean Huss, Henri Kox et Mme Viviane Loschetter;

MM. Gast Gibéryen (par M. Jean-Pierre Koepp), Jacques-Yves Henckes, Aly Jaerling, Jean-Pierre Koepp et Robert Mehlen (par M. Jacques-Yves Henckes).

Gëtt d'Chamber d'Dispens vum zweete Vote constitutionnel?

(Assentiment)

Dann ass et esou decidéiert.

Mir kommen dann zur Ofstëmmung iwwert de Projet de loi 5181.

Vote sur l'ensemble du projet de loi 5181 et dispense du second vote constitutionnel

De Projet de loi ass ugeholl mat 51 Jo-Stëmmen, bei 8 Nee-Stëmmen a kenger Abstentioun.

Ont voté oui: Mme Nancy Arendt (par M. Marc Spautz), M. Lucien Clement, Mmes Christine Doerner, Marie-Josée Frank, Marie-Thérèse Gantenbein-Koullen (par M. Lucien Thiel), MM. Marcel Glesener (par Mme Martine Stein-Mergen), Norbert Hauptert (par Mme Marie-Josée Frank), Mme Françoise Hetto-Gaasch, MM. Ali Kaes, François Maroldt, Paul-Henri Meyers, Laurent Mosar (par M. Michel Wolter), Marcel Oberweis, Patrick Santer, Marcel Sauber, Jean-Paul Schaaf, Marco Schank, Marc Spautz, Mmes Nelly Stein, Martine Stein-Mergen, MM. Fred Sunnen, Lucien Thiel, Lucien Weiler et Michel Wolter;

MM. Marc Angel, Alex Bodry, John Castegnaro, Mme Claudia Dall'Agnol, M. Fernand Diederich, Mme Lydie Err, MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Mme Lydia Mutsch (par M. Roger Negri), MM. Roger Negri, Jos Scheuer, Romain Schneider, Roland Schreiner et Mme Vera Spautz (par M. John Castegnaro);

MM. Xavier Bettel, Niki Bettendorf, Mme Anne Brasseur, M. Emile Calmes (par M. Niki Bettendorf), Mme Colette Flesch (par Mme Anne Brasseur), MM. Charles Goerens, Henri Grethen, Paul Helminger (par M. Xavier Bettel), Claude

Meisch (par M. Henri Grethen) et Carlo Wagner;

MM. Gast Gibéryen (par M. Jacques-Yves Henckes), Jacques-Yves Henckes et Jean-Pierre Koepp.

Ont voté non: MM. Claude Adam, François Bausch, Félix Braz, Camille Gira, Jean Huss, Henri Kox et Mme Viviane Loschetter;

M. Aly Jaerling.

Gëtt d'Chamber d'Dispens vum zweete Vote constitutionnel?

(Assentiment)

Dann ass et esou decidéiert.

Da komme mer zur Motioun, déi déposéiert ginn ass vum honorabelen Här Patrick Santer.

Motion 1

Ech denken, dass zu där Motioun alles gesot ass. Kënne mer par main levée ofstëmmen?

(Assentiment)

Voilà.

Vote

Wie fir d'Motioun ass, ass gebieden d'Hand an d'Luucht ze halen.

Voilà, ech stelle fest d'Motioun ass eestëmmeg ugeholl.

3. Ordre du jour

D'Presidentekonferenz huet fir d'nächst Woch folgenden Ordre du jour proposéiert.

En Dënschdeg, den 3. Mee, um dräi Auer mëttes:

- eng Froestonn un d'Regierung;

- d'Question avec débat N°2 vum Här Claude Adam iwwert deen neie Lycée pilote an

- d'Interpellatioun vum Här Lucien Clement iwwert d'Gestioun vum Héichwaasser a vun den lwwerschwemmungen.

E Mëttwoch, de 4. Mee, um hallwer dräi mëttes, eng Aktualitéitsstonn, déi vun der LSAP-Fraktioun ugefrot gouf iwwert d'Aids-Problematik an dann de Projet de loi 5419, eng Konventioun iwwert d'Bekämpfung vum Tubak.

(Hilarité)

Ass d'Chamber domat averstan?

(Assentiment)

Dann ass et esou decidéiert.

Mir sinn elo um Enn vun eiser Sitzung ukomm.

D'Sitzung ass opgehuewen.

(Fin de la séance publique à 17.52 heures)

Ordre du jour

1. Communications
2. Ordre du jour
3. Heure de questions au Gouvernement

- Question N°33 du 3 mai 2005 de Monsieur Roger Negri relative à l'extension du tracé Luxembourg-Gouvy-Liège, adressée au Ministre des Transports
- Question N°34 du 3 mai 2005 de Monsieur Camille Gira relative à la réduction des participations de l'État à accorder aux communes et syndicats intercommunaux par le biais du fonds pour la protection de l'environnement, adressée au Ministre de l'Environnement
- Question N°35 du 3 mai 2005 de Monsieur Marco Schank relative à la réduction des émissions de polluants atmosphériques, adressée au Ministre de l'Environnement
- Question N°36 du 3 mai 2005 de Monsieur Félix Braz relative aux dépassements réguliers des teneurs maxima en métaux lourds et dioxines dans les légumes-feuilles cultivés dans les jardins exposés aux émissions de l'industrie sidérurgique (Differdange, Esch-sur-Alzette, Schifflange), adressée au Ministre de la Santé
- Question N°37 du 29 avril 2005 de Monsieur Ben Fayot relative au génocide arménien, adressée au Ministre des Affaires étrangères et de l'Immigration
- Question N°38 du 3 mai 2005 de Monsieur Claude Meisch relative au diplôme d'ingénieur industriel, adressée au Ministre de la Culture, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche
- Question N°39 du 3 mai 2005 de Monsieur Laurent Mosar relative au résultat d'élection présidentielle au Togo, adressée au Ministre des Affaires étrangères et de l'Immigration
- Question N°40 du 3 mai 2005 de Monsieur Robert Mehlen relative à l'étude initiée par le Ministère de l'Agriculture concernant le secteur de viande au Luxembourg, adressée au Ministre de l'Agriculture, de la Viticulture et du Développement rural
- Question N°41 du 2 mai 2005 de Monsieur Claude Adam relative à la circulaire de printemps adressée au personnel enseignant et aux administrations communales, adressée au Ministre de l'Éducation nationale et de la Formation professionnelle
- Question N°42 du 3 mai 2005 de Madame Viviane Loschetter relative à l'actuel CATP «auxiliaire économe» qui serait transformé en «auxiliaire de vie», adressée

au Ministre de l'Éducation nationale et de la Formation professionnelle

4. Question avec débat N°2 de M. Claude Adam relative à la création et au fonctionnement du lycée pilote
 5. Interpellation de M. Lucien Clement au sujet de la politique de gestion des crues et des inondations
- (Discussion générale)**

Au banc du Gouvernement se trouvent: M. Jean Asselborn, Vice-Premier Ministre; M. Fernand Boden, Mme Mady Delvaux-Stehres, MM. François Biltgen, Mars Di Bartolomeo, Lucien Lux, Jean-Marie Halsdorf et Claude Wiseler, Ministres.

(Début de la séance publique à 15.01 heures)

M. le Président. - D'Sitzung ass op.

Huet d'Regierung eng Kommunikatioun ze maachen?

M. Jean Asselborn, *Vice-Premier Ministre.* - Neen, Här President. Merci.

M. le Président. - Merci, Här Vize-Premier.

1. Communications

Ech hunn der Chamber folgend Kommunikatiounen ze maachen:

1) La liste des questions au Gouvernement ainsi que des réponses à des questions est déposée sur le bureau.

Les questions et les réponses sont publiées au compte rendu.

2) Les projets de règlement grand-ducal suivants ont été déposés au Greffe de la Chambre des Députés:

a) 5468 - Projet de règlement grand-ducal modifiant le règlement grand-ducal du 16 février 2005 transposant la directive 2003/25/CE du Parlement européen et du Conseil du 14 avril 2003 relative aux prescriptions spécifiques de stabilité applicables aux navires rouliers à passagers

Dépôt: à la demande de Monsieur le Ministre de l'Économie et du Commerce extérieur, le 29.04.2005;

b) 5469 - Projet de règlement grand-ducal modifiant le règlement grand-ducal du 16 novembre 2001 transposant la directive 94/58/CE du Conseil du 22 novembre 1994 concernant le niveau minimal de formation des gens de mer telle que modifiée par la directive 98/35/CE du Conseil du 25 mai 1998

Dépôt: à la demande de Monsieur le Ministre de l'Économie et du Commerce extérieur, le 29.04.2005.

3) Par lettre du 22 avril 2005 le Secrétaire général du Parlement européen a fait parvenir au Président de la Chambre des Députés le texte des documents adoptés par le Parlement européen au cours de sa période de session du 7 au 10 mars 2005:

- une résolution sur le commerce d'ovules humains;

- une résolution sur la conférence de révision du traité de non-prolifération prévue pour 2005 et les armes nucléaires en Corée du Nord et en Iran;

- une résolution sur la science et la technologie - orientations pour la politique de soutien à la recherche de l'Union;

- une résolution sur le Bélarus, et

- une résolution sur les délibérations de la Commission des Péri-

tions au cours de l'année parlementaire 2003-2004.

2. Ordre du jour

An hirer Sitzung vum 28. Abrëll hat d'Chamber fir dës Woch den Ordre du jour ugeholl, deen lech deen Dag duerno zougestallt gouf. Op Ufro vun der Regierung a mam Averständnis vun de Fraktiounscheffe gëtt virgeschloen, muer als leschte Punkt de Projet de loi 5432, eng Konventioun iwwert d'Schaffung vun enger Agence spatiale européenne, op d'Dagesuerdnung ze setzen. Bei dësem Projet de loi ass eng qualifizéiert Majoritéit nom Artikel 114 vun der Verfassung virgesinn.

Ass d'Chamber mat dësem ofgeännerten Ordre du jour d'accord?

(Assentiment)

Dann ass et esou decidéiert.

Haut de Mëtteg hu mer eng Froestonn un d'Regierung. Laut Artikel 78 vum Chamberreglement huet den Deputéierten zwou Minutten Zäit fir seng Froe virzedroen, an d'Regierung huet véier Minutten Zäit fir drop ze äntworten. D'Froe kommen ofwiesselnd vun der Majoritéit a vun der Opposition.

Et ass allerdéngs esou, datt opgrond vun de Constraintë vu verschiddene Membere vun der Regierung, well mer jo allerguerter wëssen, datt eis Regierung an der Présidence ass...

(Interruptions diverses)

Une voix. - Dat ass awer nei!

M. le Président. - Verschidde Ministeren hu Contrainten a kënnen net de ganze Mëtten hei bleiwen, esou datt mer déi Regel vu Majoritéit/Oppositionen e bëssen inverteiert hunn a fir d'éischt déi Froen huelen, déi un den Här Di Bartolomeo an un den Här Lux gestallt ginn.

3. Heure de questions au Gouvernement

Sou, déi éischt Fro ass d'Fro Nummer 33 vum Här Roger Negri un